

สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

กิตติศักดิ์ พวงช่อ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี

พ.ศ. 2562

สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

กิตติศักดิ์ พ่วงช่อ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี

พ.ศ. 2562

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์	สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ชื่อ สกฤตผู้วิจัย	นายกิตติศักดิ์ พวงช่อ
ชื่อปริญญา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา, คณะ	พลศึกษา, ศึกษาศาสตร์
ปีที่ส่งวิทยานิพนธ์	2562
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พเยาว์ เนตรประชา

วิทยานิพนธ์เรื่อง สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาและนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา พร้อมเสนอแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขสภาพและปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาและนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามครอบคลุมสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตามกรอบแนวคิดในการศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ 1) แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้น 2) แบบสอบถามสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไขอื่น ๆ มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ประกอบด้วย หลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา ผู้สอนวิชาพลศึกษา ผู้เรียนวิชาพลศึกษา วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา พบว่า การเขียนเนื้อหาของหลักสูตรสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคมได้น้อยมาก ไม่มีความหลากหลายในเนื้อหา และนักศึกษาแต่งกายไม่เหมาะสมในการเรียนวิชาพลศึกษา
2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็น ที่มีต่อสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่ง พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านผู้สอนและด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไข สภาพและปัญหาของอาจารย์และนักศึกษาในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ควรมีการเขียนหลักสูตรให้มีกิจกรรมที่หลากหลาย สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคมและชีวิตประจำวันได้ ส่งเสริมให้ผู้สอนเข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มทักษะใหม่ ๆ ออกข้อบังคับการแต่งกายในการเรียนวิชาพลศึกษาให้เข้มงวด ผู้สอนควรแต่งกายให้เป็นแบบอย่างแก่นักศึกษา จัดให้มีผู้รับผิดชอบในการยืม คืนวัสดุ อุปกรณ์ทางกีฬาทั้งในและนอกเวลาให้มีความเหมาะสม มีการทดสอบทักษะทางด้านกีฬาให้หลากหลายและไม่ยากจนเกินไป

คำสำคัญ: สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ABSTRACT

Thesis Title State and Problems of Teaching and Learning in Physical Education of the Rajamangala University of Technology

Researcher's name Mr. Kittisak Phongcho

Degree Master of Education

Discipline, Faculty Physical Education, Faculty of Education

Year 2019

Advisory Committee
Asst. Prof. Payao Netpracha, Ph.D.

Thesis State and Problems of Teaching and Learning in Physical Education Of the Rajamangala University of Technology. The objectives of this research were to study the condition and problems of teaching and learning in physical education. Comparison of the opinions of the instructors of physical education. And students studying physical education. Proposals for improvement of conditions and problems in teaching and learning in physical education. The samples used in the study were physical education teachers and students enrolled in physical education. Of the Rajamangala University of Technology, Tools used to collect data. Is a comprehensive questionnaire. State and Problems of Teaching and Learning in Physical Education of the Rajamangala University of Technology. The concept of education. This is divided into 3 parts: 1) 2) questionnaires, conditions and problems in teaching and learning in physical education, and 3) questionnaires, feedback, suggestions And other solutions are open-ended questionnaires.

The research found that

1. State and Problems of Teaching and Learning in Physical Education the Rajamangala University of Technology is comprised of curriculum and instruction in physical education. Instructor of Physical Education Learners of physical education, materials, and facilities in physical education The measurement and evaluation of physical education showed that the writing content of the curriculum could be used

to benefit the society very little. There is no diversity in content. And students dress inappropriately to learn the physical education.

2. Comparison results, differences, opinions. The problems and problems of teaching and learning in physical education. The results showed that the teachers had different opinions. In terms of location, materials, and facilities. At the .05 level, the students had different opinions. In terms of instructors and facilities, materials, equipment and facilities Statistically significant at the .05 level.

3. Guidelines for the development, improvement, and improvement of the condition and problems of teachers and students in teaching and learning of physical education. Of the Rajamangala University of Technology, There should be a course syllabus for a variety of activities. Can be used for social and everyday life. Encourage instructors to train for new skills. Issue regulations on dressing in rigorous physical education. The instructor should dress as Student Preview Provide person responsible for the borrowing of sports equipment both in and out of time. To be appropriate there are a variety of sports skills. And not too poor.

Keywords: Condition and Problems in learning and teaching physical education

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี โดยได้รับความกรุณาจากบุคคลหลาย ๆ ท่าน ผู้วิจัยขอขอบคุณ นายสมชาย ประเสริฐศรี รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชิตร์ แท้สูงเนิน ที่ได้อนุมัติหัวข้อการทำวิจัย และทุกท่านที่ช่วยเหลือและประสานงานต่าง ๆ ของวิทยานิพนธ์ตลอดจนการให้คำปรึกษาและคอยชี้แนะช่วยเหลือวิทยานิพนธ์จนสำเร็จ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียว เนตรประชา ที่ปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.บุญส่ง โกสะ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ อ่อนศิริ ดร.วิชาญ มะวิญธร ผู้ช่วยศาสตราจารย์บัญญัติ สัมมาร์ตัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิกร กระแจะจันทร์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้เสียสละเวลาเพื่อให้คำแนะนำปรึกษาตรวจปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญอันมีค่าที่ทำให้วิทยานิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

คุณประโยชน์ที่บังเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบแต่ทุกท่านที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น รวมถึง บิดา มารดา ผู้ให้การศึกษาแก่ผู้วิจัย ตลอดจนครู-อาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะมีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจได้ตามสมควร

กิตติศักดิ์ พ่วงช่อ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ซ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของงานวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	6
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ทฤษฎีการเรียนรู้เกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษา.....	8
ปรัชญาทางพลศึกษา.....	16
องค์ประกอบการเรียนรู้การสอนที่ดี.....	18
การเรียนการสอนที่ดี.....	21
การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา.....	24
คุณลักษณะครูวิชาพลศึกษาที่ดี.....	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	37
งานวิจัยในประเทศ.....	37
งานวิจัยต่างประเทศ.....	42
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	47
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	47
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	73
สรุปผลการวิจัย.....	74
อภิปรายผลการวิจัย.....	76
ข้อเสนอแนะ.....	79
บรรณานุกรม.....	80
ภาคผนวก.....	84
ภาคผนวก ก.....	85
ภาคผนวก ข.....	87
ภาคผนวก ค.....	93
ภาคผนวก ง.....	107
ประวัติผู้วิจัย.....	117

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
3.1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	48
4.1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ.....	54
4.2	แสดงค่าเฉลี่ย \bar{x} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน ในองค์ประกอบ 5 ด้าน.....	55
4.3	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน.....	56
4.4	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ด้านอาจารย์ผู้สอน ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน.....	57
4.5	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ด้านผู้เรียน ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน.....	58
4.6	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน.....	59
4.7	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ด้านการวัดและประเมินผล ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน.....	60
4.8	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ตามความคิดเห็นของผู้เรียน ในองค์ประกอบ 4 ด้าน.....	61
4.9	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ด้านอาจารย์ผู้สอน ตามความคิดเห็นของผู้เรียน.....	62
4.10	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ด้านผู้เรียน ตามความคิดเห็นของผู้เรียน.....	63
4.11	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ตามความคิดเห็นของผู้เรียน.....	64
4.12	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ด้านการวัดและประเมินผล ตามความคิดเห็นของผู้เรียน.....	65
4.13	เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีสังกัดต่างกัน จำแนกรายด้าน.....	66
4.14	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีสังกัดต่างกัน จำแนกรายด้าน.....	67
4.15	ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล.....	68

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา นักศึกษา นับว่าเป็นหัวใจสำคัญของวิชาพลศึกษา โครงการและกิจกรรมทางวิชาพลศึกษาจะประสบความสำเร็จ นักศึกษาได้รับผลประโยชน์มากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถและประสิทธิภาพ โดยการ จัดดำเนินการของผู้บริหาร อาจารย์วิชาพลศึกษา ฉะนั้น ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจึงต้องการ อาจารย์วิชาพลศึกษาที่มีประสิทธิภาพในทุก ๆ ด้าน ซึ่งการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา การจัดทำ แผนการเรียนรู้อุณหภูมิการวัดและประเมินผลต่าง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปค่อนข้างมาก ทำให้ อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีความกังวลในเรื่องของการสอนและเทคนิคต่าง ๆ เกี่ยวกับทักษะด้าน กีฬา จะทำอย่างไรให้การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ฉะนั้น การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้ประสบผลสำเร็จตามหลักสูตร จำเป็นต้องทราบถึงสภาพและ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งด้านผู้บริหาร นโยบาย บุคลากร ผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้อุณหภูมิ การเรียนรู้อุณหภูมิ การเตรียมการสอน การวัดและประเมินผล สภาพแวดล้อม สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ รวมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้สอนเอง จะต้องทราบถึงสาเหตุของปัญหา และหาแนวทางแก้ไขปัญหามาให้ตรงประเด็นและเหมาะสม การแก้ไขปัญหามิฉะนั้นต้องได้รับการ เสนอแนะจากผู้มีประสบการณ์หรือผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างดี จึงมีความ สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของชาติได้วางนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการเรียน การสอน มีวัตถุประสงค์ให้สถานศึกษาได้จัดการศึกษาเพื่อให้นักเรียน นักศึกษา ได้พัฒนาขีดความ สามารถของตนได้เต็มศักยภาพและมีความสมดุลทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสติปัญญา เพื่อก่อให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม ในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ตามแผนการศึกษา แห่งชาติ ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2560-2564 รวมทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พุทธศักราช 2560-2564 โดยให้มีการกำหนดเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาว่า คนไทย มีลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติ และพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ ซึ่งจะทำให้มี ความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายใจที่ดี ดังนั้น หลักการสำคัญของการ พัฒนา คือ มุ่งหวังจะพัฒนาคุณภาพคนไทย ยึดคนเป็นศูนย์กลาง มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะ สำหรับคนไทยให้เป็นคนที่สมบูรณ์ในทุกช่วงวัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนามนุษย์จากการยกระดับ คุณภาพการศึกษา การเรียนรู้อุณหภูมิ การพัฒนาทักษะ และทัศนคติที่ดี มีสุขภาพกายและใจที่สมบูรณ์

แผนพัฒนาการศึกษาของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 พุทธศักราช 2560-2564 ดังที่ได้กล่าวมา ในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพจึงต้องสามารถส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ พัฒนาทักษะ และทัศนคติ การดูแลสุขภาพกายและจิตใจที่สมบูรณ์ให้กับนักเรียน นักศึกษา รวมไปถึงมีการส่งเสริมนักเรียน นักศึกษา ได้มีคุณธรรม จริยธรรม ในสถานศึกษามีบทบาทหน้าที่ในการจัดทำแผนการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ เพื่อเป็นการตอบสนองวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการศึกษา พัฒนาสังคม และพัฒนาประเทศ ให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลและสถานศึกษาต่อไป

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีความสำคัญมากในการพัฒนาเยาวชน นักเรียน นักศึกษา ของชาติให้เกิดการเจริญเติบโตไปในทิศทางที่ดี มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง มีจิตใจเบิกบานแจ่มใส มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรม เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของประเทศชาติและ เป็นกำลังสำคัญในการที่จะพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป คุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ซึ่งเป็นปัจจัยชี้วัดในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เช่น คุณภาพครูผู้สอน สภาพแวดล้อม รูปแบบ ระบบการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา สื่อและเทคโนโลยี กระบวนการจัดการเรียนรู้ เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้ถือเป็นส่วนหนึ่งที่น่ามากำหนดเป็นดัชนีชี้วัดคุณภาพของการจัดการศึกษาได้ การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่ดีและมีคุณภาพจึงต้องอาศัยองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน เช่น สถานที่ งบประมาณ อุปกรณ์การเรียนการสอน และที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง คือ หลักสูตร จุดมุ่งหมาย และการเตรียมแผนการสอน

ดังนั้น ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้นเป็นปัญหาที่มีความสำคัญ ส่งผลให้คุณภาพและประสิทธิภาพของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่เกิดขึ้นไม่ตรงกับจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ การขาดแคลนองค์ประกอบหลัก ๆ หลาย ๆ ด้าน ทั้งสถานที่ขาดแคลน งบประมาณขาดแคลน อุปกรณ์ขาดแคลน บุคลากรหรือผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิชาพลศึกษาที่ขาดแคลน ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้จึงส่งผลให้การพัฒนาที่เกิดขึ้นกับเยาวชน นักเรียน นักศึกษา ในระดับอุดมศึกษานั้นไม่เป็นไปตามจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ดังเช่น อติศักดิ์ พงษ์ศรี (2550: บทคัดย่อ) ได้กล่าวไว้ว่า สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสิ่งที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ด้านหลักสูตรและกิจกรรมทางพลศึกษา ด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษา ด้านผู้สอนและการสอนวิชาพลศึกษา ด้านผู้เรียน ด้านวัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการวัดและประเมินผล เช่น การกำหนดชั่วโมงเรียนวิชาพลศึกษา การจัดกิจกรรมทางกายและกีฬายังไม่เหมาะสม ซึ่งได้สอดคล้องกับอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มีภาระงานสอนมาก การตัดสินระดับคะแนน เพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2550: บทคัดย่อ) จึงทำให้สอดคล้องกับผลการวิจัยของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้ทำวิจัยเรื่อง โครงการประเมินผล ยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ พุทธศักราช 2548-2551 จากพื้นที่เป้าหมายไว้ 5 ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และกรุงเทพมหานคร พบว่า สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาสถานศึกษาส่วนใหญ่ขาดวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการสอนด้าน

พลศึกษา รวมทั้งครูวิชาพลศึกษาไม่เพียงพอ ครูสอนวิชาพลศึกษาไม่มีวุฒิวิชาพลศึกษา ดังนั้น จึงเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นที่ต้องการศึกษาเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันและปัญหาของการสอนวิชาพลศึกษา ไม่ว่าจะเป็นด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา การศึกษา การจัดทำสาระหลักสูตร การกำหนดชั่วโมงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน การจัดโปรแกรมวิชาพลศึกษาในโรงเรียน มหาวิทยาลัย รวมไปถึงวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้

จากเหตุผลความเป็นมาและความสำคัญของสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ดังที่ได้กล่าวมา ผู้วิจัยในฐานะเป็นอาจารย์ผู้สอนและปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสาขาวิชาพลศึกษาและนันทนาการ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี ซึ่งมีประสบการณ์ในการทำงานและปฏิบัติหน้าที่มาเป็นระยะเวลา 18 ปี จึงมีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้กับนักศึกษาทุกคณะ การที่จะทำให้ประสบความสำเร็จและบรรลุตามวัตถุประสงค์ของสาขาวิชาพลศึกษาและมหาวิทยาลัย จากองค์ประกอบต่าง ๆ จะต้องมีความพร้อมที่จะเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้กับนักเรียน นักศึกษาในทุก ๆ ด้าน พร้อม ๆ กัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญและสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เพื่อให้ทราบถึงสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในปัจจุบัน และปัญหาที่เกิดขึ้นกับการสอนวิชาพลศึกษา รวมถึงแนวทางแก้ไขใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา ด้านผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านผู้เรียนวิชาพลศึกษา ด้านวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา เพื่อนำข้อมูลเสนอต่อผู้บริหารมหาวิทยาลัย อาจารย์สอนวิชาพลศึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ได้นำผลการศึกษาวินิจฉัยไปใช้ปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่เป็นประเด็นปัญหา และนำแนวทางการแก้ไขปัญหานั้นไปปรับใช้ให้ตรงกับสภาพและปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้ รวมทั้งเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นที่มีต่อสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา และนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา ที่มีสังกัดต่างกัน

3. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไข สภาพและปัญหาของอาจารย์และนักศึกษาในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารทางวิชาพลศึกษา อาจารย์สาขาวิชาพลศึกษาและนันทนาการ และนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ดังนี้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ได้แก่ อาจารย์สาขาวิชาพลศึกษาและนันทนาการ จำนวน 108 คน และนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา จำนวน 1,500 คน รวมทั้งสิ้น 1,608 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นผู้บริหารทางวิชาพลศึกษา อาจารย์สาขาวิชาพลศึกษาและนันทนาการ และนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ได้จำนวนทั้งสิ้น 414 คน แยกเป็น อาจารย์สาขาวิชาพลศึกษาและนันทนาการ จำนวน 108 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างของ อาจารย์สาขาวิชาพลศึกษาและนันทนาการ ทั้งหมดที่มีอยู่ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 108 คน นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2560 จำนวน 306 คน การสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายเพื่อการทำวิจัยโดยใช้ตารางเปรียบเทียบของ Krejcie & Morgan (1970: 143)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

- 1.1 ผู้บริหาร
- 1.2 อาจารย์สาขาวิชาพลศึกษาและนันทนาการ
- 1.3 นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา
- 1.4 สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่ง

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

นิยามศัพท์เฉพาะ

สภาพ หมายถึง สภาพตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียน การสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ประกอบด้วย สภาพด้านหลักสูตรวิชา พลศึกษา สภาพด้านอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา สภาพด้านผู้เรียนวิชาพลศึกษา สภาพด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก สภาพด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาของ นักศึกษา

ปัญหา หมายถึง ความคิดเห็นของประชากรและกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับอุปสรรคของการจัด การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ประกอบด้วย ปัญหาด้าน หลักสูตรวิชาพลศึกษา ปัญหาด้านอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา ปัญหาด้านผู้เรียนวิชาพลศึกษา ปัญหา ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชา พลศึกษาของนักศึกษา

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตร วิชาศึกษาทั่วไป ในหลักสูตรวิชาพลศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ นักศึกษาในระดับปริญญาตรี ในทุกสาขาวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

วิชาพลศึกษา หมายถึง วิชาพลศึกษาที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลได้เปิดสอนตาม หลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปในหลักสูตรวิชาพลศึกษา ให้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีในทุกสาขาวิชาที่ได้ ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2560 ที่ไม่ใช่ นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา ซึ่งนักศึกษาทุกคน จะต้องเรียนอย่างน้อย 2 รายวิชา รายวิชาละ 1 หน่วยกิต

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ระดับปริญญาตรี ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2560 ซึ่งผ่านการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาอย่างน้อย 1 รายวิชา

อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาที่เป็นอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ผู้บริหาร หมายถึง อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาทำหน้าที่เป็นหัวหน้าสาขาวิชาพลศึกษาและ นันทนาการ และบริหารงานด้านการศึกษาวิชาพลศึกษาและนันทนาการ ซึ่งอยู่ในทีมของผู้บริหาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

หัวหน้าสาขาวิชาพลศึกษาและนันทนาการ หมายถึง ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่ง หัวหน้าสาขาวิชาพลศึกษาและนันทนาการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในการจัดและดำเนินการเกี่ยวกับการจัด การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

สังกัด หมายถึง ผู้ที่จัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและผู้ที่เรียนวิชาพลศึกษาของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่ง

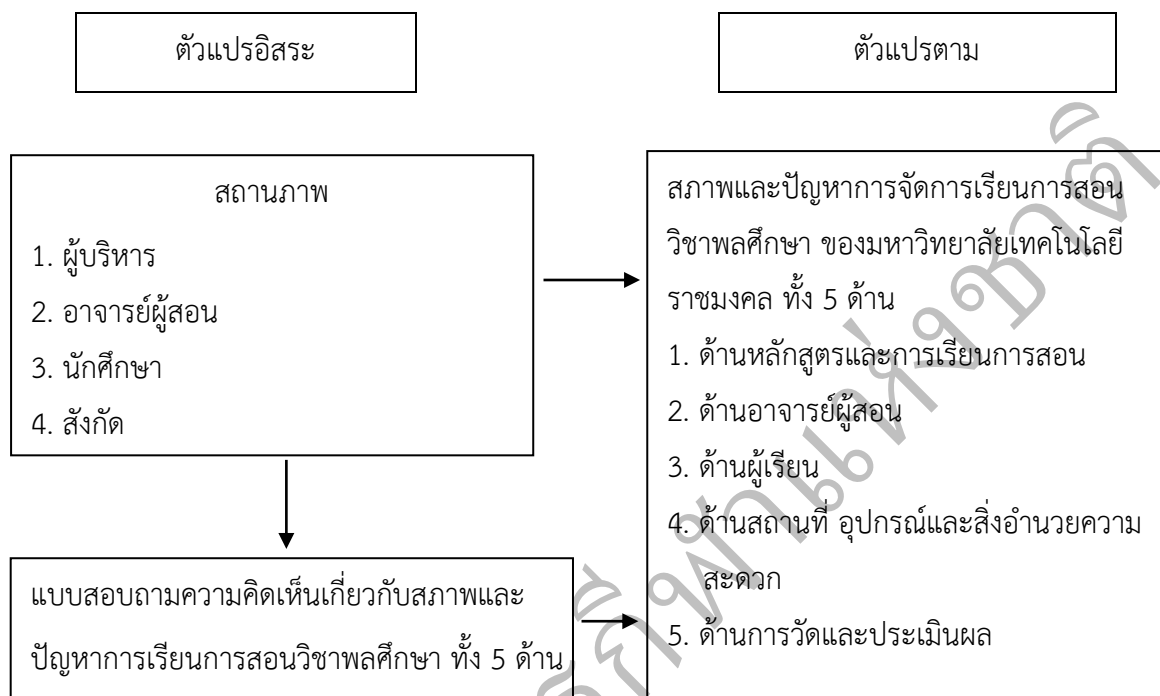
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผู้บริหาร ได้วางแผนและกำหนดนโยบายเพื่อหาแนวทางแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป
2. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาทราบถึงสภาพและปัญหาที่มีผลต่อการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และนำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาต่อไป
3. นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาทราบถึงสภาพและปัญหาที่มีผลต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
4. ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา นักศึกษา ผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้าในเรื่องของสภาพ และปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา มหาวิทยาลัยและการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่มีอุปสรรคเกิดขึ้นระหว่างการดำเนินการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่ทำให้อาจารย์ผู้สอน และผู้เรียนได้รับผลกระทบ ได้เรียนรู้ตามสภาพความเป็นจริงและความต้องการการเรียนรู้ที่คาดหวัง จากมหาวิทยาลัย โดยให้สาขาวิชาดำเนินการจัดทำและปรับปรุงหลักสูตรวิชาพลศึกษา ให้การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การจัดกระบวนการเรียนรู้แบบใหม่ที่มีลักษณะแตกต่างจากการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบเดิมโดยใช้ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ ทฤษฎีต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งจะต้องมีองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้ หลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา ผู้เรียนวิชาพลศึกษา การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา การได้ทราบถึงสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังกล่าว จะส่งผลให้ผู้บริหาร ผู้ที่เกี่ยวข้อง และอาจารย์ผู้สอน วิชาพลศึกษา นำไปพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งนำเสนอตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้เกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษา
2. ปรัชญาทางพลศึกษา
3. องค์ประกอบการเรียนการสอนที่ดี
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการเรียนรู้เกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษา

ฟอง เกิดแก้ว (2550: 68-69) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมทางพลศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการจัดโปรแกรมทางพลศึกษา เพราะว่ากิจกรรมพลศึกษาเป็นสื่อที่จะนำไปสู่การบรรลุจุดหมายปลายทางวิชาพลศึกษา ฉะนั้น การจัดกิจกรรมต่าง ๆ จึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบว่าจะให้ประโยชน์มากน้อยเพียงใดเพื่อที่จะให้ประสบผลสำเร็จมากที่สุด การจัดกิจกรรมพลศึกษาควรจัดให้เด็กมีการเจริญเติบโตและพัฒนาการทุกด้านได้อย่างเต็มที่ พร้อมทั้งเน้นถึงการเสริมสร้างสมรรถภาพร่างกาย สภาพสังคม และอารมณ์ของแต่ละบุคคล การสอนพลศึกษาโดยทั่วไปจะฝึกให้ผู้เรียนเกิดทักษะได้ดีนั้นจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในการเรียนรู้ทักษะทางพลศึกษา ดังนี้

1. Thorndike Theory E.L. Thorndike ได้ตั้งกฎการเรียนรู้ซึ่งช่วยให้การแสวงหาวิธีการที่จะทำให้การเรียนการสอนทางพลศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ได้แก่

- 1.1 Law of Readiness กฎการเรียนรู้เกี่ยวกับความพร้อม เมื่อร่างกายมีความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมย่อมก่อให้เกิดความพอใจในทางพลศึกษา ความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจในการที่จะเรียน จะต้องมีความพร้อมและมีเหตุผล ส่วนทางด้านร่างกาย ความพร้อมทำให้เกิดการเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ หรือฝึกให้มีทักษะในกิจกรรมนั้น ๆ เช่น ความแข็งแรง ความทนทาน ความว่องไว ฯลฯ

- 1.2 Law of Exercise ถ้าหากร่างกายได้กระทำพฤติกรรมใดซ้ำอยู่เสมอ จะมีผลให้ร่างกายฝึกพฤติกรรมนั้นติดตัว ในทางตรงกันข้ามพฤติกรรมที่ร่างกายไม่ค่อยได้ใช้ พฤติกรรมนั้นมีที่ท้าวจะถูกลืมไป ถ้าไม่ลืมก็ไม่อาจกระทำได้ถูกต้องสมบูรณ์นัก จากกฎในข้อนี้การเรียนพลศึกษาให้ได้ผลดีต้องให้กล้ามเนื้อได้มีการฝึกบ่อย ๆ สมรรถภาพจะดีขึ้น การเคลื่อนไหวดีขึ้น และมีผลให้ทักษะดีขึ้นด้วย

1.3 Law of Effect เมื่อผลที่ได้รับก่อให้เกิดความชื่นบาน พึงพอใจ การตอบสนองของร่างกายมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นอีก ในทางกลับกันเมื่อการตอบสนองของร่างกายตามมาด้วยความไม่สบายใจ เจ็บปวด ไม่สมประสงค์ การตอบสนองดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะไม่เกิดขึ้นอีก

2. Trial and Error Theory ทฤษฎีนี้กล่าวถึงการเรียนแบบลองผิดลองถูก คือ การทำหลาย ๆ ครั้ง ลองแล้วลองอีกก็สามารถจะทำให้ถูกต้องได้ ในทางพลศึกษานั้นอาจนำทฤษฎี มาใช้ในการเรียนเกี่ยวกับ motor skill waft แต่ในการสอนนั้นจะต้องแนะนำหลักเกณฑ์และวิธีการที่ถูกต้องในการกระทำให้รู้ว่าอะไรผิดอะไรถูกเสียก่อน เมื่อนักเรียนรู้วิธีการแล้วก็ให้ลองทำดู ครั้งแรก ๆ อาจจะทำไม่ได้ไม่ถูกต้องแต่เมื่อลองทำซ้ำบ่อย ๆ ต่อไปก็จะพัฒนาขึ้นจนทำได้ถูกต้อง

ประหยัด จิระวรพงศ์ (2555: 70) กล่าวว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ของ ธอร์นไดค์ (Thorndike) การเรียนรู้ของมนุษย์จะเกิดขึ้นได้ด้วยการสร้างสิ่งเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่เหมาะสมกัน และการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องอยู่บนพื้นฐาน กฎ 3 ประการ คือ

1. กฎแห่งความพร้อม (law of readiness)
2. กฎแห่งผล (law of effect)
3. กฎแห่งการฝึกฝน (law of exercise)

เพราะฉะนั้นจึงวางหลักการสำหรับการเรียนรู้ไว้ว่า

1. ครูควรพิจารณาความพร้อมของผู้เรียนเสียก่อน
2. ครูควรใช้เทคโนโลยีทางการสอนเป็นเครื่องจูงใจ
3. ครูควรกำหนดพฤติกรรมที่คาดหวังของนักเรียนให้เกิดขึ้นและกำหนดเรื่องที่จะ

เรียนลงไปเสียก่อน

4. การเรียนรู้ใด ๆ ย่อมเป็นผลจากความสามารถปรับปรุงพฤติกรรมที่ได้แสดงออก และการรับรู้ผลการกระทำของตนในทางที่ถูกต้อง

5. ครูควรให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดทบทวนอยู่เสมอ เพื่อเน้นย้ำสิ่งที่เรียนนั้นให้เข้าใจยิ่งขึ้น จำได้นาน และมีความชำนาญ

ประหยัด จิระวรพงศ์ (2555: 66) ได้อธิบายว่า John ชาวอังกฤษ ได้เสนอทฤษฎีแห่งความรู้ว่า “มนุษย์เรียนรู้จากประสบการณ์ที่ผ่านทางประสาทสัมผัส ทั้งนี้ มนุษย์เกิดมามีสมองอันว่างเปล่า ซึ่งเปรียบเสมือนกระดานชนวนที่ว่างเปล่า (tabular rasa) การเรียนรู้ต่าง ๆ จะเกิดขึ้นภายหลังพื้นฐานการศึกษาที่แท้จริงของมนุษย์จะต้องมีร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ (A Sound Mind in a Sound Body) พร้อมทั้งจะไฝหาความรู้ต่าง ๆ อย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อย เมื่อมนุษย์เกิดมามีสมองว่างเปล่าเหมือนกันทุกคนจึงควรจะได้รับความสะดวกทางการศึกษา โดยรัฐและผู้ปกครองควรจะต้องยึดเป็นแนวปฏิบัติให้เป็นไปตามแนวคิดนี้ และพึงระลึกว่าเด็กก็คือเด็ก ผู้ใหญ่ก็คือผู้ใหญ่ มีพัฒนาการเป็นลำดับ การจัดการศึกษาจึงจะต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับความต้องการและความสามารถของผู้เรียน เป้าหมายการศึกษาตามทฤษฎีแห่งความรู้นี้ประกอบด้วยหลักการที่สำคัญ 4 ประการ คือ คุณธรรม

ความรอบรู้ กิริยามารยาทงาม และการใฝ่รู้ใฝ่เรียน ดังนั้น การจัดการศึกษายังควรคำนึงถึงองค์ประกอบ 3 ประการ คือ พุทธิศึกษา จริยศึกษา และพลศึกษา แล้วในที่สุด จอห์น (John) ได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาแห่งทฤษฎีการศึกษายุคฟื้นฟูสติปัญญา

Posner (1992: 199) ได้สรุปลักษณะการนำหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียนตามแนวคิดพฤติกรรมนิยม มักมีลักษณะดังต่อไปนี้ 1) ควรกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอนเชิงพฤติกรรมอย่างชัดเจนและให้สอดคล้องกับวิธีประเมินผล 2) ครูเป็นผู้ควบคุมวิธีการเรียนการสอน เป็นผู้สืบทอด และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิบัติตาม 3) การประเมินผลใช้แบบอิงเกณฑ์ (criterion-referenced evaluation) 4) ควรมีการให้รางวัลสำหรับผู้เรียนที่มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และบรรลุความสำเร็จในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย การเรียนการสอนแบบพฤติกรรมนิยมนี้ เกณฑ์ประเมินผลแบบอิงเกณฑ์นี้มีความสำคัญมาก ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนจนสามารถผ่านเกณฑ์ที่กำหนดจึงจะถือว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2556: 35-36) กล่าวว่า สกินเนอร์ (Skinner) มองพฤติกรรมส่วนมากของมนุษย์เป็นพฤติกรรมประเภทตอบสนองอันมีเงื่อนไขจากผลของการกระทำ ซึ่งมนุษย์จะเป็นผู้เริ่มกระทำต่อสิ่งแวดล้อมของตนเองและถ้าต้องการให้การเรียนรู้แบบนี้คงอยู่ตลอดไปต้องมีการเสริมแรงซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การเสริมแรงทางบวก หมายถึง สิ่งของ คำพูด หรือสภาพการณ์ที่จะช่วยให้พฤติกรรมการเรียนรู้ในลักษณะของการกระทำเกิดขึ้นอีก และอีกประการคือการเสริมแรงทางลบ หมายถึง การเปลี่ยนสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมบางอย่างเพื่อทำให้มนุษย์หรือสัตว์แสดงพฤติกรรมตอบสนองจากเงื่อนไขออกมาจากหลักการเรียนรู้ตามทฤษฎีจิตวิทยา

ประหยัด จิระวรพงศ์ (2555: 70-71) กล่าวถึง หลักการจัดการศึกษาของ สกินเนอร์ (Skinner) ไว้ดังนี้

1. การปรับปรุงการศึกษา จะต้องมุ่งเน้นกระบวนการมากกว่ามุ่งผลการเรียนเพียงอย่างเดียว
2. การเรียนรู้จะเกิดจากการปฏิบัติของผู้เรียน
3. ควรใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาในการสอน เพราะสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจและเข้าใจบทเรียนดีขึ้น
4. ควรเลือกวิธีสอนให้เหมาะกับบทเรียนและความพร้อมของผู้เรียน
5. ควรจะเสริมแรงถ้านักเรียนทำดีและตักเตือนเมื่อทำไม่ได้
6. ควรให้ผู้เรียนรู้ผลการเรียนทันที
7. ควรจะจัดประสบการณ์ให้เป็นระเบียบและต่อเนื่องมีความสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน
8. ควรส่งเสริมบรรยากาศการเรียนแบบอิสระ ให้ผู้เรียนสามารถควบคุมตนเอง (self-management) และพึ่งพาตนเอง (self-reliance)

ในการจัดการศึกษาเพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญนั้น ต้องอาศัยทั้งหลักปรัชญาและจิตวิทยาเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบการเรียนการสอน โดยให้ความสนใจทั้งในแง่ของตัวผู้เรียนและประสบการณ์ภายนอกที่สถานศึกษาจะจัดให้กับผู้เรียน ซึ่งการจะศึกษาในประเด็นต่าง ๆ นั้นสามารถแยกศึกษาในแต่ละเรื่องได้ พัฒนาการในแต่ละด้านที่ถูกกล่าวไว้ในวัยต่าง ๆ นั้นอาจมีได้เริ่มหรือจบลงที่ช่วงอายุนั้น ๆ เท่านั้นหากแต่การได้มีพัฒนาการในด้านดังกล่าวตามวัยที่เหมาะสมจะมีผลให้พัฒนาการด้านอื่น ๆ ในวัยต่อมาพัฒนาไปได้ดียิ่งขึ้น เช่น หากเด็กในวัยขวบปีแรกมีความไว้วางใจและผูกพันกับคนใกล้ชิดดี เมื่อเข้าขวบปีที่ 3 ก็มีโอกาสรับการเรียนรู้และสร้างมโนธรรม (superego) ได้ดียิ่งขึ้น พัฒนาการทางจิตใจของมนุษย์เป็นวิชาพื้นฐานหนึ่งที่พึงศึกษาและทำความเข้าใจ เนื่องจาก

1. การเข้าใจพัฒนาการทางจิตใจตามวัยต่าง ๆ ทำให้สามารถซักถามประวัติการเจ็บป่วย ตรวจให้การรักษา และอธิบายให้ผู้ป่วยวัยต่าง ๆ เข้าใจได้อย่างเหมาะสม เช่น ทราบว่าไม่ควรแยกเด็กอายุ 9 เดือน มาจากแม่เพื่อทำการตรวจร่างกาย เนื่องจากมีความรู้ว่เด็กวัยนี้มีความกังวลต่อการพลัดพรากสูง (separation anxiety) เป็นต้น

2. การได้เรียนการแสดงออกของพัฒนาการที่ผิดปกติ ซึ่งอาจจะทำให้เกิดอาการเจ็บป่วย เช่น คนสูงอายุหลังเกษียณอาจปรับตัวไม่ได้ มีอารมณ์ซึมเศร้าและมีปัญหาสุขภาพทางกาย นอนไม่หลับ เป็นต้น

3. สามารถให้ความรู้และคำแนะนำทางพัฒนาการโดยตรงแก่ผู้ป่วยและญาติได้ อย่างถูกต้อง

4. อาจนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการโครงการป้องกันความเบี่ยงเบนพัฒนาการแก่ชุมชนได้

Abraham Maslow (1970: 69-80) แบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. ความต้องการทางร่างกาย (physiological needs)
2. ความต้องการปลอดภัย (safety needs)
3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (belonging needs and love needs)
4. ความต้องการการได้รับการยกย่องและเป็นที่ยอมรับ (esteem needs)
5. ความต้องการการรู้จักตนเองและพัฒนาตนเองเต็มศักยภาพของตน (needs of self-actualization)

ฉะนั้นการจะให้การเรียนรู้และการสอนประเภทใดจะต้องขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ ดังนี้

5.1 วัย ความพร้อม วุฒิภาวะของผู้เรียน ชั้นเด็กเล็กอาจจะต้องใช้แบบของ การตอบสนองเป็นอันดับแรก จากนั้นจึงก้าวเข้าสู่กระบวนการสร้างความรู้

5.2 เนื้อหาของบทเรียน บางเนื้อหาเน้นการตอบสนองและการรับความรู้ วิชาที่เกี่ยวข้องกับทักษะพื้นฐานที่แน่นอนไม่เปลี่ยนแปลง ผู้เรียนควรจะเรียนรู้ในแบบตอบสนองและแบบรับความรู้ก่อน เช่น การเรียน การอ่าน และการเขียนตัวอักษร

5.3 ความต้องการ เนื่องจากผู้เรียนบางคนมีลักษณะความต้องการในชั้นความต้องการ การได้รับการยกย่องและเป็นที่ยอมรับ และความต้องการการรู้จักตนเองและพัฒนาตนเองเต็มศักยภาพของตน การเรียนรู้ก็ควรจะอยู่ในแบบการสร้างความรู้ ในขณะที่บางคนมีระดับความต้องการอยู่ในชั้นความต้องการทางร่างกายหรือความต้องการปลอดภัยที่ไม่ต้องการเสี่ยง การเรียนรู้ก็อาจจะอยู่ในแบบการตอบสนองหรือการรับความรู้

Robert (1977: 21) เป็นนักปรัชญาและจิตวิทยาการศึกษาชาวอเมริกาได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการสอน คือ ทฤษฎีเงื่อนไขการเรียนรู้ (condition of learning) โดยทฤษฎีการเรียนรู้ของ กาย (Gagne) จัดอยู่ในกลุ่มผสมผสาน (Gagne's eclecticism) ซึ่งเชื่อว่าความรู้มีหลายประเภท บางประเภทสามารถเข้าใจได้อย่างรวดเร็วไม่ต้องใช้ความคิดที่ลึกซึ้ง บางประเภทมีความซับซ้อนจำเป็นต้องใช้ความสามารถในขั้นสูง ทฤษฎีการเรียนรู้ของกายเยออธิบายว่าการเรียนรู้มีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ

1. หลักการและแนวคิด

1.1 ผลการเรียนรู้หรือความสามารถด้านต่าง ๆ ของมนุษย์ ซึ่งมีอยู่ 5 ประเภท คือ

1.1.1 ทักษะทางปัญญา (intellectual skill) ซึ่งประกอบด้วยการจำแนกแยกแยะ การสร้างความคิดรวบยอด การสร้างกฎ การสร้างกระบวนการหรือกฎขั้นสูง

1.1.2 กลวิธีในการเรียนรู้ (cognitive strategy)

1.1.3 ภาษาหรือคำพูด (verbal information)

1.1.4 ทักษะการเคลื่อนไหว (motor skills)

1.1.5 เจตคติ (attitude)

1.2 กระบวนการเรียนรู้และจดจำของมนุษย์ มนุษย์มีกระบวนการจัดกระทำข้อมูลในสมอง ซึ่งมนุษย์จะอาศัยข้อมูลที่สะสมไว้มาพิจารณาเลือกจัดกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และในขณะที่กระบวนการจัดกระทำข้อมูลภายในสมองกำลังเกิดขึ้น เหตุการณ์ภายนอกในร่างกายมนุษย์มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมหรือการยับยั้งการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นภายในได้ ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอน กาย (Gagne) จึงได้เสนอแนะว่า ควรมีการจัดสภาพการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับการเรียนรู้แต่ละประเภท ซึ่งมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ภายในสมอง โดยการจัดสภาพภายนอกให้เอื้อต่อกระบวนการเรียนรู้ภายในของผู้เรียน

2. วัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว และสามารถจดจำสิ่งที่เรียนได้นาน

3. กระบวนการเรียนการสอน กาย (Gagne) ได้นำเอาแนวความคิดมาใช้ในการเรียนการสอนโดยยึดหลักการนำเสนอเนื้อหาและจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์หลักการสอน 9 ประการ รายละเอียดแต่ละขั้นตอนมี ดังนี้

3.1 เร่งเร้าความสนใจ (gain attention) กระตุ้นหรือเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจกับบทเรียนและเนื้อหาที่จะเรียน การเร้าความสนใจผู้เรียนนี้อาจทำได้โดยการจัดสภาพแวดล้อมให้ดึงดูดความสนใจ เช่น การใช้ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว และ/หรือการใช้เสียงประกอบบทเรียนในส่วนบทนำ

3.2 บอกวัตถุประสงค์ (specify objective) การบอกให้ผู้เรียนทราบถึงจุดประสงค์ของบทเรียนนี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการเรียนการสอนบนเว็บที่ผู้เรียนสามารถควบคุมการเรียนของตนเองได้โดยการเลือกศึกษาเนื้อหาที่ต้องการศึกษาได้เอง ดังนั้น การที่ผู้เรียนได้ทราบถึงจุดประสงค์ของบทเรียนล่วงหน้าทำให้ผู้เรียนสามารถมุ่งความสนใจไปที่เนื้อหาบทเรียนที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งยังสามารถเลือกศึกษาเนื้อหาเฉพาะที่ตนยังขาดความเข้าใจที่จะช่วยทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตรงตามจุดประสงค์ของบทเรียนที่ได้กำหนดไว้

3.3 ทบทวนความรู้เดิม (activate prior knowledge) การทบทวนความรู้เดิมช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาใหม่ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น รูปแบบการทบทวนความรู้เดิมในบทเรียนบนเว็บทำได้หลายวิธี เช่น กิจกรรมการถาม-ตอบคำถาม การแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนอภิปรายการสรุปเนื้อหาที่ได้เคยเรียนมาแล้ว เป็นต้น

3.4 นำเสนอเนื้อหาใหม่ (present new information) การนำเสนอบทเรียนบนเว็บสามารถทำได้หลายรูปแบบด้วยกัน คือ การนำเสนอด้วยข้อความรูปภาพ เสียง หรือแม้กระทั่งวีดิทัศน์ อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรให้ความสำคัญก็คือผู้เรียน ผู้สอนควรพิจารณาลักษณะของผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้การนำเสนอบทเรียนเหมาะสมกับผู้เรียนมากที่สุด

3.5 ชี้แนะแนวทางการเรียนรู้ (guide learning) การชี้แนะทางการเรียนรู้หมายถึง การชี้แนะให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนใหม่ผสมผสานกับความรู้เก่าที่เคยได้เรียนไปแล้ว เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่รวดเร็วและมีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น

3.6 กระตุ้นการตอบสนองบทเรียน (elicit response) นักการศึกษาต่างทราบดีว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนโดยตรง ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนบนเว็บจึงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน ซึ่งอาจทำได้โดยการจัดกิจกรรมการสนทนาออนไลน์รูปแบบ synchronous หรือ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านเว็บบอร์ดในรูปแบบ asynchronous เป็นต้น

3.7 ให้ข้อมูลย้อนกลับ (provide feedback) ลักษณะเด่นประการหนึ่งของการเรียนการสอนบนเว็บก็คือการที่ผู้สอนสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้เรียนได้โดยตรงอย่างใกล้ชิดเนื่องจากบทบาทของผู้สอนนั้นเปลี่ยนจากการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้แต่เพียงผู้เดียวมาเป็นผู้ให้คำแนะนำและช่วยกำกับกรเรียนของผู้เรียนรายบุคคล และด้วยความสามารถของอินเทอร์เน็ตที่ทำให้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถติดต่อกันได้ตลอดเวลา ทำให้ผู้สอนสามารถติดตามความก้าวหน้าและสามารถให้ผลย้อนกลับแก่ผู้เรียนแต่ละคนได้ด้วยความสะดวก

3.8 ทดสอบความรู้ใหม่ (assess performance) การทดสอบความรู้ความสามารถ ผู้เรียนเป็นขั้นตอนที่สำคัญอีกขั้นตอนหนึ่ง เพราะทำให้ทั้งผู้เรียนและผู้สอนได้ทราบถึงระดับความรู้ ความเข้าใจที่ผู้เรียนมีต่อเนื้อหาในบทเรียนนั้น ๆ การทดสอบความรู้ในบทเรียนบนเว็บสามารถทำได้ หลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นข้อสอบแบบปรนัยหรืออัตนัย การจัดทำกิจกรรมการอภิปรายกลุ่มใหญ่หรือ กลุ่มย่อย เป็นต้น ซึ่งการทดสอบนี้ผู้เรียนสามารถทำการทดสอบบนเว็บผ่านระบบเครือข่ายได้

3.9 สรุปและนำไปใช้ (review and transfer) การสรุปและนำไปใช้จัดว่าเป็นส่วน สำคัญในขั้นตอนสุดท้ายที่บทเรียนจะต้องสรุปโน้ตคิดของเนื้อหาเฉพาะประเด็นสำคัญ ๆ รวมทั้ง ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทบทวนความรู้ของตนเองหลังจากศึกษา เนื้อหาผ่านมาแล้ว ในขณะที่เดียวกันบทเรียนต้องชี้แนะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องหรือให้ข้อมูลอ้างอิงเพิ่มเติม เพื่อแนะแนวทางให้ผู้เรียนได้ศึกษาต่อในบทเรียนถัดไปหรือนำไปประยุกต์ใช้กับงานอื่นต่อไป

ความเป็นมาการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552: 32) ได้กล่าวถึงปัญหาการจัดการเรียน การสอนในกิจกรรมวิชาพลศึกษามีความสำคัญกับทุกคน ไม่ว่าจะมีการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่ต้องให้ความสำคัญมากเพราะเมื่อนักศึกษามีความเข้าใจถูกต้อง และสร้างทัศนคติที่ดี รวมถึงปลูกฝังเกี่ยวกับการเรียนรู้ในวิชาพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นกับ ผู้เรียน อาจารย์ผู้สอน การบริหารตามนโยบาย และเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF: HEd) เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ในมาตรา 4 ที่กำหนดให้มีมาตรฐานการศึกษาซึ่งนิยามไว้ว่า มาตรฐานการศึกษา หมายถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นใน สถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การ ตรวจสอบการประเมินผล และการประกันคุณภาพทางการศึกษา สำหรับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับ อุดมศึกษาของประเทศไทยหรือที่เรียกทั่วไปว่า TQF หมายถึง กรอบที่แสดงระบบคุณวุฒิการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยได้อย่างเป็นระบบยิ่งขึ้นต่อไป ปัจจุบันประเทศไทยได้ตรา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ซึ่งมีผลต่อการเรียนการสอนอย่างมาก โดย กำหนดความมุ่งหมายและหลักการ คือ “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม และวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” พระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2545 ซึ่งนับเป็นการศึกษาพัฒนาคน ในทุกด้านผู้รับการศึกษาจึงจะเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข นอกจากนี้ยังได้กำหนดแนวทางใน การจัดการศึกษาไว้ คือ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนา ตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถ พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มีกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายตลอดจนเนื้อหาสาระ

และกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจ นับว่าเป็นนโยบายการศึกษาที่ตระหนักในความแตกต่างระหว่างบุคคลและเป็นการศึกษาที่ยืดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ข้อมูลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (2559: 45) กล่าวว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งมีอยู่ 9 แห่ง ได้จัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป โดยการกำหนดจำนวนชั่วโมงเรียนให้เป็นไปตามกรอบการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล นักศึกษาต้องเรียนวิชา พลศึกษา จำนวน 1 หน่วยกิต และวิชานันทนาการ จำนวน 1 หน่วยกิต โดยการเลือกศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล แต่ละแห่ง ในเรื่องของแนวปฏิบัติในการเรียน จำนวนหน่วยกิต จำนวนชั่วโมงทฤษฎี จำนวนชั่วโมงปฏิบัติ และจำนวนชั่วโมงศึกษาด้วยตนเอง กลุ่มวิชาพลศึกษาและนันทนาการ ต้องเรียนให้ครบจำนวน 2 หน่วยกิต แยกเป็นวิชา ดังนี้

พลศึกษา (physical education)	1 (0-2-1)
กิจกรรมพลศึกษา การส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย สวัสดิภาพ กฎ กติกา มารยาท ในการแข่งขันกีฬาโดยเลือกชนิดกีฬาตามความเหมาะสม	
แบดมินตัน (badminton)	1 (0-2-1)
ฝึกปฏิบัติทักษะพื้นฐานกีฬาแบดมินตัน การจับไม้ที่ถูกต้อง การตีลูกหน้ามือและหลังมือกฎระเบียบ กติกา มารยาทของผู้เล่นและผู้ชม การป้องกันการบาดเจ็บจากการกีฬาและประยุกต์ใช้กับกิจกรรมต่าง ๆ	
เทเบิลเทนนิส (table tennis)	1 (0-2-1)
ฝึกปฏิบัติทักษะพื้นฐานกีฬาเทเบิลเทนนิส การจับไม้ที่ถูกต้อง การตีลูก และจังหวะของการกระดอนของลูก กฎระเบียบ กติกา มารยาทของผู้เล่นและผู้ชมวิธีการป้องกันการบาดเจ็บจากการกีฬาและประยุกต์ใช้กับกิจกรรมต่าง ๆ	
นันทนาการ (recreation)	1 (0-2-1)
กิจกรรมนันทนาการขององค์กรต่าง ๆ การจัดกิจกรรมนันทนาการในโอกาสต่าง ๆ และเลือกกิจกรรมนันทนาการที่ทันสมัย เช่น คาราโอเกะ ค่ายพักแรมหรืออื่น ๆ	
กิจกรรม (activities)	1 (0-2-1)
กิจกรรมโดยกระบวนการกลุ่มหรือดำเนินกิจกรรมโดยคำแนะนำและควบคุมของผู้สอนตลอดเวลา เพื่อให้เกิดความรู้และการฝึกทักษะในการนำไปใช้ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม การฝึกการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับชมรมและสโมสรของนักศึกษา การจัดกิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดกิจกรรมส่งเสริมเอกลักษณ์ไทย	

จะเห็นว่าทฤษฎีและนักวิชาการมีการจัดการเรียนรู้และการเรียนวิชาพลศึกษามีมากมายหลายแบบ จึงนำทฤษฎีต่าง ๆ มาบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ทั้ง 5 ด้าน

ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา และด้านผู้เรียนวิชาพลศึกษา ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัย จะต้องพิจารณา ระดับอายุ พัฒนาการของร่างกาย ความถนัด ความสามารถของบุคคล จะช่วยพัฒนาร่างกายของเด็ก ให้สมบูรณ์ ครบ 4 องค์ประกอบของการศึกษา ช่วยในการส่งเสริมสภาพร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม อย่างมีรูปแบบและเป็นขั้นตอนที่ถูกต้อง ตั้งแต่การฝึกทักษะความแข็งแรง ความ ยากง่าย และนำเอาการเรียนรู้ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

ปรัชญาทางพลศึกษา

ณัฐยา แก้วมุกดา (2552: 26) ได้อธิบายว่าปรัชญานั้นเกิดมาจากความสงสัย ความอยากรู้ ความคิดเห็น ตลอดจน ความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล

ปรัชญา หมายถึง ความรักในความรู้ (the love of wisdom) ปรัชญาทางพลศึกษาเกิดมาจากธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องการการเคลื่อนไหว (man moves because he must move) สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดความคิด เกิดความเข้าใจในเหตุผล และวิธีการ

สาขาของปรัชญาทางการศึกษาที่ประยุกต์ใช้ในทางพลศึกษาซึ่งเป็น 5 ปรัชญาดั้งเดิม ได้แก่

1. อุดมคตินิยม (idealism)
2. สัจนิยม (realism)
3. ปฏิบัตินิยม (experimentalism/pragmatism)
4. ธรรมชาตินิยม (naturalism)
5. ภาวะนิยม (existentialism)

อุดมคตินิยม (idealism) “A World of Mind”- Plato (โลกของความคิด-พลาโต)

นักปรัชญาสาขานี้เชื่อว่าคนที่มีเหตุผลจะใช้กิจกรรมทางพลศึกษาช่วยในการพัฒนาชีวิตที่ดี ครูพลศึกษาของอุดมคตินิยมเชื่อว่าการพัฒนาร่างกายมีข้อจำกัดที่จะปรับปรุงความเข้มแข็งของแต่ละบุคคลซึ่งมีมาแต่กำเนิด การศึกษาไม่สามารถจะไปเพิ่มเซลล์ประสาทของสมองได้ แต่สามารถจะปรับปรุงความสามารถให้ดีขึ้นสูงสุดตามศักยภาพของแต่ละบุคคลได้ การพัฒนาการต่าง ๆ ได้แก่ ทางด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ และสังคม

1. คนที่มีเหตุผลจะใช้กิจกรรมทางพลศึกษา เพื่อช่วยในการพัฒนาชีวิตให้ดีขึ้น
2. การพัฒนาร่างกายมีข้อจำกัดในแต่ละบุคคล แต่บุคคลแต่สามารถปรับปรุง ศักยภาพ และทำให้เกิดการพัฒนาได้

สัจนิยม (realism) “A World of Things”- Aristotle (โลกของสรรพสิ่ง-อริสโตเติล)

นักปรัชญาสาขานี้เชื่อว่าร่างกายประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ซึ่งต้องพึ่งพาอาศัยกัน จะทำอะไรรวมต้องเป็นส่วนรวมไม่ใช่ส่วนย่อย มีความพร้อมทางด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา การแข่งขันกีฬา ทั้งในและระหว่างโรงเรียนจะเป็นการช่วยในการเรียนรู้เกี่ยวกับน้ำใจนักกีฬา และการปฏิบัติตนที่พึงปรารถนาในสังคม ดังนั้น นักพลศึกษาที่เชื่อในปรัชญานี้ จะเชื่อว่า

1. ร่างกายประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ที่ต้องพึ่งพากันและกัน
2. ร่างกายเป็นส่วนรวม ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา
3. เน้นองค์รวม ความสมบูรณ์ของตัวบุคคล

ปฏิบัตินิยม (experimentalism/pragmatism) “A World of Experiences or experiments”- John Dewey (learning by doing) (โลกของประสบการณ์-จอห์น ดีวอี้ การเรียนรู้ที่เน้นการกระทำ)

นักปรัชญาสาขานี้มองโลกว่าเป็นโลกของประสบการณ์หรือการทดลองปฏิบัติ และยังเชื่อว่าการเรียนรู้เน้นการกระทำ พร้อมไปกับการกระทำนั้นความเข้าใจที่แท้จริงจะถูกพัฒนาตามไปด้วย ต้องระลึกว่า “อะไร” และ “ทำไม” ควบคู่ไปกับ “อย่างไร” การฝึกหัดกิจกรรมทางพลศึกษาควรเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยครูพยายามทำให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมได้ทั่วถึง นักเรียนจะได้รับการแนะนำเกี่ยวกับการปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ซึ่งแต่ละคนมีความแตกต่างกัน มีความต้องการที่จะพัฒนาคนโดยสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ บุคคลจะกลายเป็นสมาชิกที่ดีที่มีความกระตือรือร้นที่จะประกอบกิจกรรมของสังคม ดังนั้น นักพลศึกษาที่เชื่อในปรัชญานี้จะต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติให้มากเพราะเชื่อว่าผู้เรียนจะมีประสบการณ์และเรียนรู้จากการได้ฝึกปฏิบัติจริง นักพลศึกษาจึงสอนโดยเน้นที่

1. การเรียนรู้ที่เน้นการกระทำ อะไร/ทำไม/อย่างไร
2. การร่วมกิจกรรม การฝึกปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษา
3. พื้นฐานประสบการณ์เดิม นำสู่ประสบการณ์ใหม่
4. พลศึกษาแบบบูรณาการ

ความก้าวหน้าในการสอนตั้งอยู่บนพื้นฐานประสบการณ์เดิม และในเวลาเดียวกันก็ทำให้เกิดประสบการณ์ใหม่อยู่เรื่อย ๆ การแก้ปัญหาจึงเป็นวิถีทางการศึกษา ทักษะกีฬาควรสอนจากหน่วยใหญ่ไปหาหน่วยย่อย เขาเชื่อว่าพลศึกษาควรจัดวิชาที่เรียนเป็นแบบบูรณาการ นักเรียนควรได้มีโอกาสที่จะเลือกกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ และการจัดนั้นควรจัดวิชาพลศึกษาให้สอดแทรกเข้าไปในวิชาต่าง ๆ ให้มากที่สุด

ธรรมชาตินิยม (Naturalism) “The Laws of Nature govern everything in Life”- Jean Jacques Rousseau (กฎของธรรมชาติเน้นการเรียนรู้จากธรรมชาติ-ของ ชาค รุสโซ)

นักปรัชญาสาขานี้เชื่อว่ามนุษย์เกิดมาในโลกย่อมเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากธรรมชาติ กิจกรรมทางพลศึกษามีส่วนช่วยให้นักเรียนแต่ละคนเป็นผู้มีร่างกายแข็งแรง โดยการใช้โลกทางกายภาพ ครอบงำด้วยเหตุผลเพื่อให้นักเรียนสามารถสรุปได้ กฎของของธรรมชาติกำหนดให้ครูและนักเรียนได้มีรูปแบบพัฒนาการด้วยการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล อัตราการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับนักเรียน เพราะว่ากระบวนการทางการศึกษาบังคับให้ร่างกายและจิตใจมีความสมดุลกันมากกว่าที่จะส่งเสริมอันใดอันหนึ่งมากกว่ากัน การเล่นเป็นส่วนที่สำคัญของกระบวนการเรียนรู้ การเล่นสามารถที่จะเป็นการนำไปสู่กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้มีการเล่นแบบบุคคลและกิจกรรมที่เล่นเป็นกลุ่มก็ได้ แม้ว่าการแข่งขันเป็นธรรมชาติของการเล่นแต่ไม่ได้มีการเน้นมากจนเกินไป แม้ว่าจะเป็นการแข่งขันกับตนเองก็ตาม ผู้เรียนจะมีโอกาสในการเล่นตามธรรมชาติของบุคคลและเชื่อว่า

1. ร่างกายและจิตใจสมดุล เพื่อความสมบูรณ์ของบุคคล
2. การพัฒนาตามความพร้อมและตามขั้นตอนทางธรรมชาติ

ภาวะนิยม (existentialism) “The Person is more important than Society”-
Jean- Paul Sartre and Karl Jaspers (“A World of Self”) (การรู้จักตนเอง เห็นความสำคัญของบุคคลมากกว่าสังคม-ของ พอล ซาสเทอ และ คาล แจสเปอร์)

นักปรัชญาสาขานี้เชื่อว่าการศึกษานี้ได้รับการมองว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง และการพัฒนาทางความเชื่อของตนเองในแต่ละบุคคล ดังนั้น การมีกิจกรรมพลศึกษาที่ให้นักเรียนเลือกตามความถนัดและความสนใจจะเป็นผลดีกับนักเรียน ช่วยให้นักเรียนได้เกิดการพัฒนาตามความเหมาะสมและคุณสมบัติเฉพาะตัว ซึ่งการที่นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ จะทำให้นักเรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แต่ครูอาจเตรียมการล่วงหน้าไม่ได้เนื่องจากให้อิสระแก่ผู้เรียนในการเลือก นักเรียนรับผิดชอบต่อตนเองมากกว่าต่อคนอื่น ๆ ในสังคม นักเรียนจะรับทราบเกี่ยวกับการแบกรับความรับผิดชอบด้วยตนเอง รวมถึงผลที่จะตามมาของการตัดสินใจของตนเองด้วย นักพลศึกษาที่เชื่อในปรัชญานี้จะมีแนวทางในการสอนคือ

1. เลือกกิจกรรมพลศึกษาตามความถนัด
2. การมีอิสระในการเลือกและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

สรุปได้ว่า นักการศึกษาในสาขาวิชาพลศึกษามีแนวทางในการจัดกระบวนการทางการพลศึกษาและการกีฬา ตามความเชื่อในปรัชญาทางการศึกษาทั้ง 5 นี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนให้มากที่สุด

องค์ประกอบการเรียนการสอนที่ดี

เฉลิมลาภ ทองอาจ (2556) กล่าวว่าโดยทั่วไปมักจะมีการแบ่งองค์ประกอบของการเรียนการสอนในลักษณะของโครงสร้าง (structure) และกระบวนการ (process) ในลักษณะโครงสร้างคือ แบ่งการเรียนการสอนออกเป็น วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กิจกรรมหรือประสบการณ์การเรียนรู้

และ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ในขณะที่การแบ่งตามกระบวนการนั้นโดยทั่วไปมักใช้เป็นขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป โดยหากจะขยายออกไปตามแนวคิดของการสอนของ กาย (Gagne) ก็จะทำให้สามารถแบ่งองค์ประกอบของการเรียนการสอนไปตามขั้นตอนต่าง ๆ 9 ขั้นตอน ประกอบด้วย การทำให้ผู้เรียนเกิดความตั้งใจ การแจ้งวัตถุประสงค์ การนำเสนอเนื้อหา การทบทวนความรู้และประสบการณ์เดิม การให้คำแนะนำโดยครู การให้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง การให้ผลป้อนกลับการประเมิน และการถ่ายโอนการเรียนรู้ อย่างไรก็ตามจะเห็นว่าแม้จะมีการแบ่งขั้นตอนของการเรียนการสอนออกเป็นโครงสร้างหรือลำดับต่าง ๆ แล้วก็ตาม แต่โดยสรุปแล้วสภาพหรือปรากฏการณ์ของการเกิดการเรียนการสอนดังที่กล่าวมานั้นย่อมมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 3 ประการ ได้แก่ การเกิดขึ้นของการนำเสนอสาระการเรียนรู้ การเกิดขึ้นของการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยอิสระ และการเกิดขึ้นของปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้เรียน ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวอาจจะถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สามารถนำไปพิจารณาการออกแบบการจัดการเรียนการสอน (instructional design)

การนำเสนอสาระการเรียนรู้หากพิจารณาในมิติของการสร้างความรู้ คือ การจัดประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการสร้างความหมายจากข้อมูลที่ครูนำเสนอหรือจัดให้ เช่น ค้นพบโมโนทัศน์ หลักการ หรือแก้ปัญหาบางประการตามวัตถุประสงค์ การนำเสนอสาระการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถทำได้ในรูปแบบที่ต้องอาศัยครูและไม่ต้องอาศัยครู ตัวอย่างเช่น ในชั้นเรียนหนึ่งครูอาจเป็นผู้บรรยายและอธิบายความหมายของคำศัพท์ในวรรณคดีไทยบางคำแก่นักเรียนโดยตรง หรืออาจจะให้นักเรียนไปสืบค้นความหมายของคำศัพท์ดังกล่าวจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ แล้วมานำเสนอให้เพื่อนในชั้นก็ได้ หลักการสำคัญในการนำเสนอสาระการเรียนรู้คือจะต้องให้ภาพรวมเกี่ยวกับสาระความรู้ที่เรียนเสียก่อน โดยจะต้องนำเสนอในลักษณะที่สัมพันธ์กับประสบการณ์ของผู้เรียนให้มากที่สุด พยายามทำให้หัวข้อเรื่องที่ยากหรือซับซ้อนกลายเป็นเรื่องที่ย่อยง่าย เหมาะสมกับวัย และพัฒนาการของผู้เรียน ในการนำเสนอจะต้องมีส่วนสรุปอันเป็นการสร้างความเข้าใจ ความคิดรวบยอดของสาระการเรียนรู้ทั้งหมด และจะต้องมีการทดสอบความรู้จากการรับฟังของผู้เรียนด้วยจึงจะทำให้การนำเสนอสาระการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบที่สำคัญประการต่อมาคือการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยอิสระ การเรียนรู้โดยอิสระนั้นมิใช่การปล่อยปละใหลให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาและทำแบบฝึกหัดไปตามลำพัง แต่เกิดจากการให้ผู้เรียนพิจารณาวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนในครั้งนั้นว่าตนเองสามารถบรรลุหรือไปถึงวัตถุประสงค์นั้นแล้วหรือไม่ ทั้งนี้ก็เพื่อให้เขาเป็นผู้เลือกและกำหนดแนวทางในการพัฒนาตนเอง เช่น หากนักเรียนทราบว่าตนเองยังไม่เข้าใจคำศัพท์บางคำในวรรณคดีที่อ่าน ก็จำเป็นที่เขาจะต้องดำเนินการสืบค้นความหมายของคำศัพท์ด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่คิดขึ้นด้วยตนเอง ซึ่งครูจะต้องเข้าไปมีบทบาทในการชี้แนะแนวทางการฝึกปฏิบัติด้วยตนเองนั้นว่าสามารถจะดำเนินการในลักษณะใดบ้าง ทั้งนี้ การจะทำให้การเรียนรู้ด้วยตนเองโดยอิสระมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนจะต้องคอย

ตรวจสอบการเรียนรู้ดังกล่าวเป็นระยะ ๆ ในลักษณะของการช่วยเหลือและแก้ไข บนพื้นฐานของการให้เกียรติผู้เรียนและให้ผลป้อนกลับ เพื่อแก้ไขให้ดำเนินการเรียนรู้ไปในทิศทางที่ถูกต้อง เช่น ในขณะที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านและสรุปสาระสำคัญของวรรณคดีบางเรื่อง ครูอาจจะต้องเรียกผลงานการสรุปนั้นมาให้คำแนะนำเป็นระยะ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาและปรับปรุงการเรียนรู้ดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้เรียนถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนการสอน ประการสุดท้าย เนื่องจากเป็นที่ยอมรับกันว่า การเรียนการสอนควรจะมีครูในฐานะผู้จัดการและอำนวยความสะดวกให้เกิดปฏิสัมพันธ์ทางปัญญา ระหว่างผู้เรียนกับเนื้อหาสาระ ผู้เรียนกับผู้เรียนคนอื่น ผู้เรียนและตัวของผู้เรียนเอง (ในลักษณะของการคิดสะท้อนไตร่ตรอง) และผู้เรียนกับผู้เชี่ยวชาญ (ซึ่งก็คือครู) การอำนวยความสะดวกดังกล่าวคือการพยายามทำให้ผู้เรียนในฐานะตัวแปรที่ผู้สอนให้ความสนใจได้ “แปรค่า” หรือเกิดปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัวให้ได้มากที่สุด เพราะนี่เป็นช่องทางสำคัญที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะจากครูและเพื่อน การศึกษาด้วยตนเองแต่เพียงลำพังนั้น แม้จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ก็จริงแต่ก็เป็นการเรียนรู้ในมิติการรับรู้ของตนเอง ด้วยมุมมองของตนเองเพียงอย่างเดียว ในขณะที่การเรียนรู้อย่างมีปฏิสัมพันธ์กับสังคมจะทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจมิติหรือมุมมองอื่น ๆ ที่ต่างไปจากตน ซึ่งก็จะทำให้สามารถพัฒนาและปรับปรุงพฤติกรรมให้ครอบคลุมมิติอื่น ๆ ด้วย การเรียนรู้ก็จะมีลักษณะที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หลากหลายขึ้น ส่งผลให้ไม่ใช่ว่าการเรียนรู้ที่ “ตนเอง” เท่านั้นที่เป็นผู้ยอมรับตนเอง แต่จะเป็นการเรียนรู้อันบุคคลอื่น ๆ ให้การยอมรับและรับรู้ตรงกัน

แม้เดิมจะมีผู้เสนอแนวคิดว่าการเรียนการสอนโดยทั่วไปจะปราศจากครูไปเสียก็ได้ แต่ก็คงจะต้องกล่าวให้ต่างออกไปว่า การเรียนการสอนที่ “มีประสิทธิภาพ” จะปราศจากครูไปเสียมิได้ เพราะปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้เรียนยังคงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงและแก้ไขพฤติกรรมของตนเองโดยตลอด แต่การเรียนการสอนที่มีได้มีการนำเสนอเนื้อหาและการให้ผู้เรียนลองแสดงออกถึงสิ่งที่เรียนไปด้วยตนเอง ก็ไม่อาจเรียกได้ว่าเป็นการเรียนการสอนอยู่ดี ดังที่ได้กล่าวมานี้ เราสามารถที่จะกำหนดเป็นคำถามเพื่อพิจารณาการเรียนการสอนที่จะออกแบบขึ้นใหม่เสียก็ได้ว่า การเรียนการสอนครั้งนั้นครูได้นำเสนอเนื้อหาสาระใหม่หรือไม่ และใช้วิธีการใดในการนำเสนอ ครูได้จัดช่วงเวลาสำหรับให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติสิ่งที่เรียนโดยลำพังหรือไม่และมากน้อยเพียงใด รวมทั้งจัดบรรยากาศที่เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวพวกเขาซึ่งรวมตัวครูอยู่ด้วยอย่างไร ทั้งนี้ เพื่อที่ในการออกแบบการสอนครูจะได้ไม่ละเลยว่าการเรียนการสอนมิใช่เป็นเรื่องที่ผู้เรียนจะพึงใส่ใจศึกษาเองเท่านั้น แต่เป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องให้ข้อมูลและจัดประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้เรียนด้วยเช่นกัน

1. การเรียนการสอนที่ดี

เฉลิมลาภ ทองอาจ (2551: 26) ได้กล่าวไว้ว่า คำว่าการสอน (teaching) และการเรียนการสอน (instruction) ที่แปลและใช้กันอยู่โดยมากในวงการศึกษานี้ในปัจจุบันที่จริงแล้วมีสาระสำคัญที่เหมือนกันคือ เป็นกิจกรรมใด ๆ ที่ทำให้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ใด ๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือโปรแกรมใด ๆ แต่ลักษณะที่อาจจะต่างกันไปในนั้นนักวิชาการด้านการสอนในต่างประเทศมักจะให้น้ำหนักว่า การเรียนการสอนอาจเกิดขึ้นได้โดยปราศจากผู้สอน แต่เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและประสบการณ์การเรียนรู้ อันได้แก่ เนื้อหาและการฝึกหัดต่าง ๆ ซึ่งผู้เรียนสามารถที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองได้ในลักษณะของชุดการเรียนรู้หรือโมดูลต่าง ๆ ในขณะที่การสอนจะเกิดขึ้นโดยปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้เรียนเป็นสำคัญ การสอนจึงปราศจากครูไปไม่ได้ แต่ถึงจะอย่างไรก็ตาม ทั้งการสอนและการเรียนการสอนก็คือการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างจะถาวร ด้วยการปรับเปลี่ยนสิ่งที่อยู่แวดล้อมผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาหรือได้ฝึกหัดทักษะต่าง ๆ เป็นสำคัญ

ณัฐภา แสงคำ (2552: 47-49) กล่าวว่าไว้ว่าการสอนเป็นหนึ่งในกระบวนการที่จะทำให้อบรมคุณลักษณะตามความหมายของการศึกษา คือ การส่งเสริมให้บุคคลเจริญเติบโตและมีความเจริญงอกงามทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และพัฒนาขึ้นไปสู่ความเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมการสอนมีความหมายที่หลากหลายขึ้นอยู่กับปรัชญาหรือจุดมุ่งหมายที่เราต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน

ลักษณะการสอนที่ดี การสอนที่ดีต้องมีองค์ประกอบร่วมกันหลายประการที่เหมาะสมสอดคล้องกัน แยกลักษณะได้ ดังนี้

1. ครูผู้สอน

1.1 มีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพครู

1.1.1 อุทิศเวลาและเสียสละให้กับงานสอนด้วยความรับผิดชอบ

1.1.2 สอนอย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ

1.1.3 ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างเป็นธรรม

1.1.4 เป็นตัวอย่างที่ดีของศิษย์

1.1.5 หมั่นศึกษาค้นคว้าติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการของตนให้ทันต่อ

เหตุการณ์เสมอ

1.2 มีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นครูและตั้งใจสอน

1.3 ลักษณะอาจารย์ควรมีลักษณะท่าทางที่จริงใจ มีเมตตา สนใจต่อผู้เรียน

ให้ความเป็นกันเอง

1.4 ไม่ควรยึดมั่นในวิธีสอนวิธีใดวิธีหนึ่งเพียงวิธีเดียว ควรเสาะหาวิธีที่เหมาะสมกับการสอนแต่ละเนื้อหา

1.5 ถ่ายทอดความรู้ได้อย่างชัดเจนเข้าใจง่าย

2. วิธีการสอน

2.1 ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน ในด้านวัย ประสบการณ์เดิม และความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นหลัก

2.2 ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการเรียนด้วยการกระทำ (learning by doing) ให้มากที่สุด เพื่อจะได้เกิดการเรียนรู้ที่ดีและจำได้นาน

2.3 ส่งเสริมนักเรียนให้เรียนด้วยการทำงานเป็นกลุ่ม ได้แสดงความคิดเห็น ยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

2.4 มีการตอบสนองความต้องการของนักเรียนเรียนด้วยความสุข ความสนใจ กระตือรือร้นในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

2.5 การจัดเตรียมกระบวนการเรียนการสอน การจัดห้องเรียนการเตรียมความรู้ ใช้ตำราประกอบการเรียน มีทักษะในการสอนแบบต่าง ๆ ได้เหมาะสมกับเนื้อหา

2.6 มีกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อสร้างความสนใจ ผู้เรียนสนุกสนาน ได้ลงมือปฏิบัติจริง และดูผลการปฏิบัติของตนเอง

2.7 มีการส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดอยู่เสมอ ด้วยการซักถามหรือให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ คิดหาเหตุผลเปรียบเทียบและพิจารณาความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ

2.8 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดค้นหาเหตุผลความเป็นไปของสิ่งที่เรียน ไม่ใช่ข้อเท็จจริงจากตำราหรือคำบอกเล่าอย่างเดียว

2.9 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน การดำเนินกิจกรรม และการประเมินผลการเรียนการสอน

2.10 การส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ส่งเสริมการคิดทำสิ่งใหม่ ๆ ที่มีประโยชน์ไม่เลียนแบบใคร ส่งเสริมกิจกรรม สุนทรียภาพ ร้อยกรอง วาดภาพ และแสดงละคร

2.11 มีการใช้การจูงใจในระหว่างเรียน เช่น รางวัล การชมเชย คะแนนแข่งขัน การลงโทษ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสนใจ ตั้งใจ ขยันหมั่นเพียรในการเรียน และทำกิจกรรม

3. เนื้อหาวิชา

3.1 มีความสัมพันธ์กันระหว่างวิชาที่เรียนกับวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตรเป็นอย่างดี (การสอนแบบบูรณาการ)

4. สื่อการสอน

4.1 อุปกรณ์การสอนและการเรียน รวมถึงห้องปฏิบัติการ การใช้เครื่องมือต่าง ๆ มีห้องสมุดที่สมบูรณ์และตำราที่เป็นภาษาของตนเอง

4.2 มีการใช้สื่อการสอนจำพวกโสตทัศนวัสดุเพื่อสร้างความสนใจ ช่วยผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น

5. สิ่งแวดล้อม

5.1 ต้องสร้างบรรยากาศให้เหมาะแก่การเรียนรู้ ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมและอารมณ์ของผู้เรียน

5.2 มีการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแบบประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น มีการรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เคารพความคิดเห็นของผู้อื่น ยกย่องความคิดเห็นที่ดี นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนร่วมกับครู

6. การประเมินผล

6.1 ควรมีการประเมินผลตลอดเวลาโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การซักถาม การทดสอบเพื่อให้แน่ใจว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของครูตรงตามจุดประสงค์มากที่สุด

6.2 การวัดผล มีการย้อนกลับและการเสริม ใช้การวัดผลเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน รู้จักออกข้อสอบที่ดี ให้คะแนนยุติธรรม

6.3 มีการวัดผลการเรียนการสอน โดยจะทำการวัดผลเป็นระยะ ๆ ให้ติดต่อกัน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสนใจ ตั้งใจเรียน และยังเป็น การวัดความเข้าใจของนักเรียนด้วย

ทศนา แชมมณี (2555: 120) ได้ให้ความหมายของการสอนที่ดีว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นตัวตั้ง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับผู้เรียนและประโยชน์สูงสุดที่ผู้เรียนควรจะได้รับ และมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างตื่นตัวและได้ใช้กระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ อันจะนำผู้เรียนไปสู่การเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง ดังนั้น กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจึงมีลักษณะที่สรุปได้ดังนี้

1. กิจกรรมที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัว ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทอย่างเต็มที่และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง
2. กิจกรรมที่ทำทนายให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการค้นหาคำตอบ โดยครูนำเสนอปัญหาและสถานการณ์ให้คิด ครูมีบทบาทช่วยชี้ช่อง แนะนำให้นักเรียนเห็นลู่ทางในการแก้ปัญหา
3. กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติเพื่อค้นหาคำตอบ
4. กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีการร่วมมือและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนประสบการณ์ระหว่างผู้เรียนเพื่อปรับเติม เสริมแต่ง และต่อยอดความรู้
5. กิจกรรมที่สร้างความสะเทือนใจ ชาบซึ้ง ประทับใจ ทำให้ตื่นตัวในการเรียนรู้
6. กิจกรรมที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากผู้ทรงภูมิปัญญาในท้องถิ่น
7. กิจกรรมที่ผู้เรียนได้นำความรู้ไปทดลองใช้แก้ปัญหาหรือสร้างสรรค์ชิ้นงาน
8. กิจกรรมที่ผู้เรียนใช้กระบวนการจัดกระทำกับข้อมูลที่ได้รับรู้ เพื่อให้เข้าใจและจดจำได้ง่ายและสามารถระลึกได้เมื่อต้องการนำมาใช้

9. กิจกรรมที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ในบริบทจริงทำให้เกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง บทบาทที่สำคัญของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้แก่ การเป็นผู้เตรียมการและอำนวยความสะดวกให้เกิดการเรียนรู้ การทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำปรึกษา เป็นผู้ช่วยเหลือ เป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับ บทบาทของครูที่ส่งเสริมการเรียนรู้ก็คือบทบาทที่ทำหน้าที่เหมือนโค้ชกึ่งกีฬานั้นเอง

สรุปได้ว่า หลักการเรียนรู้การสอนที่ดี คือ ผู้สอน วิธีการสอน การเรียนรู้ บรรยากาศ และสิ่งแวดล้อม ต้องมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ผู้สอนจะต้องมีจรรยาบรรณแห่งความเป็นครู วิธีการสอนคือกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนจะต้องสอดคล้องเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีเพื่อให้การสอนบรรลุตามเป้าหมาย ผู้สอนต้องเตรียมการสอนมาอย่างดีทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทุกด้าน จัดการสอนอย่างมีกระบวนการและให้ครบองค์ประกอบการสอน ได้แก่ การตั้งจุดประสงค์การสอน การกำหนดเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดผลประเมินผล ต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร นอกจากนี้ผู้สอนควรได้คำนึงถึงหลักพื้นฐานในการสอน ลักษณะการสอนที่ดี และปัจจัยส่งเสริมการเรียนรู้ ตลอดจนรู้จักใช้หลักการสอนให้สอดคล้องกับหลักการเรียนรู้ หลักจิตวิทยา บรรยากาศเป็นประชาธิปไตย ก็จะทำให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จได้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2. การจัดการเรียนสอนวิชาพลศึกษา

วราศักดิ์ เพียรชอบ (2527: 118-119) ได้ให้คำแนะนำในการสอนวิชาพลศึกษา โดยทั่วไปควรปฏิบัติ ดังนี้

1. การสอนควรกำหนดจุดมุ่งหมายที่แน่ชัด
2. ให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมโดยทั่วกัน
3. ทำบทเรียนให้มีความสนุกสนาน
4. สามารถสาธิตหรือวิเคราะห์ท่าทางของการเคลื่อนไหวในส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในทักษะที่จะสอนนั้นได้
5. ครูควรเข้าใจเสียงดังของนักเรียนว่าเสียงดังนั้นเป็นเสียงดังจากความสนุกสนานหรือตื่นเต้นจากการเรียนวิชาพลศึกษา
6. ถ้าหากว่าครูพลศึกษาใช้นกหวีด นักเรียนควรจะได้ทราบว่า สัญญาณนกหวีดนั้นหมายถึงอะไร
7. ครูผู้สอนจะต้องมีทัศนคติที่ดีกับนักเรียนทุกคน
8. ครูควรเคารพและเชื่อในความสามารถของนักเรียน
9. ครูไม่ควรใช้เวลาพูดหรือบรรยายให้นักเรียนฟังมากเกินไป เพื่อให้ นักเรียนมีโอกาสมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาทันที

10. ความสำเร็จในการเรียนเป็นหัวใจสำคัญ ในการที่จะให้เด็กมีทัศนคติต่อวิชา
พลศึกษา

11. การสอนครูควรเน้นในท่าที่ถูกต้องมากกว่าท่าที่ผิด และหมุนเวียนช่วยเหลือนักเรียน
ได้ทั่วถึงกัน

12. ถ้ามีการอธิบายกติกาการเล่นควรเป็นไปอย่างสั้น ๆ และเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น

13. การสอนวิชาพลศึกษาทุกครั้ง ครูควรปลูกฝังคุณธรรมในตัวนักเรียนควบคู่กันไป

14. ในการสอนวิชาพลศึกษานั้นครูต้องระลึกอยู่เสมอว่าเราสอนนักเรียนเพื่อให้นักเรียน
ได้รับการศึกษา โดยวิธีการของการพลศึกษา

15. ครูพลศึกษาจะต้องสอน จะต้องช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถบรรลุผล
ได้ตามที่กำหนดไว้

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527: 118-119) กล่าวว่า วิธีสอนพลศึกษา หมายถึง การให้เด็กพบกับประสบการณ์ที่ครูก่อจัดไว้โดยทางใดทางหนึ่ง เช่น ให้เด็กดู ได้ฟัง ได้จับต้อง ก็เป็นวิธีการสอนอย่างหนึ่ง การสอนในแต่ละครั้งอาจใช้วิธีการสอนหลายอย่างประกอบกัน ความมุ่งหมายในการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งเด็กแต่ละคนมีวิธีการเรียนของตน แต่ละคนสร้างการเรียนรู้ขึ้นเอง ครูเป็นเพียงผู้เรียงสถานการณ์ กิจกรรม และประสบการณ์ตามลำดับขั้นตอนที่เด็กจะเรียนรู้ได้ดี ที่เรียกว่าครูสอนได้ดีนั้นก็คือครูสามารถจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กได้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็ก การสอนพลศึกษามีวิธีสอนแบบต่าง ๆ คือ การสอนแบบบรรยาย การสอนแบบมอบหมายงานการสอนแบบสาธิต การสอนแบบบูรณาการ การสอนแบบวิทยาศาสตร์ การสอนแบบสั่งการ ฯลฯ การสอนพลศึกษาที่นิยมใช้โดยทั่วไปที่ได้ดัดแปลงมาจากการสอนแบบ 5 ขั้น เพื่อให้เหมาะสมกับการสอนพลศึกษา ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ได้แก่ การให้เด็กเข้าแถว สำนวณรายชื่อนักเรียนและให้อบอุ่นร่างกายให้พร้อมเพื่อจะให้ฝึกกิจกรรม

2. ขั้นอธิบายและสาธิต ได้แก่ ครูอธิบายสิ่งที่นักเรียนจะต้องทำเพียงสั้น ๆ แล้วแสดงตัวอย่างให้ดู การสาธิต ได้แก่ ครูอธิบายสิ่งที่นักเรียนเป็นผู้สาธิต ครูและนักเรียนร่วมกันสาธิต

3. ขั้นฝึกหัด แบ่งกลุ่มให้นักเรียนฝึกกิจกรรมต่าง ๆ โดยทั่วถึง แบบฝึกอาจกำหนดให้แต่ละกลุ่มฝึกทักษะแต่ละอย่างแล้วหมุนเวียนกันไป หรือจะใช้วิธีการเหมือนกันทั้งหมดก็ได้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของการสอนแต่ละชนิด

4. ขั้นใช้ ได้แก่ การนำเอาทักษะต่าง ๆ จากที่นักเรียนได้เรียนไปแล้วนั้นมาทดลองใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเล่นเกมส์แข่งขัน

5. ขั้นสรุปและประเมินผล ได้แก่ การสรุปผลการเรียนจากบทเรียนที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติเองให้เกิดสุขนิสัย อาจจะมีการวัดผลประเมินผลหลังจากนักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมไปแล้วว่าบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์หรือไม่ สำหรับการสอนพลศึกษาในปัจจุบันอาจแบ่งขั้นตอน

ต่าง ๆ ให้น้อยลงเหลือเพียง 4 ขั้นตอน เป็นขั้นเตรียม ขั้นอธิบายและสาธิต ขั้นสอนฝึกหัด และขั้นสรุปและประเมินผล อาจทำได้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครู

กิจกรรมวิชาพลศึกษาที่จัดเพื่อสนองความต้องการตามธรรมชาติของเยาวชนควรกล่าวถึงประกอบด้วยกิจกรรม ดังต่อไปนี้ จรินทร์ ธาณีรัตน์ (2513: 33)

1. กิจกรรมการเล่นเข้าจังหวะ (rhythmic activities) ได้แก่ กิจกรรม ตั้งแต่ทักษะการเคลื่อนไหว กระโดดเขย่ง กระโดดสลับเท้า กระโดดหน้า หลัง ข้าง สลับเท้า ตบมือ (ให้เข้ากับจังหวะดนตรี) เล่นเกมพร้อมกับร้องเพลง เคลื่อนไหวไปตามเนื้อเพลง การเดินพ็อนรำพื้นเมือง พ็อนรำต่าง ๆ การเดินรำสากล รวมทั้งการเดินรำที่มีความหมายและสร้างสรรค์กิจกรรม การเดินเข้าจังหวะนี้เป็น การตอบสนองความต้องการทางธรรมชาติของเด็กในด้านการเคลื่อนไหว เพื่อเป็นวิถีทางที่จะให้เด็กได้แสดงตนในลักษณะสร้างสรรค์และเปิดโอกาสให้เด็กได้รวมกับผู้อื่น

2. กิจกรรมการเล่นเบ็ดเตล็ด (low organization games) ได้แก่ กิจกรรมทุกอย่างที่ไม่มีกฎ กติกา และการจัดเกมเหมือนเกมกีฬาใหญ่ ๆ เช่น การเลียนแบบ การเล่นเป็นนิยาย การเล่นประเภทมีจุดหมาย การเล่นประเภทหนีหรือไล่จับ การเลียนแบบแข่งขันรายบุคคล การเล่นแข่งขันแบบผลัด การเล่นแข่งขันประเภทหมู่ การเล่นประเภทเกมนำไปสู่กีฬาใหญ่ กิจกรรมการเล่นเบ็ดเตล็ดนี้เพื่อให้เด็กเกิดความสุขสนานในการเล่น การเรียน ไม่เป็นผู้บังคับขยี้ นิยมชมชอบการเล่นกีฬา เปิดโอกาสให้เด็กได้ฝึกฝนการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความกล้าในทางที่ถูกที่ควร มีสุขภาพอนามัยที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ มีความสามัคคี รักพวกพ้อง รักหมู่คณะ มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้จักการให้อภัย

3. กิจกรรมทดสอบสมรรถภาพของตนเอง (self-testing activities) ได้แก่ กิจกรรมเพื่อเพิ่มความอดทนแข็งแรง เช่น การโหนห้อย ยึดหุยนต์ต่าง ๆ ต่อตัวจากง่ายไปสู่ยาก กิจกรรมนี้รวมเอาโยมนาสติก ราวคู้ ราวเดี่ยว กิจกรรมทดสอบสมรรถภาพนี้เองทำให้เด็กมีสมรรถภาพทางกายดีสนองความต้องการด้านความเจริญงอกงามทั้งกายและจิตใจ ทำให้เด็กมีความเชื่อมั่น มีทรหดทรงดี

4. กิจกรรมเกมและกีฬา (games and sports) เกมใหญ่ คือ เกมกีฬาที่มี กฎ กติกา บังคับไว้เป็นเล่มหรือเป็นชุด ได้แก่ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล กรีฑาประเภทลู่ ลาน การว่ายน้ำ ประเภทต่าง ๆ เป็นต้น กิจกรรมเกมและกีฬา เพื่อตอบสนองความต้องการทางธรรมชาติของเด็กให้รู้จักพัฒนาการทางด้านสังคม รับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อเป็นเด็กที่มีคุณธรรมทางด้านจิตใจ รู้จักแพ้ รู้ชนะ และรู้จักการให้อภัยกัน

5. กิจกรรมการแก้ไขความบกพร่องทางกาย (adaptive activities) ได้แก่ กิจกรรมต่าง ๆ ที่สามารถแก้ไขความบกพร่องทางกายของเด็ก ซึ่งร่างกายไม่สมบูรณ์เหมือนเด็กอื่น ๆ เช่น แขนขาลีบ หูหนวก ตาบอด ขาโค้ง กระดูกสันหลังคด กิจกรรมพลศึกษาจัดสอนให้แก่ทุกคนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาใด ๆ ได้โดยทั่วถึงกัน กิจกรรมแก้ไขความบกพร่องทางกายนี้เพื่อพัฒนาศักยภาพทางกาย เพิ่มพูนการเคลื่อนไหวให้มีประสิทธิภาพ ผ่อนคลายอารมณ์ และสร้างทักษะทางนันทนาการ

ให้เข้าใจสภาพธรรมชาติของการเป็นบุคคลที่ไม่สมประกอบ รู้จักปรับตัวเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อม
ความเป็นไปในขอบเขตที่มีความสามารถพึงมี

6. กิจกรรมอยู่ค่ายพักแรมและเดินทางไกล (camping and outdoor activities) กิจกรรมเหล่านี้เด็กต้องใช้ความอดทน ความร่วมมือ และความสามัคคีอย่างมาก นอกจากนั้นกิจกรรมอื่น ๆ อาจจะมีขณะอยู่ค่ายพักแรม เช่น การแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ เดินทางไกล ปีนเขา สะกดรอย เดินป่า ประดิษฐ์ทางการฝีมือโดยใช้วัสดุป่าหรือบริเวณค่ายมาประดิษฐ์ เพื่อเป็นการฝึกอดทน ความแข็งแกร่งทางกายและจิตใจ

การจัดกิจกรรมวิชาพลศึกษาควรพิจารณาตามระดับอายุและพัฒนาการของร่างกายเพราะถ้าจัดกิจกรรมไม่ถูกต้องตามวัยแทนที่จะส่งเสริมความเจริญงอกงามของเด็ก กลับเป็นเครื่องสกัดกั้นความเจริญของเด็ก จรินทร์ ธานีรัตน์ (2513: 41) ได้อธิบายว่าควรจัดกิจกรรมให้เด็กมีความเจริญเติบโตและพัฒนาการได้เต็มที่ พร้อมทั้งเน้นถึงการส่งเสริมสภาพทางร่างกาย จิตใจ สังคม และอารมณ์ของแต่ละบุคคล ไพวัลย์ ตันลาพุด (2530: 75) อธิบายว่าเด็กชอบการเคลื่อนไหว สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ช่วยเด็กประกอบกิจกรรมเพื่อดำเนินให้ถึงจุดมุ่งหมาย ดังนั้น กิจกรรมควรจัดให้สนองความต้องการของเด็ก เพื่อให้เข้าใจทักษะ ได้พัฒนาทักษะ และมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมวิชาพลศึกษา Bucher (1975: 153) ได้เสนอข้อคำนึงในการจัดกิจกรรมวิชาพลศึกษาไว้ ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมวิชาพลศึกษา ควรจะจัดให้สอดคล้องกับระดับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน
2. ผู้สอนวิชาพลศึกษาจะต้องมีความรู้ มีความสนใจในเนื้อหาวิชาของกิจกรรมที่ได้จัดขึ้น รวมไปถึงวิธีใช้อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี
3. ควรจัดให้มีการเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ พร้อมทั้งการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ ก่อนที่จะได้กำหนดกิจกรรมผู้สอนจะต้องศึกษาและมีความเข้าใจในวัย เพศ หรือระดับอายุของผู้เรียน และสามารถเตรียมการได้เหมาะสมกับกิจกรรมและระดับของผู้เรียน ดังนี้
 - 3.1 กิจกรรมที่จัดขึ้นสามารถทำให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ทั้งในด้านการพัฒนาเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม
 - 3.2 กิจกรรมที่จัดขึ้นทำให้ผู้เรียนได้มีทักษะพื้นฐานในการเคลื่อนไหวได้อย่างถูกต้อง และปฏิบัติตนอยู่ในกติกา ระเบียบวินัยที่ดี
 - 3.3 ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมและเกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง

กระทรวงศึกษาธิการ (2544: 144-145) กล่าวถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้อพลศึกษาในสถานศึกษาไว้ว่า สถานศึกษาจะต้องจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการของท้องถิ่นและผู้เรียน มีการบริหารการใช้หลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลตามความคาดหวังของหลักสูตร ดังนี้

1. การจัดคาบเวลาเรียน ผู้บริหารและบุคลากรในสถานศึกษาต้องวางแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน จัดคาบเวลาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และจัดกิจกรรมเสริมตามความสนใจและความต้องการของผู้เรียน
2. การจัดบุคลากร ต้องมีบุคลากรเพียงพอและเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและได้รับการฝึกฝนมาทางพลศึกษาโดยตรง สถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องควรมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องตามความต้องการ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้
3. จัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้ถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย พร้อมและเพียงพอสำหรับบริการ ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่ดีเกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อการมีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี
4. แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ควรจัดวัสดุ อุปกรณ์ สื่อต่าง ๆ ให้สะดวก เพียงพอและทันสมัยสำหรับการศึกษาค้นคว้า การเรียนรู้และฝึกฝนด้วยตนเอง ตลอดจนดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานและใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่า
5. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องจัดให้สอดคล้องกับความสนใจ ประสบการณ์ วุฒิภาวะ มีคุณค่า มีประโยชน์ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างสนุกสนาน ปลอดภัย โดยเฉพาะกิจกรรมการทำโครงการควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทุกคนได้จัดทำโครงการของตนเองที่เป็นรายบุคคล และรายกลุ่ม
6. กระบวนการเรียนรู้ของพลศึกษา ต้องเน้นให้ผู้เรียนนำหลักการแข่งขันและความร่วมมือมาใช้ในการดำเนินชีวิตและเข้าใจกระบวนการแข่งขันที่ถูกต้อง ร่วมกิจกรรมการแข่งขันด้วยความมีน้ำใจนักกีฬาตามวิถีประชาธิปไตย
7. การวัดและประเมินผล ควรอำนวยความสะดวกจัดวัสดุอุปกรณ์สื่อทางพลศึกษาที่ผู้เรียนสามารถวัดและประเมินผลด้วยตนเอง เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ ตลอดจนการมีวิธีการประเมินอย่างน้อย 9 อย่าง ดังนี้
 - 7.1 การทดสอบด้านการแพทย์หรือด้านสุขภาพ
 - 7.2 ความสามารถเรียนรู้ทางด้านการเคลื่อนไหว
 - 7.3 การทดสอบสมรรถภาพทางระบบไหลเวียนโลหิต
 - 7.4 การทดสอบสมรรถภาพทางด้านการเคลื่อนไหว
 - 7.5 การทดสอบสมรรถภาพทางทักษะ
 - 7.6 การทดสอบความรู้ด้านพลศึกษา
 - 7.7 การทดสอบทางด้านเจตคติ
 - 7.8 การทดสอบทางด้านสุขลักษณะและด้านพฤติกรรม
 - 7.9 การทดสอบทางด้านการปรับตัวในสังคมและด้านอารมณ์

สมคิด สวนศรี (2556: 14) ได้สรุปความมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมวิชาพลศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจ และรู้ถึงประโยชน์ของการพลศึกษาที่มีต่อชีวิตมนุษย์
2. เพื่อให้เด็กมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่ตนชอบหรือมีความถนัด
3. เพื่อเป็นทักษะและความรู้ไปใช้ประกอบในยามว่าง
4. เป็นนิสัยตามหลักประชาธิปไตย
5. เพื่อสร้างนิสัยให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
6. เพื่อรู้หลักเกี่ยวกับความเป็นอยู่ในแ่งของอนามัย
7. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคมส่วนใหญ่
8. เพื่อเป็นการแก้ไขข้อบกพร่องบางอย่างในตัวเด็ก
9. เพื่อปลูกฝังความสามัคคี
10. เพื่อส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา

Hough; Duncan (1970: 144) อธิบายความหมายของการจัดการเรียนรู้ว่า หมายถึง กิจกรรมของบุคคลซึ่งมีหลักและเหตุผล เป็นกิจกรรมที่บุคคลได้ใช้ความรู้ของตนเองอย่างสร้างสรรค์ เพื่อสนับสนุนให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้และความผาสุก ดังนั้น การจัดการเรียนรู้จึงเป็นกิจกรรมในแง่มุมต่าง ๆ 4 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตร (curriculum) หมายถึง การศึกษาจุดมุ่งหมายของการศึกษา ความเข้าใจในจุดประสงค์รายวิชา และการตั้งจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน ตลอดจนการเลือกเนื้อหาได้เหมาะสมสอดคล้องกับท้องถิ่น
2. ด้านการจัดการเรียนรู้ (instruction) หมายถึง การเลือกวิธีสอนและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้
3. ด้านการวัดผล (measuring) หมายถึง การเลือกวิธีการวัดผลที่เหมาะสมและสามารถวิเคราะห์ผลได้
4. ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ (evaluating) หมายถึง ความสามารถในการประเมินผลของการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดได้

Kagan (1994: Unpaged) นักการศึกษาชาวสหรัฐ ได้ทำการวิจัยและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างจริงจังมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1985 และได้เผยแพร่ผลงานอย่างกว้างขวางในสหรัฐอเมริกา รวมถึงหลายประเทศในเอเชีย แนวคิดหลักที่จะนำไปสู่การเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 6 ประการ ดังนี้

1. teams หมายถึง การจัดกลุ่มของผู้เรียนที่จะทำงานร่วมกัน กลุ่มที่จะเรียนรู้ด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพควรเป็น ดังนี้

1.1 กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง ปานกลาง ค่อนข้างต่ำ และหญิงชายเท่า ๆ กัน ในบางกรณีการจัดกลุ่มโดยวิธีอื่น เช่น ในการศึกษาเรื่องลีกเฉพาะ เช่น ทำโครงการวิทยาศาสตร์ ควรจัดกลุ่มเด็กที่มีความสนใจเหมือนกันหรือจัดกลุ่มโดยวิธีสุ่มเมื่อต้องการ ทบทวนความรู้

1.2 จัดให้เด็กอยู่ในกลุ่มเดียวกันประมาณ 6 สัปดาห์ แล้วเปลี่ยนจัดกลุ่มใหม่

2. will หมายถึง ความมุ่งมั่นและอุดมการณ์ของเด็กที่จะร่วมงานกัน เด็กจะต้องมีความมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้และมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน สิ่งเหล่านี้ต้องสร้างให้เกิดขึ้นและให้คงไว้โดยให้ทำกิจกรรมหลากหลาย โดยวิธีการต่อไปนี้

2.1 team building การสร้างความมุ่งมั่นของทีมที่จะทำงานร่วมกัน

2.2 class building การสร้างความมุ่งมั่นของชั้นเรียนที่จะช่วยกัน

3. management หมายถึง การจัดการเพื่อให้กลุ่มทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการจัดการของผู้สอนและการจัดการของผู้เรียนภายในกลุ่ม ผู้สอนจะต้องมีการจัดการที่ดีเพื่อให้การทำงานกลุ่มประสบผลสำเร็จ เช่น การควบคุมเวลา การกำหนดสัญญาณให้ผู้เรียนหยุดกิจกรรม ฯลฯ

4. social skills เป็นทักษะในการทำงานร่วมกันมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ให้ความช่วยเหลือกัน ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน รับฟังความคิดเห็นของกันและกัน

5. four basic principles (PIES) เป็นหลักการพื้นฐานของ cooperative learning ซึ่งจะขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ ได้แก่

P-positive interdependence ผู้เรียนต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีแนวคิดที่ว่า เมื่อเราได้รับประโยชน์จากเพื่อน เพื่อนก็จะได้รับประโยชน์จากเรา ความสำเร็จของกลุ่มคือ ความสำเร็จของแต่ละคน

I-individual accountability ยอมรับว่าแต่ละคนในกลุ่มต่าง ๆ มีความสามารถและมีความสำคัญต่อกลุ่ม แต่ละคนมีส่วนให้การทำงานในกลุ่มสำเร็จ

E-equal participation ทุกคนในกลุ่มต้องให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในงานของกลุ่มอย่างเท่าเทียมกัน

S-simultaneous interaction ทุกคนในกลุ่มต้องมีปฏิสัมพันธ์กันตลอดเวลาที่ทำงานในกลุ่ม

6. structures หมายถึง รูปแบบของกิจกรรมในการทำงานกลุ่มซึ่งมีหลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัญหาหรือสถานการณ์ที่จะศึกษา Kagan ได้วิจัย และเสนอไว้หลายรูปแบบ ตัวอย่างเช่น time-pair-share เป็นกิจกรรมจับคู่สลับกันพูดในหัวข้อและในเวลาที่กำหนด เช่น คนละ 1 นาที เมื่อคนหนึ่งพูดอีกคนหนึ่งฟังแล้วสลับกัน

round robin ผู้เรียนในกลุ่มทั้ง 4 คน ผลัดกันพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนครบทุกคน

round table ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มเขียนแสดงความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ในกระดาษแผ่นเดียวกันแล้ววนไปเรื่อย ๆ จนผู้เรียนทุกคนเขียนทั้งหมดแล้วนำมาสรุป

team-pair-solo เป็นกิจกรรมที่ให้แต่ละคนในกลุ่มคิดแก้ปัญหาใดปัญหาหนึ่ง ก่อนจากนั้นเปลี่ยนเป็นรวมกันคิดเป็นคู่ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนแต่ละคนเรียนรู้แบบการแก้ปัญหา ในที่สุดแต่ละคนสามารถแก้ปัญหาทำนองเดียวกันได้

นอกจากรูปแบบกิจกรรมของ Kagan แล้วก็ยังมีรูปแบบกิจกรรมของคนอื่น ๆ ที่น่าสนใจอีกเช่น เทคนิคจิ๊กซอ (Jigsaw) เป็นเทคนิคที่ใช้กับบทเรียนที่หัวข้อที่เรียนแบ่งเป็นหัวข้อย่อยได้ เช่น ประเภทของมลพิษ สามารถแบ่งเป็นมลพิษทางอากาศ มลพิษทางเสียง มลพิษทางน้ำ มลพิษของดิน เป็นต้น ควรเรียนแบ่งเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้สอนแบ่งหัวข้อที่จะเรียนเป็นหัวข้อย่อย ๆ ให้เท่ากับจำนวนสมาชิกของแต่ละกลุ่ม
2. จัดกลุ่มผู้เรียนโดยให้มีความสามารถคล้ายกันภายในกลุ่มเป็นกลุ่มบ้าน (home group) สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ตนได้รับมอบหมายเท่านั้น โดยใช้เวลาตามที่ผู้สอนกำหนด
3. จากนั้นนักเรียนที่อ่านหัวข้อย่อยเดียวกันมานั่งด้วยกัน เพื่อทำงาน ซักถาม และทำกิจกรรม ซึ่งเรียกว่ากลุ่มเชี่ยวชาญ (expert group) สมาชิกทุก ๆ คนร่วมมือกันอภิปรายหรือทำงานอย่างเท่าเทียมกัน โดยใช้เวลาตามที่ผู้สอนกำหนด
4. ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับมายังกลุ่มบ้าน (home group) ของตน จากนั้นผลัดเปลี่ยนกันอธิบายให้เพื่อนสมาชิกในกลุ่มฟัง เริ่มจากหัวข้อย่อย 1, 2, 3 และ 4 เป็นต้น
5. ทำการทดสอบหัวข้อย่อย 1-4 กับผู้เรียนทั้งห้อง คะแนนของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มรวมเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับการตีประกาศ

สรุปได้ว่า การสอนวิชาพลศึกษามีความหมายมากต่อผู้เรียน เพราะว่าการเรียนวิชาพลศึกษา มิใช่การออกกำลังกาย การรู้จักกีฬา และการเล่นกีฬา แต่การเรียนวิชาพลศึกษาเป็นการเรียนเพื่อพัฒนาร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนในระดับใด ซึ่งการที่จะจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้ได้คุณภาพและประสิทธิภาพที่ดีนั้นจะต้องมีการวางแผนงานในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบในสถานศึกษา ตลอดจนผู้ปฏิบัติงานจะต้องปฏิบัติตามแผนงานตามขอบข่ายของตน เช่นเดียวกับครูพลศึกษาที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนตามงานโครงการที่ตนรับผิดชอบ ทั้งในเรื่องการสอนและการทำเอกสารต่าง ๆ จึงจะทำให้ผลงานมีประสิทธิภาพดี นักเรียน นักศึกษา ได้รับความรู้อย่างถูกต้องและเข้าใจที่นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าว

3. คุณลักษณะครูวิชาพลศึกษาที่ดี

ครูพลศึกษาหรืออาจารย์ผู้สอนถือว่าเป็นหัวใจและองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 320-321) ได้กล่าวถึงครูพลศึกษาที่ดีควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีความสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจ
2. เป็นผู้ที่มีความสามารถในการฝึกการสอนและมีส่วนร่วมในกีฬาต่าง ๆ ให้ได้หลาย

ประเภท

3. มีความต้องการและพร้อมที่จะให้บริการแก่บุคคลทั่วไป ซึ่งเป็นเรื่องของการให้ความช่วยเหลือ

4. มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะและการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ออกมาให้แก่นักเรียน เห็นได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน ไม่ผิดพลาด

5. มีความสามารถที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจและอยากที่จะฝึกหรือเล่นกีฬาต่อไป

6. เป็นผู้ที่มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา

7. มีน้ำใจนักกีฬาและพยายามปลุกฝังให้นักเรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬาอยู่เสมอ

8. เป็นผู้ที่มีลักษณะของความเป็นผู้นำ

9. เป็นผู้ที่มีหลักการหรืออุดมคติของตนเอง มีบุคลิกดี และมีคุณธรรม นักเรียนต่างช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำให้ห้องเรียนเป็นสถานที่ที่ทุกคนมีความสุขและนักเรียนรักโรงเรียนอยากมาโรงเรียน เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการให้เยาวชนมีพัฒนาการทั้งด้านเชาวน์ปัญญาและทางบุคลิกภาพ เพื่อช่วยให้เยาวชนมีความสำเร็จในทุกประเทศจึงหาทางส่งเสริมการศึกษาให้มีคุณภาพ มีมาตรฐานความเป็นเลิศ ความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาการศึกษาจึงสำคัญในการช่วยทั้งครูและนักการศึกษา ผู้มีความรับผิดชอบในการปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน

ปรีชา กลั่นรัตน์ (2526: 55-56) ได้รวบรวมจรรยาครูไว้เพื่อเป็นจรรยาครูพลศึกษาเสมือนเป็นกรอบของวิชาชีพ ดังนี้

1. ครูพลศึกษาจะต้องยอมรับและปฏิบัติตามจรรยา มารยาทและวินัยตามระเบียบประเพณีครู
2. ครูพลศึกษาจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบที่จะจัดโครงการเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมของนักเรียน
3. เด็กนักเรียนทุกคนมีสิทธิ์อย่างเท่าเทียมกันที่ได้รับการสอนและประสบการณ์จากครูพลศึกษา
4. ไม่เอาเรื่องส่วนตัวของครูคนอื่น บุคลากรในโรงเรียน หรือนักเรียนมาเปิดเผย
5. อย่าให้ความเป็นกันเองของครูพลศึกษาที่มีต่อนักเรียนมาเป็นอุปสรรคต่อการสอนและการปกครอง
6. ครูพลศึกษาต้องเป็นตัวอย่างที่ดีกับนักเรียน

7. เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพสูงสุด ครูพลศึกษาควรมีความสัมพันธ์กับครูอื่น ๆ มีความนับถือและเข้าใจซึ่งกันและกัน

8. ครูพลศึกษาต้องเสียสละ อดทน และร่วมกับโรงเรียนในทุกด้านอย่างไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย เพื่อความสำเร็จทางการศึกษา

9. ครูพลศึกษาต้องมีเทคนิควิธีการทำงานและจัดการเรียนการสอนพลศึกษาอย่างถูกต้อง ไม่ควรกระทำการใดเป็นการขำหน้าขำตาผู้อื่น เพื่อผลประโยชน์ในการทำงานและการสอนตนเอง

10. ครูพลศึกษาต้องมีหน้าที่ศึกษาหาความรู้ใส่ตัวอยู่เสมอ เพื่อปรับปรุงตนและพัฒนาวิชาชีพให้ดียิ่งขึ้น

11. มุ่งทำหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว

12. ครูพลศึกษาต้องไม่ไปทำผลประโยชน์ให้ตนเกี่ยวกับการค้าขายวัสดุอุปกรณ์ทางวิชาพลศึกษาและอื่น ๆ

13. เป็นหน้าที่ของครูพลศึกษาที่จะต้องมีส่วนร่วมและรับใช้ชุมชนและสังคม โดยเฉพาะกิจกรรมที่ทำให้ชุมชนและสังคมน่าอยู่มากขึ้น

14. ครูพลศึกษาต้องเป็นสมาชิกองค์กรวิชาชีพและร่วมกันทำให้วิชาชีพก้าวหน้า

15. สถาบันที่ผลิตครูพลศึกษา มีหน้าที่ร่วมรับผิดชอบทำให้จรรยาบรรณวิชาชีพสูงขึ้น

16. ครูพลศึกษาต้องพยายามชักชวนและส่งเสริมเยาวชนทั้งชายและหญิง ให้เรียนรู้ฝึกฝนร่างกายให้เข้มแข็งสมบูรณ์และมีความมั่นใจ เพื่อเข้าสู่วิชาชีพและจรรยาวิชาชีพสืบไป

ขจรเกียรติ ขุนชิต (ขจรเกียรติ ขุนชิต. 2554: 22; อ้างอิงจาก Bucher; Read. 1970.

Qualifications of Physical Education Teacher. P. 159) ได้กล่าวถึง คุณสมบัติของครูพลศึกษา มีองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ

1. คุณสมบัติทางด้านร่างกาย คือ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อทุกคน เป็นตัวอย่างที่ดีต่อนักเรียน สะอาด รสนิยมสูง สุขภาพดี สุขปฏิบัติ มีความสามารถให้ความคิดต่าง ๆ แก่เด็กนักเรียน มีความสามารถทางทักษะกีฬาดี มีทั้งการปฏิบัติและหลักความปลอดภัย กล่าวคือมีพื้นฐานทางกีฬาต่าง ๆ เพียงพอและสูงกว่าระดับเฉลี่ย

2. มีคุณสมบัติทางสังคมและสามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลต่าง ๆ ได้ดี

3. มีคุณสมบัติทางอารมณ์ดี มีความมั่นคงทางอารมณ์ดี คือ มีความมั่นคงทางอารมณ์ สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้

4. มีความเฉลียวฉลาดและถือว่าการสอนพลศึกษาเป็นวิชาชีพ ครูพลศึกษาที่ดีจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับด้านวิชาพลศึกษาจะต้องมีความชำนาญของกีฬา มีความรู้ทั้งการป้องกันและสาเหตุจากกีฬาแต่ละประเภท ทั้งมีความรู้ทางด้านวิชาการไม่น้อยกว่าพลศึกษา มีความประพฤติที่ดีเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชนในสังคม มีความรู้ทางด้านวิชาการที่นอกเหนือไปจากความรู้ความสามารถแก่ผู้เรียนนอกเหนือจากพลศึกษาและควรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีของครู ควรสร้างความ

เข้าใจของครูเพื่อที่จะได้มีการช่วยเหลือเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน ครูพลศึกษาจะต้องมีบุคลิกภาพที่ดี แต่งกายเหมาะสม มีอารมณ์มั่นคง พูดเสียงดังชัดเจน และมีลักษณะของความเป็นผู้นำ ครูพลศึกษา จะต้องรู้จักเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวมไม่เห็นแก่ตัวสามารถทำงานนอกเวลาได้โดยไม่มีข้อโต้แย้ง ใด ๆ ด้านการสอนครูพลศึกษาจะต้องมีการเรียนการสอนที่ดี รู้จักพัฒนานำไปปรับปรุงเพื่อให้ได้ผลดี แก่ตัวผู้เรียนและสามารถปกครองนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัยควบคู่ไปกับการอบรมศีลธรรมเพื่อให้ เป็นคนดีของสังคม

บุคลิกภาพที่ครูวิชาพลศึกษาควรมี คือ

1. ครูควรสงบเสงี่ยมต้องระมัดระวังในการวางตัวเสมอ
2. ครูควรแต่งกายเรียบร้อยไม่แต่งกายนำสมัยและใช้เครื่องสำอางแต่พอประมาณ
3. พูดจาไพเราะอยู่เสมอ
4. พูดดังฟังชัดเจน
5. มีอารมณ์เย็นไม่ใจร้อนและไม่เอาแต่ใจจนเกินไป
6. มีสุขภาพแข็งแรงทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ
7. มีลักษณะเป็นผู้นำและเป็นที่ยอมรับได้
8. สามารถให้คำปรึกษาทั้งทางวิชาการและเรื่องส่วนตัวได้

การปฏิบัติหน้าที่ในการสอน

1. นักพลศึกษาจะต้องมีใจรักและผูกพันในการสอน เข้าตามเวลาที่กำหนดเอาใจใส่ใน

การสอน

2. นักพลศึกษาจะต้องอุทิศกำลังกายและกำลังใจเพื่อให้การสอนเป็นไปอย่างมี

ประสิทธิภาพ

3. นักพลศึกษาจะต้องปฏิบัติหน้าที่การสอนต้องซื่อสัตย์ต่อหน้าที่โดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์

ส่วนตัว

4. นักพลศึกษาจะต้องยอมรับผลในการสอนของตนเองด้วยความเต็มใจแม้ว่าผลการสอน

นั้นจะเป็นไปในลักษณะใดก็ตาม

5. นักพลศึกษาจะต้องเตรียมตัวและเตรียมบทเรียนให้พร้อมที่จะเข้าสอน
6. นักพลศึกษาจะต้องจัดสถานที่และอุปกรณ์ในการสอนให้เพียงพอ
7. นักพลศึกษาจะประเมินผลการสอนของตนเองเพื่อนำมาแก้ไขเป็นระยะ
8. นักพลศึกษาจะช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานเป็นประจำและสม่ำเสมอ โดยไม่หวังผลตอบแทน

ใด ๆ

9. นักพลศึกษาจะสำนึกและระลึกถึงบุญคุณผู้ที่เคยได้ทำประโยชน์แก่วิชาชีพพลศึกษา
10. นักพลศึกษาจะพยายามหาทางตอบแทนบุญคุณผู้ที่เคยทำประโยชน์แก่วิชาชีพ

พลศึกษา

นักพลศึกษาเป็นผู้ที่มีจรรยาบรรณอย่างน้อยที่สุดดังที่กล่าวมาแล้วนี้ นักพลศึกษาจะเป็นผู้ที่มีความงามทั้งกายวาจาและใจ เป็นที่น่านับถือนับถือเลื่อมใสในบุคคลทั่วไปที่ได้พบเห็นและรู้จักแล้วยังจะช่วยให้การปฏิบัติงานในวิชาชีพพลศึกษาได้ผลดียิ่งขึ้นและเป็นประโยชน์แก่สังคมโดยรวมอีกด้วย

จะเห็นได้ว่า ครู-อาจารย์วิชาพลศึกษาที่ดีควรจะต้องมีความรู้ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับวิชาพลศึกษา จะต้องมีความชำนาญของกีฬา มีความรู้ทั้งการป้องกันและสาเหตุจากกีฬาแต่ละประเภท และทั้งมีความรู้ทางด้านวิชาการไม่น้อยกว่าวิชาพลศึกษา และมีความประพฤติที่ดีเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชนในสังคม มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ครูควรสร้างความเข้าใจของครูเพื่อที่จะได้มีการช่วยเหลือเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน ครูพลศึกษาจะต้องมีบุคลิกภาพที่ดีแต่งกายเหมาะสม มีอารมณ์มั่นคง พูดเสียงดังชัดเจน และมีลักษณะของความเป็นผู้นำ และมีความเสียสละต่อส่วนรวม สามารถปกครองนักเรียนให้มีระเบียบวินัย และมีน้ำใจในทุก ๆ ด้าน

องค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีความสำคัญเป็นอย่างมาก ที่ทำให้มีการพัฒนาให้มนุษย์มีความสมบูรณ์ทางด้านสมอง ร่างกาย และจิตใจ โดยใช้กิจกรรมทางวิชาพลศึกษาในการจัดการเรียนการสอนในช่วงเวลาเรียนให้เป็นส่วนช่วยเพื่อให้ผู้เรียนมีความสุขและสุขนิสัยที่ดี เป็นคนดี คนเก่ง มีความสุขทั้งทางด้านสังคม คุณธรรม และจริยธรรม ที่จะทำให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตรงตามนโยบายมหาวิทยาลัยและวัตถุประสงค์ของรายวิชา เพื่อให้มีประสิทธิภาพและทันสมัยจำเป็นต้องนำองค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพื่อนำไปศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
2. ด้านอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา
4. ด้านผู้เรียนวิชาพลศึกษา
5. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ดังนั้น ในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจากการศึกษางานวิจัยด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา สรุปได้ว่า หลักสูตรวิชาพลศึกษามีความสำคัญอย่างมากจึงจำเป็นต้องกำหนดรายวิชา วัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับตัวผู้เรียน ต้องเป็นหลักสูตรที่สามารถนำมาใช้ได้ซึ่งต้องมีความหลากหลาย ตามความเหมาะสมของนักศึกษาในแต่ละมหาวิทยาลัย ซึ่งมีความแตกต่างกันในด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยกิจกรรมที่จัดขึ้นสามารถทำให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นได้อย่างมีความสุขสนุกสนาน มีความรับผิดชอบ มีน้ำใจนักกีฬา ส่งเสริมให้นักศึกษารักการออกกำลังกาย มีคุณธรรม จริยธรรม และได้ความรู้ในทักษะที่เรียน สามารถนำทักษะที่เรียนไป

ประยุกต์ใช้ในการทำงานร่วมกับการเรียนวิชาอื่น ๆ คิดและแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคม

2. ด้านอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาด้านอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา สรุปได้ว่า ด้านอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษามีความสำคัญอย่างมาก ในการจัดการเรียน การสอนวิชาพลศึกษานั้น จะต้องมีความสามารถในด้านที่ตนเองสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา เป็นคนที่ตรงต่อเวลาโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และสามารถเป็นผู้นำในด้านสุขภาพ สามารถแยกแยะทักษะของผู้เรียนว่ามีความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายมากน้อยเพียงใด สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนรักการเรียนวิชาพลศึกษา ปลุกฝังให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ มีคุณสมบัติของการมีน้ำใจนักกีฬา และลักษณะของการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดีในสังคม

3. ด้านผู้เรียนวิชาพลศึกษา จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษานักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา สรุปได้ว่า ด้านผู้เรียนวิชาพลศึกษา ผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญกับวิชาพลศึกษา เพื่อให้ นักศึกษามีความมุ่งมั่นตั้งใจในการเรียน มีเจตคติที่ดีที่จะเรียนวิชาพลศึกษา เพราะเป็นวิชาที่มีความสนุกสนาน ในการเรียนโดยการ ใช้วิธีแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนได้กล้าแสดงความคิดเห็น กล้าในการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ปลุกฝังผู้เรียนให้เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาเทียบเท่ากับวิชาอื่น ๆ ผู้เรียนควรแสดงออกถึงการมีมารยาทในการดู การเล่น และการแข่งขัน ด้วยความมีน้ำใจนักกีฬา สามารถอธิบายความรู้และความเข้าใจ ในวิชาพลศึกษาได้ และนำความรู้ที่เรียนมาไปใช้ในการในชีวิตประจำวันและวิชาอื่น ๆ รวมไปถึงการพัฒนาตนเองให้เป็นคนมีคุณธรรม จริยธรรม เพื่อนำใช้ในสังคม

4. ด้านวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา สรุปได้ว่าด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา เป็นสิ่งที่ต้องใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คือ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐาน มีสภาพพร้อมใช้งาน มีความปลอดภัย เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา แสงสว่างในการใช้สอนวิชาพลศึกษาต้องเพียงพอ พื้นที่ใช้ในการเรียนการสอนต้องมีความสะอาด มีการจัดน้ำดื่ม และอุปกรณ์ให้ยืมนอกเวลาเรียน เพื่อที่นักศึกษาได้นำไปฝึกฝนในทักษะต่าง ๆ และมีการตรวจเช็ควัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นประจำทุกสัปดาห์หรือทุกเดือน พบข้อบกพร่องจุดไหนจะได้ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาได้ทันที

5. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษามีความสำคัญ ต้องทำควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพื่อให้ทราบถึงระดับความรู้ ความสามารถของนักศึกษา แต่ละคนว่าอยู่ระดับใด โดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การประเมินเชิงปริมาณและการประเมินเชิงคุณภาพ

โดยอาจารย์ผู้สอนชี้แจงถึงเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้ชัดเจน ใช้การวัดและประเมินผลทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของรายวิชา สอดคล้องกับความรู้ที่เรียนมา คำนี้ถึงความรู้และความสามารถที่แตกต่างของนักศึกษาแต่ละคน ส่งผลให้การการวัดและประเมินผลในการเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ของรายวิชา องค์ประกอบการให้คะแนน ความสนใจและความสามารถในการเรียน ความประพฤติ สังเกตพฤติกรรม การเข้าร่วมกิจกรรม และทดสอบปฏิบัติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ผกามาศ รัตนบุษย์ (2553: บทคัดย่อ) ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 400 คน เป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตกล้วยน้ำไท จำนวน 200 คน เป็นชาย 100 คน หญิง 100 คน และวิทยาเขตรังสิต จำนวน 200 คน ชาย 100 คน หญิง 100 คน ผลการศึกษา พบว่า 1) ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงไม่แตกต่างกัน

ศรัณย์ เจียรระโน (2555: บทคัดย่อ) สภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและเปรียบเทียบความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ตามตัวแปรเพศ วิทยาเขต และชั้นปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ส่วน ส่วนแรกเลือกแบบเฉพาะเจาะจงจากผู้บริหารและหัวหน้างานกิจการนักศึกษา จำนวน 13 คน ส่วนที่สองเป็นนักศึกษาจากสถาบันการพลศึกษา จำนวน 400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการ พบว่า ประเภทของกิจกรรมนันทนาการมีความหลากหลาย มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง มีนโยบาย แผนงานและงบประมาณสนับสนุน มีการประชาสัมพันธ์ มีการจัดเวลาให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม มีการสำรวจความต้องการของนักศึกษา และมีการจัดโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการอย่างชัดเจน มีคณาจารย์ที่มีความรู้ ความชำนาญ และมีความสามารถ มีวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ถาวร มีความเหมาะสม พร้อม พอเพียง และความปลอดภัย 2) ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา ด้านประเภทกิจกรรมนันทนาการ จำนวนมากที่สุด ได้แก่ เกมและกีฬา มีความต้องการจำนวนน้อยที่สุด ได้แก่ วรรณกรรม (อ่าน ฟุด เขียน) 3) นักศึกษามีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านการจัดการ ด้านบุคลากร และด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 4) นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาที่เรียนวิทยาเขตต่างกันและชั้นปีต่างกัน มีความต้องการไม่แตกต่างกัน

พิทักษ์ เหล็กกล้า (2555: บทคัดย่อ) สภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา ให้สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นประธานโปรแกรมวิชาพลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬาหรือผู้ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 65 แห่ง และมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ 12 แห่ง รวม 77 แห่ง ผลการวิจัย พบว่า 1) สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบเป็นชายมากที่สุด ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 30 ปีขึ้นไป 2) ด้านสภาพการจัดการเรียนสอน พบว่า มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาหรือการออกกำลังกายในหลักสูตรรายวิชาศึกษาทั่วไป จำนวนหน่วยกิตในการเรียนการสอน 3 หน่วยกิต มีจำนวนมากที่สุด เวลาในการเรียนการสอน 3 ชั่วโมง 3) ด้านความคิดเห็นต่อหลักสูตรและแนวทางในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่ควรจัดในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ให้เหมาะสมตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่มีมากที่สุด คือ ควรจัดให้เป็นวิชาเรียนในหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป มีค่าเฉลี่ยของความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด 4) หลักสูตรวิชาพลศึกษาที่ควรจัดให้เป็นหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ให้เหมาะสมตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 5) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่มีมากที่สุดคือควรจัดให้เป็นวิชาเรียนในหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป

สมยศ แซ่โต้ว (2556: บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพและปัญหาจากการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในเครือโรงเรียนราชวินิต ปีการศึกษา 2555 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนจากโรงเรียนในเครือโรงเรียนราชวินิต ปีการศึกษา 2555 จำนวน 420 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มี 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา และด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา แบบสอบถามมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในเครือโรงเรียนราชวินิต ปีการศึกษา 2555 สภาพโดยรวมมีความเหมาะสม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา และด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีความเหมาะสม ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปัญหาโดยรวมมีปัญหในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา และด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

สมรรถชัย คันธมาทร์ (2556: บทคัดย่อ) ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2555 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ วิทยาเขตชุมพร วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตยะลา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น อย่างเป็นสัดส่วน ผลการวิจัย พบว่า 1) ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคใต้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านวัสดุ อุปกรณ์ และสถานที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 2) ความคิดเห็นของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง ไม่แตกต่างกัน และ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคใต้ พบว่า วิทยาเขตชุมพร แตกต่างกับ วิทยาเขตกระบี่ วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตยะลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

น้ำเพชร แจ่มทอง (2556: บทคัดย่อ) ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2555 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2555 จำนวน 432 คน แบ่งเป็นนักเรียน ชาย 216 คน นักเรียนหญิง 216 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling) ผลการวิจัย พบว่า 1) ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาโดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายและหญิงแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกัน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน 3) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านครูผู้สอน เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผกาดี สะเกาคำ (2556: บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน พลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคเหนือของประเทศไทย 7 ด้าน คือ ครูผู้สอนพลศึกษา การจัดทำ สาระหลักสูตร จำนวนชั่วโมงการเรียนการสอน การจัดโปรแกรมพลศึกษา สถานที่ อุปกรณ์และสิ่ง อำนวยความสะดวก การจัดการเรียนรู้และประเมินผลการเรียนรู้ โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยและ คณะสร้างขึ้น ซึ่งมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังหัวหน้ากลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จำนวน 242 โรงเรียน ผลการวิจัย พบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ๖๖% จบวุฒิการศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาเกือบทุกโรงเรียน มีงานสอน 18 ชั่วโมง/สัปดาห์ โรงเรียนส่วนใหญ่ จัดทำสาระหลักสูตรด้วยตนเอง คณะกรรมการฝ่ายวิชาการทำหน้าที่กำหนดชั่วโมงเรียนวิชาพลศึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 มีการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาทุกชั้นปีสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง และมีโรงเรียนบางส่วนกำหนดเป็นสาระเพิ่มเติมสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมงในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ส่วนใหญ่มีการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาพื้นฐานทุกชั้นปี และยังมีบางโรงเรียน กำหนดโครงสร้างการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นสาระเพิ่มเติม มีการดำเนินการจัด โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ที่ไม่มีการดำเนินการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่าง โรงเรียน มีจำนวน 120 โรงเรียน สถานที่ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นสนามกลางแจ้ง มีความปลอดภัย เหมาะสม ถูกสุขลักษณะ เพียงพอ และมีมาตรฐาน ครูผู้สอนพลศึกษาจัดการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้วิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน สมรรถนะของนักเรียนด้านความ สามารถในการใช้ทักษะชีวิตและการมีวินัย เป็นประเด็นที่ครูผู้สอนพลศึกษาได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนามากที่สุด เกณฑ์การตัดสินระดับคะแนนเป็นแบบอิงเกณฑ์และอิงกลุ่มองค์ประกอบในการ ตัดสินระดับคะแนนประกอบด้วยด้านทักษะ ความรู้ คุณธรรม และจริยธรรม

พิทักษ์ แก้วทองมา (2556: บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาใน โรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของประเทศไทย 7 ด้าน คือ ครูผู้สอนวิชา พลศึกษา การจัดทำสาระหลักสูตร จำนวนชั่วโมงการเรียนการสอน การจัดโปรแกรม พลศึกษา สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดการเรียนรู้ และประเมินผลการเรียนรู้ โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยและคณะสร้างขึ้น ซึ่งมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 12 ท่านพิจารณา เก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังหัวหน้ากลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จำนวน 531 โรงเรียน ผลการวิจัย พบว่า มีโรงเรียนจำนวน 25 โรงเรียนที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่จบวุฒิการศึกษาในสาขาวิชาพลศึกษา มีภาระงานสอน 18 ชั่วโมง/ สัปดาห์ โรงเรียนส่วนใหญ่จัดทำสาระหลักสูตรด้วยตัวเอง มี 12 โรงเรียนไม่จัดทำสาระหลักสูตร คณะกรรมการฝ่ายวิชาการทำหน้าที่ในการกำหนดจำนวนชั่วโมงเรียนวิชาพลศึกษา กำหนดโครงสร้าง การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นสาระเพิ่มเติม โรงเรียนทั้งหมดมีการกำหนดการจัด โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน และการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนมีจำนวน 399 โรงเรียน สถานที่ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นสนามกลางแจ้ง มีความปลอดภัย

เหมาะสม ถูกสุขลักษณะ เพียงพอ และมีมาตรฐาน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้วิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน สมรรถนะของนักเรียนด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตและการมีวินัยเป็นประเด็นที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาได้จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนามากที่สุด เกณฑ์การตัดสินระดับคะแนนเป็นแบบอิงเกณฑ์และอิงกลุ่ม องค์กรประกอบในการตัดสินระดับคะแนนประกอบด้วย ทักษะความรู้ คุณธรรมและจริยธรรม สมรรถภาพทางกาย และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

พิพัฒน์ ตันวิบูลย์วงศ์ (2557: บทคัดย่อ) ศึกษาและเปรียบเทียบคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของครูพลศึกษา ในทัศนะของผู้บริหาร ครูพลศึกษา และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 59 คน ครูพลศึกษาจำนวน 201 คน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 420 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย ผลการวิจัย พบว่า 1) คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของครูพลศึกษา ในทัศนะของผู้บริหาร ครูพลศึกษา และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยรวมอยู่ในระดับมากและมากที่สุด 2) ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ ของครูพลศึกษา ในทัศนะของผู้บริหารครูพลศึกษา และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 พบว่า คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของครูพลศึกษา ทั้งในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธนาวรรณ รัมมะภาพ (2558: บทคัดย่อ) ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขและเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมวิชาพลศึกษาในนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ กลุ่มประชากรคือนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ จำนวน 12,000 คน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบอย่างง่าย (simple random sampling) โดยการจับสลาก ได้กลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษาในปีการศึกษา 2557-2558 จำนวน 389 คน หญิง 279 คน ชาย 110 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบวัดปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดกิจกรรมพลศึกษา (questionnaire) โดยผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาช (Cronbach's Alpha Reliability) และความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาแบบวัดปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดกิจกรรมพลศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 2) การเปรียบเทียบปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดกิจกรรมพลศึกษามีค่าความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ขาดการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับ

การจัดการเรียนการสอน ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไม่เป็นไปตามนโยบายของโรงเรียนและมหาวิทยาลัย ในส่วนของครู-อาจารย์ ขาดการพัฒนาความรู้และทักษะใหม่ ๆ ที่ทันสมัย ในบางโรงเรียนและมหาวิทยาลัย ครู-อาจารย์ ขาดคุณสมบัติทางด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เป็นเพราะครูบางคนไม่จบทางสาขาวิชาพลศึกษาโดยตรง จึงทำให้นักเรียน นักศึกษา ขาดทักษะ และประสบการณ์ที่ถูกต้อง จึงทำให้ขาดความรู้ในบางส่วนไป เนื่องจากผู้บริหารในบางโรงเรียนไม่ให้การสนับสนุนในการจัดเตรียมสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่พร้อมใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ไม่สามารถทำให้นักเรียน นักศึกษา มีพื้นที่ในการฝึกทักษะด้านกีฬานอกเวลาเรียน จึงทำให้การวัดและประเมินผลอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ของโรงเรียนและมหาวิทยาลัยที่ได้กำหนดไว้ จึงส่งผลให้นักเรียน นักศึกษา ไม่สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและใช้ในการพัฒนาประเทศได้

งานวิจัยต่างประเทศ

Korri (1971: 5181-A) ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในรัฐมินเนโซต้า โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือสำหรับการศึกษา ส่วนกลุ่มประชากร ได้แก่ ครูสอนวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนมากขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป จึงไม่สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการและความถนัดของแต่ละบุคคลได้ทั้งหมด ครูสอนวิชาพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่มีเวลาสำหรับเตรียมการเรียนการสอน

Romine (1974: 139-143) ศึกษาบรรยากาศที่เกี่ยวกับการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ได้ดีขึ้น โดยสำรวจความคิดเห็นจากอาจารย์คณะต่าง ๆ และนักศึกษามหาวิทยาลัยโคโลราโด สหรัฐอเมริกา พบว่า บรรยากาศที่จะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพคือ 1) บุคลิกภาพของครู เป็นผู้กระฉับกระเฉง มีอารมณ์ขัน มีความกระตือรือร้น สนใจในวิชาที่ตนสอน 2) ด้านการจัดเตรียมการสอน มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ชี้แจงนักเรียนเข้าใจวิชาที่ตนสอน 3) ด้านการสอน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมิใช่เป็นเพียงผู้ฟัง 4) ด้านเนื้อหา ครูต้องพูดชัดเจนใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนคิด 5) ด้านการประเมินผล การใช้ข้อมูลย้อนกลับ การเสริมแรงทางการเรียน ต้องมาทดสอบหรือรายงาน เมื่อประเมินผลแล้วต้องแจ้งให้ผู้เรียนทราบ และให้รู้สาเหตุที่เป็นเช่นนั้นด้วย 6) ด้านช่วยเหลือนักเรียนเพิ่มเติม มีการจัดเวลาเพื่อสอนนักเรียนเป็นกลุ่มพิเศษ

Bucher (1976: 153-154) ลักษณะและคุณสมบัติของครูที่ดีเหมาะสมกับอาชีพจากความคิดเห็นของกลุ่มครูในอนาคตสามารถสรุปผลการศึกษาได้ 6 ลักษณะ ดังนี้ 1) ครูจะประสบความสำเร็จในการสอนได้ตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น เป็นสมาชิกของชมรมต่าง ๆ รู้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีน้ำใจ รู้จักการให้ มีความกว้างขวางในหมู่เพื่อนฝูงและแสวงหาเพื่อนอยู่เสมอ 2) เป็นนักวิชาการ แสวงหาความรู้อยู่ตลอดเวลา 3) มีอารมณ์ขัน ร่าเริง 4) มีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ 5) มีความเสียสละและบริการผู้อื่นสนุกสนานในการทำงาน เช่น อาสาสมัครช่วยเหลือโรงเรียน โรงพยาบาล หรืองานบริการสังคมอื่น ๆ

Wilke (1983: 2278) อนาคตของโครงการการสอนวิชาพลศึกษาทั่วไปในระดับอุดมศึกษา โดยใช้แบบสอบถามผู้บริหารเกี่ยวกับโครงการสอนพลศึกษาทั่วไปของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยใน สหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่า 1) ควรมีความเกี่ยวข้องกับสมรรถภาพของระบบหายใจ โภชนาการ และการควบคุมน้ำหนักของร่างกายให้มากขึ้นแล้วจัดการให้มีภาคปฏิบัติด้วย 2) ผู้บริหารควรเข้าใจและให้ความสำคัญกับกิจกรรมทางพลศึกษา และจัดกิจกรรมสนองตอบกับความต้องการของนักศึกษาด้วย 3) ควรจัดโครงการพลศึกษาให้เป็นสิ่งสำคัญของกระบวนการศึกษา 4) จัดวิชาพลศึกษาให้เป็นวิชาที่นับหน่วยกิตการเรียนด้วย 5) ควรปลูกฝังให้นักศึกษามีนิสัยรักการออกกำลังกาย และเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาพลศึกษาเพื่อสุขภาพมากกว่าการแข่งขัน 6) อนาคตควรเพิ่มความสำคัญของโปรแกรมวิชาพลศึกษามากขึ้น 7) วิธีสอนกิจกรรมวิชาพลศึกษาควรคำนึงถึงความต้องการและความจำเป็นของผู้เรียน 8) ควรมีการรวมรายวิชาที่ซ้ำซ้อนเข้าด้วยกัน เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณ

Dumaguin (1985: unpagged) การประเมินสถานภาพของโปรแกรมวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของมลรัฐฮาวาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมิน (The Physical Education Assessment Instrument) ของมลรัฐฮาวาย ซึ่งใช้ในการประเมินผู้บริหารโรงเรียน ได้ส่งแบบสำรวจจำนวน 16 ชุด ให้กับโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 16 โรงเรียนที่เข้าร่วมในการวิจัย ครั้งนี้ ได้มีการเปรียบเทียบผลการวิจัยครั้งนี้กับผลการวิจัยที่ผ่านมา ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบประเมินค่าเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล และเพื่อใช้ในการประเมินจุดเด่นจุดด้อยของโปรแกรมวิชาพลศึกษาในแต่ละโรงเรียน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนต่ำกว่ามาตรฐานและบางโรงเรียนไม่ได้จัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน เมื่อเปรียบเทียบกับผลการวิจัยที่ผ่านมา พบว่า สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับในร่มและกลางแจ้งเพิ่มมากขึ้น

Nancy (1992: 3857-A) การศึกษาความเข้าใจในการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา ในชีวิตจริงของครูวิชาพลศึกษา ความมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อสำรวจความหมายของการนำหลักสูตรใหม่ไปใช้ของครูวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิธีการศึกษาดำเนินการโดยการสังเคราะห์เอกสาร วารสาร บทความ สังเกตการณ์สอน การสนทนา การสัมภาษณ์ และการวิจารณ์ด้วยเหตุผล ทั้งนี้ เพื่อที่จะอธิบาย แจกแจงพฤติกรรมและกิจกรรมต่างๆ ในรายละเอียดของครูผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง โดยทำการศึกษา 2 เรื่อง คือ ความรู้สึกของครูวิชาพลศึกษาที่มีต่อหลักสูตรใหม่ที่ตนเองเกี่ยวข้องอยู่ ความรู้สึกที่เด่นชัด ได้แก่ ความพึงพอใจ ความภาคภูมิใจ ความเหนื่อยล้า ความคับข้องใจ ความไม่มีอำนาจ และความฝันที่อยากจะได้โลกที่สมบูรณ์แบบที่สุด การศึกษาความสัมพันธ์ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษากับผู้บริหาร ครูแนะแนว เพื่อนร่วมงาน นักเรียน และผู้ปกครอง นอกจากนี้ยังได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของครูวิชาพลศึกษาที่มีต่อหลักสูตรใหม่ไปใช้ ผลการวิจัย พบว่า ครูวิชาพลศึกษามีความต้องการในการช่วยเหลือและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ต้องการให้มีผลย้อนกลับ ต้องการความมั่นใจตลอดเวลาในกระบวนการใช้หลักสูตร นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า บุคคลที่เกี่ยวข้องกับ

การนำเอาหลักสูตรไปใช้ควรฟังเสียงของครูผู้สอนบ้างเพราะสิ่งที่ครูต้องการ ได้แก่ การยอมรับนับถือ การมีอิสระ และการมีเสถียรภาพในการทำงาน ตลอดจนต้องการเวลาและการสนับสนุน

Chi (1993: 53) การยอมรับในคุณค่าของกิจกรรมวิชาพลศึกษาของนักเรียนในประเทศจีน โดยใช้แบบวัดทัศนคติของ เคนยอน (Kenyon) วัดใน 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสุขภาพและสมรรถภาพ 2) ด้านสังคม 3) ด้านความตื่นตัวและท้าทาย 4) ด้านสุนทรีย์ภาพ 5) ด้านการผ่อนคลายความตึงเครียด 6) ด้านความยากและหนักในการฝึกของนักศึกษา 1,686 คน ใน 10 มหาวิทยาลัยของประเทศจีน ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมวิชาพลศึกษา 2) มีความแตกต่างในการยอมรับคุณค่าของกิจกรรมวิชาพลศึกษาในแต่ละด้าน 3) นักศึกษาหญิงยอมรับคุณค่าของกิจกรรมวิชาพลศึกษามากกว่านักศึกษาชาย 4) นักศึกษาในระดับต่าง ๆ ยอมรับคุณค่าทางด้านสังคม ด้านสุขภาพและสมรรถภาพ ด้านสุนทรีย์ภาพ และด้านการผ่อนคลายความตึงเครียด แต่ไม่ได้ให้ความสำคัญต่อด้านความตื่นตัวและท้าทายด้านความยากและหนักในการฝึก 5) นักศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ มีความแตกต่างกันในการยอมรับคุณค่า ด้านสุนทรีย์ภาพและด้านการผ่อนคลายความตึงเครียด 6) นักศึกษาที่มีสมรรถภาพทางกายสูงยอมรับคุณค่าด้านสุนทรีย์ภาพ และด้านการผ่อนคลายความตึงเครียด มากกว่านักศึกษาที่มีสมรรถภาพทางกายต่ำ 7) นักศึกษาที่เล่นกีฬายอมรับคุณค่าด้านสุนทรีย์ภาพ และด้านการผ่อนคลายความตึงเครียด มากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เล่นกีฬา

Falsom (1995: 32-40) ศึกษาความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของครูผู้สอนกับเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางพลศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีสมรรถภาพทางกีฬาต่ำ จากครูพลศึกษาในสหรัฐอเมริกา 30 รัฐ รวม 1,081 คน ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมเห็นว่าครูวิชาพลศึกษามีคุณลักษณะด้านพลศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.51 ระดับเหมาะสมมาก โดยเฉพาะด้านการเตรียมตัวสอนมีคุณลักษณะเหมาะสมมากที่สุด ส่วนด้านทักษะความสามารถและด้านการวัดผลและประเมินผลของครูวิชาพลศึกษามีความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ด้านความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีสมรรถภาพทางการกีฬาต่ำ ได้แก่ กลุ่มที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางสังคม กลุ่มโรคจิตอย่างอ่อน และกลุ่มที่มีความสามารถทางพลศึกษาต่ำ ครูวิชาพลศึกษาเห็นว่าความสามารถทางการกีฬาของนักเรียนขึ้นอยู่กับตัวพยากรณ์โดยตรงกับอายุนักเรียน จำนวนรายวิชาที่เรียน ระดับชั้นเรียน รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพทางร่างกาย และการเตรียมตัวในการปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

Luke; Sinclair (1996: 31-46) ความแตกต่างทางเพศกับเจตคติต่อวิชาพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์จากการเรียนวิชาพลศึกษา ตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อที่จะหาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 488 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ได้แก่ เนื้อหาวิชา พฤติกรรมการสอนของครู บรรยากาศภายในชั้นเรียน การรับรู้ อุปกรณ์ และไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศเกี่ยวกับปัจจัยทั้งหมดนี้

Kulik (2009: unpagged) ศึกษาเกี่ยวกับตัวชี้วัดเกี่ยวกับโปรแกรมวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงใต้ของมลรัฐเพนซิลวาเนีย (Pennsylvania) ตามข้อกำหนดของ NASPE (Nation Association for Sport and Physical Education) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อระบุเวลาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คุณสมบัตินของครูพลศึกษา และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงใต้ของมลรัฐเพนซิลวาเนีย และเพื่อประเมินว่าลักษณะของโรงเรียน (สถานที่ จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน และสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม) มีผลต่อเวลาในการสอนวิชาพลศึกษา คุณสมบัตินของครูพลศึกษา และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 39 โรงเรียน จากโรงเรียนทั้งหมด 91 โรงเรียน ที่ตั้งอยู่ในมณฑลอลเลนนี่ (Allegheny) มณฑลบีเวอร์ (Beaver) มณฑลอินเดียนา (Indiana) มณฑลเวสมอร์แลนด์ (Westmoreland) โดยใช้หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษาหรือครูพลศึกษาทำแบบสำรวจออนไลน์ เกี่ยวกับเวลาในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คุณสมบัตินของครูพลศึกษา และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ที่ NASPE ได้กำหนดให้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับโปรแกรมพลศึกษาที่มีคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า จำนวนวันที่สอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า คุณสมบัตินของครูพลศึกษาและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อเวลาที่ใช้ในการสอนวิชาพลศึกษา อีกทั้งไม่ได้เป็นผลต่อขนาดของโรงเรียน ที่ตั้งของโรงเรียน หรือสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของโรงเรียน การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงใต้ของมลรัฐเพนซิลวาเนีย ไม่ได้กำหนดให้เรียนวิชาพลศึกษาทุกวัน และไม่ได้กำหนดให้เรียนวิชาพลศึกษา 225 นาที/สัปดาห์

Nation Association for Sport and Physical Education; American Heart Association (2010: 3) ศึกษาเกี่ยวกับสถานภาพของวิชาพลศึกษาในสหรัฐอเมริกา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลในปัจจุบันเกี่ยวกับสถานภาพของวิชาพลศึกษาในแต่ละรัฐ ทั้งหมด 50 รัฐ และเมืองโคลัมเบียเกี่ยวกับด้านเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอน ด้านเด็กที่ได้รับการยกเว้น การยกเว้นการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิการ หรือการจัดการเรียนการสอนทดแทน ด้านจำนวนนักเรียนในแต่ละห้อง ด้านมาตรฐานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านวุฒิการศึกษาของครูพลศึกษา ด้านผู้บริหาร ด้านที่ตั้งผู้ประสานงานของรัฐ และด้านการรวบรวมข้อมูล ดัชนีมวลกาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามออนไลน์ ได้รับการตอบกลับจำนวน 51 ชุด วิเคราะห์ข้อมูลและรวบรวมผลการวิเคราะห์ข้อมูลไว้เป็นของแต่ละรัฐ สรุปเป็นแผนภูมิ ผลการวิจัยจะถูกส่งกลับไปให้ในแต่ละรัฐ เพื่อให้ทราบรายละเอียดและนำข้อมูลไปสู่การปรับปรุงแก้ไขตามที่ต้องการผลการวิจัยในปี 2006 พบว่า ถึงแม้ว่ารัฐส่วนใหญ่จะมีนโยบายเกี่ยวกับวิชาพลศึกษา แต่ส่วนใหญ่ไม่ได้กำหนดเวลาที่แน่นอน และประมาณครึ่งหนึ่งของรัฐทั้งหมดมีเด็กที่ได้รับการยกเว้นการ

จัดการเรียนการสอนหรือการจัดการเรียนการสอนทดแทน ซึ่งวิธีการนี้เป็นการลดประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนลง ในด้านอื่น ๆ มีความแตกต่างกันเกี่ยวกับข้อมูลทางวิชาพลศึกษา คือ การควบคุมการศึกษาภายใน บางรัฐจัดได้มีมาตรฐาน หรือมีการกำหนดไว้แบบกว้างเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรและการตัดสินใจเลือกเวลาที่เฉพาะเจาะจง จำนวนนักเรียนในแต่ละห้อง และการประเมินนักเรียนเป็นเขตโรงเรียน หรือประเมินระดับอื่น ๆ ผลการวิจัยในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับวิชาพลศึกษาเหล่านี้จะถูกส่งกลับไปให้ในแต่ละรัฐ ผลการวิจัยในปี 2010 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในทางบวกระหว่างความสามารถทางวิชาการกับเจตคติที่มีต่อโรงเรียน ซึ่งพบว่านักเรียนที่มีสมรรถภาพทางกายที่ดีนั้น มีประวัติการมาเรียนที่ดีและสม่ำเสมอ เมื่อเร็ว ๆ นี้การวิจัยได้แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมทางกายส่งผลต่อความสามารถทางวิชาการ อาจจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมที่มีต่อสรีรวิทยา ความรู้ อารมณ์ และกลไกการเรียนรู้ รวมถึงด้านคุณภาพทางการศึกษา

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง สภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ไม่มีการปรับปรุง การกำหนดชั่วโมงเรียนวิชาพลศึกษายังไม่ชัดเจน ด้านผู้สอนวิชาพลศึกษา ขาดครูที่มีความสามารถในการสอนและวิธีการสอนที่ถูกต้อง มีภาระงานนอกเหนือจากงานสอนมากเกินไป ทำให้การสอนขาดประสิทธิภาพ สอนไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของเนื้อหาการสอนวิชาพลศึกษา ด้านวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนที่เรียน เพราะจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมีมากเกินไป อุปกรณ์ล้าสมัย ไม่พร้อมใช้งาน สถานที่ไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านผู้เรียนวิชาพลศึกษา ขาดความรับผิดชอบในการเรียน ขาดความรู้ในกฎกติกา มารยาท ในการเล่นกีฬา และการชมกีฬา นักเรียนบางกลุ่มสนใจในการรักษาสุขภาพและสมรรถภาพเป็นอย่างดี และนักเรียนที่สนใจในการเล่นกีฬาส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิง ในด้านการวัดและประเมินผล ไม่มีการชี้แจงให้ นักเรียน นักศึกษาทราบถึงเกณฑ์การให้คะแนน ยังขาดการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ในการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนา และแก้ไขสภาพและปัญหาด้านต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ให้ดียิ่งขึ้น และมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงสำรวจ (survey research) เป็นการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารทางวิชาพลศึกษา อาจารย์สาขาวิชาพลศึกษาและนันทนาการ และนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ดังนี้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ได้แก่ อาจารย์สาขาวิชาพลศึกษาและนันทนาการ จำนวน 108 คน และนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา จำนวน 1,500 คน รวมทั้งสิ้น 1,608 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็น ผู้บริหารทางวิชาพลศึกษา อาจารย์สาขาวิชาพลศึกษาและนันทนาการ และนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ได้จำนวนทั้งสิ้น 414 คน แยกเป็น อาจารย์สาขาวิชาพลศึกษาและนันทนาการ จำนวน 108 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างของอาจารย์สาขาวิชาพลศึกษาและนันทนาการทั้งหมดที่มีอยู่ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 108 คน นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2560 จำนวน 306 คน ประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan (1970: 143) ที่ระดับความเชื่อมั่น .05

ตาราง 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล		ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง		รวมจำนวน อาจารย์/ นักศึกษา ทั้งหมด
		นักศึกษาที่เรียน วิชา พลศึกษา	ผู้บริหาร อาจารย์สอน วิชา พลศึกษา	
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	N	166	12	178
	n	34	12	46
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	N	166	12	178
	n	34	12	46
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก	N	166	12	178
	n	34	12	46
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	N	166	12	178
	n	34	12	46
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์	N	166	12	178
	n	34	12	46
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	N	166	12	178
	n	34	12	46
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	N	166	12	178
	n	34	12	46
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ	N	166	12	178
	n	34	12	46
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน	N	166	12	178
	n	34	12	46
รวม	N	1,500	108	1,608
	n	306	108	414

หมายเหตุ N – ประชากร n – กลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

แบบสอบถามสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาสำหรับอาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน
2. ด้านอาจารย์ผู้สอน
3. ด้านผู้เรียน
4. ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
5. ด้านการวัดและประเมินผล

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไขอื่น ๆ เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (open-ended questionnaires)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาจากตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย
2. รวบรวมข้อมูลที่ได้ศึกษานำมากำหนดเป็นขอบเขตในการสร้างแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องเบื้องต้น
4. เสนอแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อพิจารณาความถูกต้องก่อนนำไปใช้

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. หาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบว่าตรงตามวัตถุประสงค์ โดยแบบสอบถามจำนวน 15 ข้อ ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.6-1.0 ได้ข้อคำถามที่ใช้ได้จำนวน 12 ข้อ

2. นำแบบสอบถามที่ผ่านความเห็นชอบของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (try out) กับ นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ จำนวน 30 คน ซึ่ง ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และนำผลการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ตามวิธีของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.99

3. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. นำหนังสือจากสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี ถึงผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบแบบสอบถาม
2. นำหนังสือจากสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี ไปยังผู้บริหารในมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยส่งเอกสารถึงกลุ่ม ตัวอย่างทางไปรษณีย์
4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้แล้วมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามความ ถูกต้อง และความครบถ้วนของคำตอบ รวบรวมข้อมูลที่ได้มาจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ ตามลำดับ ดังนี้

1. นำข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และ นำเสนอรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล มาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และนำเสนอรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
4. นำข้อมูลความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไขอื่น ๆ มาสรุปและนำเสนอเป็น ความเรียง
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การแจกแจงความถี่ (frequency) เป็นการนำข้อมูลหรือคะแนนดิบมาจัดระบบใหม่ โดยการแจกแจงข้อมูลว่าข้อมูลนั้น ๆ มีจำนวนอะไรบ้าง และซ้ำกันกี่จำนวนที่เรียกว่า ความถี่ (frequency)

5.2 ค่าร้อยละ (%) การแจกแจงความถี่เป็นการแสดงค่าความถี่ของข้อมูลที่เกิดขึ้นมาได้โดยแสดงเป็นจำนวนและร้อยละ (%)

ค่าร้อยละ (percentage) คือ การคำนวณหาสัดส่วนของข้อมูลในแต่ละตัวเทียบกับข้อมูลรวมทั้งหมดโดยให้ข้อมูลรวมทั้งหมดมีค่าเป็นร้อยละ การคำนวณหาค่าร้อยละ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{x}{n} \times 100$$

x แทนความถี่ของรายการของผู้ตอบแบบสอบถาม
 n แทนจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

5.3 ค่าเฉลี่ย (mean) คือ มีค่าเท่ากับค่าของข้อมูลทั้งหมดรวมกันหารด้วยจำนวนข้อมูล เขียนเป็นสูตรคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{x})

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n}$$

$\sum_{i=1}^n x_i$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทนจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

5.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) คือ ค่าที่บ่งบอกถึงการกระจายของข้อมูลเพื่อพิจารณาว่าคะแนนแต่ละตัวจะแตกต่างไปจากค่ากลางมากน้อยเพียงใด การคำนวณส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้จากสูตรการคำนวณหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

$$SD = \sqrt{\frac{n \sum_{i=1}^n x_i^2 - \left(\sum_{i=1}^n x_i \right)^2}{n(n-1)}}$$

$\sum_{i=1}^n x_i$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum_{i=1}^n x_i^2$ แทนผลรวมของคะแนนที่ถูกยกกำลังสอง
 n แทนจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

5.5 หาค่าทดสอบเอฟ (F-test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 3 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) โดยใช้สูตร

$$F = \frac{MSW}{MSB}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติในการแจกแจงแบบเอฟ (F-Distribution)
MSB แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
MSW แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (sum of squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (mean of squares)
df	แทน	องศาแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)
F	แทน	สถิติที่ใช้ทดสอบ (F-test)
sig	แทน	ค่าความน่าจะเป็นสำหรับบอกค่านี้สำคัญทางสถิติ (significant level)
*	แทน	ค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลระดับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยอาจารย์และผู้เรียนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ตอนที่ 3 แนวทางการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 414 คน ได้แก่ เพศ สถานภาพ มหาวิทยาลัย นำเสนอโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ จำแนกดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	297	71.74
หญิง	117	28.26
รวม	414	100
2. สถานภาพ		
อาจารย์ผู้สอน	108	26.09
นักศึกษา	306	73.91
รวม	414	100
3. มหาวิทยาลัย		
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	46	11.11
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	46	11.11
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก	46	11.11
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	46	11.11
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	46	11.11
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	46	11.11
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	46	11.11
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ	46	11.11
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน	46	11.11
รวม	414	99.99

จากตาราง 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 414 คน เป็นเพศชาย 297 คน คิดเป็นร้อยละ 71.74 เพศหญิง 117 คน คิดเป็นร้อยละ 28.26 อาจารย์ผู้สอน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 26.09 และนักศึกษา 306 คน คิดเป็นร้อยละ 73.91 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามของมหาวิทยาลัยเท่ากัน จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลระดับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชา
พลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน ในองค์ประกอบ
5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และ
สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านผู้เรียน และด้านการวัดและการประเมินผล โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตาราง 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ตามความคิดเห็นของอาจารย์
ผู้สอน ในองค์ประกอบ 5 ด้าน

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	SD	ระดับ
1. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	4.47	.51	มาก
2. ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.45	.52	มาก
3. ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.46	.51	มาก
4. ด้านผู้เรียน	4.40	.55	มาก
5. ด้านการวัดและการประเมินผล	4.45	.51	มาก
เฉลี่ย	4.45	.52	มาก

จากตาราง 4.2 พบว่า สภาพและปัญหาจัดการการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยภาพรวมตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา
ที่มีสังกัดต่างกัน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.45$, $SD=.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีความ
คิดเห็นในด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.47$, $SD=.51$) ส่วนด้าน
ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านผู้เรียน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.40$, $SD=.55$)

ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน

ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	\bar{x}	SD	ระดับ
1. เนื้อหาของหลักสูตรสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคม	4.69	.49	มากที่สุด
2. เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	4.63	.50	มากที่สุด
3. มีการเรียนการสอนตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์ของรายวิชา	4.56	.52	มากที่สุด
4. เนื้อหาของหลักสูตรส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ	4.56	.52	มากที่สุด
5. มีการจัดแผนการศึกษาตลอดหลักสูตรอย่างชัดเจน	4.56	.52	มากที่สุด
6. กิจกรรมทางวิชาพลศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน	4.54	.52	มากที่สุด
7. มีการชี้แจงเนื้อหาสาระจุดประสงค์และความมุ่งหมายในการเรียนการสอน	4.53	.52	มากที่สุด
8. มีเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย	4.40	.56	มาก
9. การจัดเนื้อหาในหลักสูตรเป็นไปตามลำดับความยาก ง่าย	4.38	.54	มาก
10. ความเหมาะสมจำนวนชั่วโมงที่เรียนวิชาพลศึกษาต่อสัปดาห์	4.31	.46	มาก
11. หลักสูตรวิชาพลศึกษามีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา	4.29	.58	มาก
12. หลักสูตรมีการปรับปรุงรายวิชาพลศึกษาอยู่เสมอ	4.56	.52	มาก
เฉลี่ย	4.47	.51	มาก

จากตาราง 4.3 พบว่า สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.47$, $SD=.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เนื้อหาของหลักสูตรสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคม มีสภาพและปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.69$, $SD=.49$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ หลักสูตรวิชาพลศึกษามีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษามีสภาพและปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.29$, $SD=.58$)

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ด้านอาจารย์ผู้สอน ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน

ด้านอาจารย์ผู้สอน	\bar{x}	SD	ระดับ
1. อาจารย์ผู้สอนมีการพัฒนาความรู้ทางสาขาวิชาพลศึกษาอย่างต่อเนื่อง	4.67	.49	มากที่สุด
2. อาจารย์ผู้สอนมีการสื่อกิจกรรมทางกีฬาให้กับนักศึกษาก่อนสอน	4.59	.51	มากที่สุด
3. อาจารย์ผู้สอนมีรูปแบบวิธีการสอนพลศึกษาที่หลากหลาย	4.54	.52	มากที่สุด
4. อาจารย์ผู้สอน สอนตรงตามวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชาที่มีไว้ในหลักสูตร	4.53	.55	มากที่สุด
5. ความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพและการแต่งกายของอาจารย์ผู้สอน	4.53	.54	มากที่สุด
6. อาจารย์ผู้สอนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการสอน	4.45	.55	มาก
7. อาจารย์ผู้สอนมีความสนใจและเอาใจใส่ต่อนักศึกษา	4.44	.53	มาก
8. ความเหมาะสมของจำนวนอาจารย์ผู้สอนต่อจำนวนนักศึกษา	4.39	.49	มาก
9. อาจารย์ผู้สอนใช้วาจาสุภาพ เหมาะสม	4.35	.48	มาก
10. อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถด้านการสอนวิชาพลศึกษา	4.34	.55	มาก
11. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษามีวุฒิการศึกษาทางวิชาพลศึกษาโดยตรง	4.31	.56	มาก
12. อาจารย์ผู้สอนมีความตรงต่อเวลาที่มีการเรียนการสอน	4.28	.47	มาก
เฉลี่ย	4.45	.52	มาก

จากตาราง 4.4 พบว่า สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามด้านอาจารย์ผู้สอน โดยภาพรวมมีปัญหอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.45$, $SD=.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ อาจารย์ผู้สอนมีการพัฒนาความรู้ทางสาขาวิชาพลศึกษาอย่างต่อเนื่องมีปัญหอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.67$, $SD=.49$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ อาจารย์ผู้สอนมีความตรงต่อเวลาที่มีการเรียนการสอนมีปัญหอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.28$, $SD=.47$)

ตาราง 4.5 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ด้านผู้เรียน ตามความคิดเห็น
ของอาจารย์ผู้สอน

ด้านผู้เรียน	\bar{x}	SD	ระดับ
1. นักศึกษาแต่งกายไม่เหมาะสมในการเรียนวิชาพลศึกษา	4.67	.51	มากที่สุด
2. นักศึกษาไม่ให้ความร่วมมือและปฏิบัติตนในการเรียนวิชาพลศึกษา	4.64	.52	มากที่สุด
3. นักศึกษาขาดความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนวิชาพลศึกษา	4.57	.50	มากที่สุด
4. ความเหมาะสมของจำนวนชั่วโมงที่มีการเรียนการสอนวิชา พลศึกษาต่อสัปดาห์	4.56	.52	มากที่สุด
5. นักศึกษาในห้องเรียนมีจำนวนมาก	4.51	.54	มากที่สุด
6. นักศึกษาขาดทักษะพื้นฐานในวิชาพลศึกษา	4.51	.50	มากที่สุด
7. นักศึกษานำความรู้จากการเรียนการสอนไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.42	.55	มาก
8. นักศึกษาไม่มีความตรงต่อเวลาในการเรียน	4.39	.51	มาก
9. นักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับการเรียนวิชาพลศึกษาเพิ่มขึ้น	4.39	.54	มาก
10. นักศึกษาไม่มีความสนุกสนานในกิจกรรมวิชาพลศึกษา	4.35	.48	มาก
11. นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในวิชาพลศึกษา	4.29	.51	มาก
12. นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญและคุณค่าวิชาพลศึกษาเท่ากับวิชาอื่น ๆ	4.26	.46	มาก
เฉลี่ย	4.46	.51	มาก

จากตาราง 4.5 พบว่า สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ด้านผู้เรียน โดยภาพรวมตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.46$, $SD=.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษาแต่งกายไม่เหมาะสมในการเรียนวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.67$, $SD=.51$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญและคุณค่าวิชาพลศึกษาเท่ากับวิชาอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.26$, $SD=.46$)

ตาราง 4.6 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน

ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	\bar{x}	SD	ระดับ
1. ความสะดวกในการยืมและคืนอุปกรณ์	4.64	.55	มากที่สุด
2. ใช้ สถานที่ อุปกรณ์ และสนามฝึกวิชาพลศึกษาถูกประเภท	4.61	.54	มากที่สุด
3. สถานที่ อุปกรณ์ และสนามฝึกกิจกรรม พลศึกษามีเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	4.47	.55	มาก
4. ความเหมาะสมของสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักศึกษา	4.44	.60	มาก
5. สถานที่ อุปกรณ์ และสนามฝึกวิชาพลศึกษา มีสภาพพร้อมใช้งานและปลอดภัย	4.44	.59	มาก
6. สร้างสถานที่ฝึกวิชาพลศึกษาเพิ่มขึ้น	4.43	.58	มาก
7. สถานที่สำหรับน้ำดื่มสะอาด มีเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	4.39	.56	มาก
8. สถานที่ฝึกวิชาพลศึกษามีแสงสว่างเพียงพอ	4.37	.52	มาก
9. ความเหมาะสมของสถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์ทางวิชาพลศึกษา	4.32	.49	มาก
10. ใช้สถานที่ อุปกรณ์ และ สนามฝึกวิชาพลศึกษา อย่างถูกต้องเหมาะสมและเกิดประโยชน์	4.31	.56	มาก
11. สถานที่ อุปกรณ์ และสนามฝึก กิจกรรมพลศึกษา ได้มาตรฐาน	4.26	.54	มาก
12. ตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษามีเพียงพอสำหรับนักศึกษา	4.12	.47	มาก
เฉลี่ย	4.40	.55	มาก

จากตาราง 4.6 พบว่า สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.40$, $SD=.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความสะดวกในการยืมและคืนอุปกรณ์มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.64$, $SD=.55$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษามีเพียงพอสำหรับนักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.12$, $SD=.47$)

ตาราง 4.7 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ด้านการวัดและประเมินผล ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน

ด้านการวัดและประเมินผล	\bar{x}	SD	ระดับ
1. มีการเก็บคะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน คือการแต่งกาย การเข้าเรียน	4.72	.45	มากที่สุด
2. มีการให้คะแนนการเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนวิชาพลศึกษา	4.65	.52	มากที่สุด
3. กรณีที่สอบไม่ผ่านในทักษะใด ๆ อาจารย์ผู้สอนให้สอบแก้ตัว	4.53	.54	มากที่สุด
4. เนื้อหาที่จะทดสอบสอดคล้องกับความรู้ที่ได้จากการสอนและหลักสูตร	4.52	.50	มากที่สุด
5. มีการแจ้งล่วงหน้าให้นักศึกษาทราบก่อนการวัดและประเมินผล	4.51	.56	มากที่สุด
6. มีการชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึงเกณฑ์การวัดและประเมินผล	4.47	.52	มาก
7. มีการประเมินผลการเรียนโดยคำนึงถึงพัฒนาการด้านต่างๆ และความแตกต่างของนักศึกษา	4.44	.52	มาก
8. มีการชี้แจงให้ทราบรายละเอียดของวิธีและขั้นตอนในการทดสอบที่ชัดเจน	4.35	.52	มาก
9. ความชัดเจนของคำสั่งและคำถามในแบบทดสอบ	4.34	.48	มาก
10. มีการแจ้งผลการเรียนให้นักศึกษาได้ทราบ	4.31	.50	มาก
11. การวัดและประเมินผลการเรียนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน	4.29	.61	มาก
12. มีวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย	4.22	.44	มาก
เฉลี่ย	4.45	.51	มาก

จากตาราง 4.7 พบว่า สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.45$, $SD=.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การแต่งกาย การเข้าเรียนมีความเหมาะสมมีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.72$, $SD=.45$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายมีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.22$, $SD=.44$)

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตามความคิดเห็นของผู้เรียน ในองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการวัดและประเมินผล โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตาราง 4.8 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ตามความคิดเห็นของผู้เรียน ในองค์ประกอบ 4 ด้าน

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	SD	ระดับ
1. ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.45	.51	มาก
2. ด้านผู้เรียน	4.44	.57	มาก
3. ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.33	.57	มาก
4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.47	.50	มาก
เฉลี่ย	4.42	.54	มาก

จากตาราง 4.8 พบว่า สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยภาพรวมตามความคิดเห็นของผู้เรียน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.42$, $SD=.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการวัดและประเมินผลมีปัญหามาก ($\bar{x}=4.47$, $SD=.50$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.33$, $SD=.57$)

ตาราง 4.9 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ด้านอาจารย์ผู้สอน ตามความคิดเห็นของผู้เรียน

อาจารย์ผู้สอน	\bar{x}	SD	ระดับ
1. อาจารย์ผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีสามารถปรับตัวเข้ากับนักศึกษาได้	4.72	.51	มากที่สุด
2. อาจารย์ผู้สอนมีเทคนิคในการสอนและถ่ายทอดความรู้	4.69	.54	มากที่สุด
3. อาจารย์ผู้สอน สอนได้ตามวัตถุประสงค์ของรายวิชา	4.66	.53	มากที่สุด
4. อาจารย์ผู้สอนมีความยุติธรรมในการวัดและประเมินผล	4.66	.51	มากที่สุด
5. อาจารย์ผู้สอนมีรูปแบบวิธีการสอนวิชาพลศึกษาที่หลากหลาย	4.63	.48	มากที่สุด
6. อาจารย์ผู้สอนมีความสนใจและเอาใจใส่ในนักศึกษา	4.50	.52	มากที่สุด
7. อาจารย์ผู้สอนตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบในการสอนอยู่เสมอ	4.46	.58	มาก
8. อาจารย์ผู้สอนมีการใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน	4.35	.59	มาก
9. อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถด้านการสอนวิชาพลศึกษา	4.24	.60	มาก
10. ความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพและการแต่งกายของอาจารย์ผู้สอน	4.20	.41	มาก
11. จำนวนอาจารย์ผู้สอนมีความเหมาะสมต่อจำนวนนักศึกษา	4.19	.45	มาก
12. อาจารย์ผู้สอนมีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	4.15	.45	มาก
เฉลี่ย	4.45	.51	มาก

จากตาราง 4.9 พบว่า สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ด้านอาจารย์ผู้สอน โดยภาพรวมตามความคิดเห็นของผู้เรียน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.45$, $SD=.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ อาจารย์ผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีสามารถปรับตัวเข้ากับนักศึกษาได้ ($\bar{x}=4.72$, $SD=.51$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ อาจารย์ผู้สอนมีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.15$, $SD=.45$)

ตาราง 4.10 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ด้านผู้เรียน ตามความคิดเห็น
ของผู้เรียน

ด้านผู้เรียน	\bar{x}	SD	ระดับ
1. นักศึกษาชอบเล่นกีฬาในเวลารว่าง	4.68	.58	มากที่สุด
2. นักศึกษาให้ความร่วมมือและปฏิบัติตนได้ดีในการเรียนวิชาพลศึกษา	4.65	.59	มากที่สุด
3. นักศึกษาใช้กระบวนการกลุ่มในฝึกซ้อมและการเรียนวิชาพลศึกษา	4.62	.64	มากที่สุด
4. ความเหมาะสมของจำนวนชั่วโมงในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ต่อสัปดาห์	4.60	.58	มากที่สุด
5. นักศึกษามีความสุขกับการเรียนวิชาพลศึกษา	4.59	.60	มากที่สุด
6. นักศึกษาสามารถนำความรู้เกี่ยวกับวิชาพลศึกษามาใช้ประโยชน์ใน การเรียนวิชาอื่น	4.47	.56	มาก
7. นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการเรียนวิชาพลศึกษาเพิ่มขึ้น	4.44	.59	มาก
8. ความเหมาะสมของการแต่งกาย ในการเรียนวิชาพลศึกษา	4.38	.58	มาก
9. นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในวิชาพลศึกษา	4.27	.59	มาก
10. นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ทางพลศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวิชา พลศึกษา	4.20	.49	มาก
11. นักศึกษาขยันฝึกซ้อมทักษะต่าง ๆ	4.17	.48	มาก
12. นักศึกษาเห็นความสำคัญและคุณค่าวิชาพลศึกษา	4.16	.55	มาก
เฉลี่ย	4.44	.57	มาก

จากตาราง 4.10 พบว่า สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ด้านผู้เรียน โดยภาพรวมตามความคิดเห็นของผู้เรียน มีปัญหาอยู่
ในระดับมาก ($\bar{x}=4.44$, $SD=.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษา
ชอบเล่นกีฬาในเวลารว่าง มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.68$, $SD=.58$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด
คือ นักศึกษาเห็นความสำคัญและคุณค่าวิชาพลศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.16$, $SD=.55$)

ตาราง 4.11 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ตามความคิดเห็นของผู้เรียน

ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	\bar{x}	SD	ระดับ
1. มีจุดบริการน้ำดื่มบริเวณสนามฝึกวิชาพลศึกษา สะอาด เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา	4.72	.53	มากที่สุด
2. อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความทันสมัย	4.70	.50	มากที่สุด
3. สถานที่ อุปกรณ์ และสนามฝึกกิจกรรม พลศึกษามีเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	4.64	.51	มากที่สุด
4. ความเหมาะสมของอุปกรณ์มีคุณภาพมาตรฐานและปลอดภัย	4.62	.56	มากที่สุด
5. ความสะดวกในการยืมและคืนอุปกรณ์	4.48	.58	มาก
6. สนามในร่มเหมาะสมกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	4.48	.53	มาก
7. มีการให้บริการ ยืมอุปกรณ์นอกเวลาการเรียนการสอน	4.39	.54	มาก
8. สถานที่ อุปกรณ์ และสนามฝึกกิจกรรมพลศึกษาได้มาตรฐาน	4.28	.60	มาก
9. สนามกลางแจ้งเหมาะสมกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	4.18	.47	มาก
10. บริเวณอาคารวิชาพลศึกษา ห้องเรียนวิชาพลศึกษามีความสะอาดสวยงาม	4.18	.47	มาก
11. สถานที่ฝึกวิชาพลศึกษามีแสงสว่างเพียงพอ	4.17	.46	มาก
12. สถานที่ อุปกรณ์ และสนามฝึกวิชาพลศึกษา มีสภาพพร้อมใช้งาน และปลอดภัย	3.13	1.15	ปานกลาง
เฉลี่ย	4.33	.57	มาก

จากตาราง 4.11 พบว่า สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมตามความคิดเห็นของผู้เรียน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.33$, $SD=.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีจุดบริการน้ำดื่มบริเวณสนามฝึกวิชาพลศึกษา สะอาดเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.72$, $SD=.53$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานที่ อุปกรณ์ และสนามฝึกวิชาพลศึกษา มีสภาพพร้อมใช้งาน และปลอดภัย มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.13$, $SD=1.15$)

ตาราง 4.12 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ด้านการวัดและประเมินผล ตามความคิดเห็นของผู้เรียน

ด้านการวัดและประเมินผล	\bar{x}	SD	ระดับ
1. มีการชี้แจงให้ทราบรายละเอียดของวิธีและขั้นตอนในการทดสอบที่ชัดเจน	4.71	.52	มากที่สุด
2. มีการใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย	4.70	.51	มากที่สุด
3. มีการเก็บคะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน คือการแต่งกาย การเข้าเรียน	4.69	.53	มากที่สุด
4. กรณีที่สอบไม่ผ่านในทักษะใดๆ อาจารย์ผู้สอนให้สอบแก้ตัว	4.67	.51	มากที่สุด
5. มีการแจ้งล่วงหน้าให้นักศึกษาทราบก่อนการวัดและประเมินผล	4.66	.48	มากที่สุด
6. มีการให้คะแนนตามตอบระหว่างทำกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	4.51	.52	มากที่สุด
7. มีการให้คะแนนการเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษา	4.46	.55	มาก
8. มีการวัดและประเมินผล ที่สอดคล้องกับความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอน	4.38	.53	มาก
9. มีการชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึงเกณฑ์การวัดและประเมินผล	4.28	.58	มาก
10. มีการแจ้งคะแนนนักศึกษาหลังการวัดและประเมินผล	4.22	.41	มาก
11. เกณฑ์การให้คะแนนเป็นที่ยอมรับของนักศึกษา	4.21	.46	มาก
12. มีการประเมินผลการเรียนโดยคำนึงถึงพัฒนาการด้านต่าง ๆ และความแตกต่างของนักศึกษา	4.17	.43	มาก
เฉลี่ย	4.47	.50	มาก

จากตาราง 4.12 พบว่า สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมตามความคิดเห็นของผู้เรียน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.47$, $SD=.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการชี้แจงให้ทราบรายละเอียดของวิธีและขั้นตอนในการทดสอบที่ชัดเจน มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.71$, $SD=.52$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการประเมินผลการเรียนโดยคำนึงถึงพัฒนาการด้านต่าง ๆ และความแตกต่างของนักศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.17$, $SD=.43$)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษา โดยอาจารย์ผู้สอนและผู้เรียนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ตาราง 4.13 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีสังกัดต่างกัน จำแนกรายด้าน

สภาพและปัญหา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. ด้านหลักสูตรและการ เรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	.27	8	.03	1.18	.32
	ภายในกลุ่ม	2.79	99	.03		
	รวม	3.06	107			
2. ด้านอาจารย์ผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	.40	8	.05	1.77	.09
	ภายในกลุ่ม	2.78	99	.03		
	รวม	3.18	107			
3. ด้านผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	.24	8	.03	1.22	.30
	ภายในกลุ่ม	2.44	99	.02		
	รวม	2.69	107			
4. ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	1.39	8	.17	3.36	.00*
	ภายในกลุ่ม	5.13	99	.05		
	รวม	6.52	107			
5. ด้านการวัดและ ประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	.21	8	.03		0.65
	ภายในกลุ่ม	3.52	99	.04	.75	
	รวม	3.74	107			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.17	8	.02	3.11	.00*
	ภายในกลุ่ม	.70	99	.01		
	รวม	.87	07			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.13 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้สอนวิชาพลศึกษา ที่มีสังกัดต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยภาพรวมในองค์ประกอบ 5 ด้าน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.14 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีสังกัดต่างกัน จำแนกรายด้าน

สภาพและปัญหา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านอาจารย์ผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	0.77	8	0.10	2.47	0.01*
	ภายในกลุ่ม	11.54	297	0.04		
	รวม	12.30	305			
2. ด้านผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.34	8	0.04	0.91	0.50
	ภายในกลุ่ม	13.81	297	0.05		
	รวม	14.15	305			
3. ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่ง อำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	1.03	8	0.13	2.38	0.02*
	ภายในกลุ่ม	16.13	297	0.05		
	รวม	17.16	305			
4. ด้านวัดและ ประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	0.25	8	0.03	0.85	0.56
	ภายในกลุ่ม	10.98	297	0.04		
	รวม	11.23	305			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.35	8	0.04	3.39	0.00*
	ภายในกลุ่ม	3.89	297	0.01		
	รวม	4.25	305			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.14 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียน ที่มีสังกัดต่างกัน มีปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยภาพรวมในองค์ประกอบ 4 ด้าน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในด้านอาจารย์ผู้สอนและด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 แนวทางการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคล

ตาราง 4.15 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชา
พลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ปัญหาการเรียนการสอน	ปัจจัยและสาเหตุ	แนวทางแก้ไข
ด้านหลักสูตรและการ เรียนการสอน		
1. เนื้อหาของหลักสูตร สามารถนำไปใช้ ประโยชน์ต่อสังคม	1. การเขียนหลักสูตรไม่สามารถ นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อ สังคมและชีวิตประจำวันได้ 2. ผู้บริหารขาดการสนับสนุนใน หลักสูตรและการจัดการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาเพื่อนำ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม และชีวิตประจำวัน	1. ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาของ หลักสูตรให้สอดคล้องกับความ ต้องการของนักศึกษาและนำไป ใช้ประโยชน์ต่อสังคมได้ 2. ควรมีการเพิ่มเนื้อหาสาระใน หลักสูตรที่สามารถให้ผู้เรียน นำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคมและ ชีวิตประจำวันได้
2. เนื้อหาและกิจกรรม มีความเหมาะสม	1. เนื้อหาไม่เหมาะสมแต่ จำนวนเวลาเรียนไม่เหมาะสม 2. กิจกรรมไม่เหมาะสมในการ นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์	1. ควรเพิ่มระยะเวลาการจัด การเรียนการสอนให้ได้รับ ประสบการณ์มากขึ้นกว่าเดิม 2. ควรหากิจกรรมที่จัดการเรียน การสอนแล้วสามารถทำให้เกิด ประโยชน์ต่อผู้เรียนและสังคม
3. เนื้อหาของหลักสูตร ส่งเสริมให้นักศึกษามี ความรู้ความเข้าใจ	1. เนื้อหาของหลักสูตรส่งเสริมให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจแต่ ขาดประสบการณ์และการนำเอา ไปใช้ในสังคม	1. ควรให้นักศึกษาได้มีเวลาหา ประสบการณ์นอกสถานที่ให้ มากกว่าเดิม 2. ควรหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้ นักศึกษาได้ฝึกความรู้ความเข้าใจ เพิ่มขึ้น

ตาราง 4.15 (ต่อ)

ปัญหาการเรียนการสอน	ปัจจัยและสาเหตุ	แนวทางแก้ไข
ด้านอาจารย์ผู้สอน		
1. ขาดทักษะทางด้านกีฬา	1. ผู้สอนขาดทักษะทางด้านกีฬาใหม่ ๆ ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ให้นักศึกษาได้ 2. กิจกรรมไม่น่าสนใจทำให้นักศึกษาขาดความสนใจในการเรียนวิชาพลศึกษา	1. ควรมีการส่งเสริมให้ผู้สอนเข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มทักษะด้านกีฬาใหม่ ๆ ให้มากขึ้น 2. ควรมีการฝึกเพิ่มทักษะทางการกีฬาให้ชัดเจนและถูกต้องก่อนการเรียนการสอน 3. ควรหากิจกรรมที่น่าสนใจในการจัดการเรียนการสอนเพื่อทำให้นักศึกษาสนใจในการเรียน
2. ขาดการสาธิตทักษะทางกีฬา	1. อาจารย์ผู้สอนขาดการสาธิตให้นักศึกษาดูได้ก่อนการเรียนจึงทำให้นักศึกษาไม่มีทักษะทางด้านกีฬาที่ต้องการ 2. อาจารย์ผู้สอนไม่มีรูปแบบการสอนที่หลากหลายเพราะขาดการฝึกอบรมเทคนิคการสอนแบบใหม่ ๆ	1. ต้องมีการสาธิตทักษะกีฬาก่อนการเรียนการสอนทุกครั้ง 2. นำรูปแบบการสอนที่หลากหลายมาสอนเพื่อทำให้นักศึกษาสนใจในการเรียนวิชาพลศึกษา

ตาราง 4.15 (ต่อ)

ปัญหาการเรียนการสอน	ปัจจัยและสาเหตุ	แนวทางแก้ไข
ด้านผู้เรียน		
1. การแต่งกายผิดระเบียบ	1. นักศึกษาแต่งกายไม่เหมาะสมในการเรียนวิชาพลศึกษาและผิดระเบียบ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรออกข้อบังคับการแต่งกายในการเรียนวิชาพลศึกษาให้เข้มงวด 2. สนับสนุนนักศึกษาที่แต่งกายถูกระเบียบและให้รางวัลหรือคะแนนเพิ่ม 3. ผู้สอนควรแต่งกายให้เป็นแบบอย่างแก่นักศึกษาและเหมาะสม 4. ควรมีการสนับสนุนให้ผู้เรียนแต่งกายให้เหมาะสมกับการเล่นกีฬาแต่ละประเภท
2. ความสำคัญของวิชาพลศึกษา	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาจึงทำให้นักศึกษาไม่อยากเรียน 2. นักศึกษาไม่ให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรหาเทคนิคการสอนที่หลากหลายเพื่อทำให้นักศึกษาเล็งเห็นถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษาและอยากจะทำเรียน

ตาราง 4.15 (ต่อ)

ปัญหาการเรียนการสอน	ปัจจัยและสาเหตุ	แนวทางแก้ไข
ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก		
1. ความสะดวกในการยืม คืนอุปกรณ์	1. สถานที่ในการยืม คืน อุปกรณ์ ไม่มีให้นักศึกษาไว้ใช้ บริการเพื่อนำไปฝึกทักษะ ทางด้านกีฬาและเล่นใน เวลาว่าง	1. ควรจัดให้มีผู้รับผิดชอบใน การยืมคืนวัสดุอุปกรณ์ทาง กีฬาทั้งในและนอกเวลา ราชการเพื่อให้นักศึกษาได้ นำมาฝึกทักษะ
	2. นักเรียนจะฝึกทักษะได้ ก็ต่อเมื่อถึงวิชาเรียนพลศึกษา เท่านั้น	2. ควรจัดสถานที่ที่สะดวกและ เหมาะสมต่อการยืม คืน อุปกรณ์กีฬา
	3. สถานที่ในการยืม คืน อุปกรณ์ไม่มีความเหมาะสม และไม่สะดวก นักศึกษาจึง ไม่มีความสนใจในการเล่นกีฬา ในเวลาว่าง	
2. ใช้สถานที่ อุปกรณ์ และ สนามฝึกวิชาพลศึกษา ถูกประเภท	1. นักเรียนส่วนใหญ่ใช้สถานที่ และอุปกรณ์กีฬาไม่ถูก ประเภท จึงทำให้สถานที่ และอุปกรณ์เกิดความ เสียหายและชำรุดง่าย	1. ออกกฎและข้อบังคับในการ ใช้อุปกรณ์กีฬาให้ถูกประเภท
	2. นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม คำแนะนำของอาจารย์ผู้สอน ในการใช้อุปกรณ์กีฬา	2. ถ้าอุปกรณ์กีฬาเกิดการชำรุด เสียหาย ต้องมีข้อบังคับใน การชดใช้ค่าเสียหาย
3. สถานที่ อุปกรณ์ และ สนามฝึกวิชาพลศึกษา	1. สถานที่ อุปกรณ์ และสนาม ฝึกวิชาพลศึกษา ไม่เพียงพอ ต่อความต้องการของ นักศึกษา	1. ควรจัดอุปกรณ์ให้เพียงพอ ต่อความต้องการของนักศึกษา
		2. เพิ่มจำนวน สถานที่ และสนาม ให้มากขึ้น

ตาราง 4.15 (ต่อ)

ปัญหาการเรียนการสอน	ปัจจัยและสาเหตุ	แนวทางแก้ไข
ด้านการวัดและประเมินผล		
1. การเก็บคะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	1. นักศึกษาส่วนใหญ่แต่งกายไม่ถูกระเบียบในการเรียนวิชาพลศึกษา อ้างว่า ฝนตก ชุดหาย 2. นักศึกษาขาดความสนใจ และกระตือรือร้นในการเรียนวิชาพลศึกษา ทำให้ขาดทักษะทางกีฬาไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้	1. ควรมีการให้คะแนนการแต่งกายของผู้เรียนและการเข้าชั้นเรียน 2. ควรมีการให้คะแนนนักศึกษาที่สนใจฝึกซ้อมทักษะทางกีฬา
2. การทดสอบให้สอดคล้องกับความรู้ที่ได้จากการสอน	1. นักศึกษาขาดการฝึกฝนทำให้การทดสอบไม่ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เนื่องจากวัสดุอุปกรณ์ มีจำนวนไม่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา 2. นักศึกษาขาดความสนใจในการเรียนวิชาพลศึกษาทำให้การทดสอบไม่ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เนื่องจากนักศึกษามองไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา	1. ควรมีการทดสอบทักษะทางด้านกีฬาให้หลากหลายจะทำให้การทดสอบผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2. ควรทดสอบทักษะทางด้านกีฬาที่ไม่ยากเกินไป

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นที่มีต่อสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาและนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา ที่มีสังกัดต่างกัน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขสภาพและปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

วิธีดำเนินการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็น อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาพลศึกษาและนันทนาการ และนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ได้จำนวนทั้งสิ้น 414 คน แยกเป็น อาจารย์สาขาวิชาพลศึกษาและนันทนาการ จำนวน 108 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างของ อาจารย์สาขาวิชาพลศึกษาและนันทนาการ ทั้งหมดที่มีอยู่ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 108 คน นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2560 จำนวน 306 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 1 ฉบับ คือ แบบสอบถามสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา สำหรับอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มี 3 ตอน ดังนี้ เป็นแบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (check list) แบบสอบถามสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและประเมินผล แบบสอบถามความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไขอื่น ๆ เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (open-ended questionnaires) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้ นำหนังสือจากสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี ถึงผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบและแก้ไขแบบสอบถาม แล้วนำหนังสือจากสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี ไปยังผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เพื่อขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย นำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยส่งเอกสารถึงกลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ และดำเนินการนำแบบสอบถามที่ได้แล้วมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและความครบถ้วนของคำตอบ รวบรวมข้อมูลที่ได้มาจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

นำข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และนำเสนอรูปแบบตารางประกอบความเรียง แล้วนำข้อมูลสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และนำเสนอรูปแบบตารางประกอบความเรียง รวมถึงการเปรียบเทียบความคิดเห็นสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล แล้วนำข้อมูลความคิดเห็นข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขอื่น ๆ มาสรุปและนำเสนอเป็นความเรียง เพื่อจะได้ทำการ สรุป และอภิปรายผลต่อไป

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ปีการศึกษา 2560 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในครั้งนี้ เป็นอาจารย์ผู้สอน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 26.09 และเป็นนักศึกษา 306 คน คิดเป็นร้อยละ 73.91 รวมทั้งสิ้นจำนวน 414 คน เมื่อจำแนกตามมหาวิทยาลัย พบว่า เป็นอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11

2. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในภาพรวมของอาจารย์ผู้สอน มีคะแนนเฉลี่ยเมื่อเทียบกับเกณฑ์ มีสภาพและปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนมีสภาพและปัญหาอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสถานที่วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกมีสภาพและปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามด้านโดยอาจารย์ผู้สอน ในองค์ประกอบ 5 ด้าน

2.1.1 ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน พบว่า สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีสภาพและปัญหาอยู่ในระดับมาก คือการเขียนหลักสูตรไม่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคมและชีวิตประจำวันได้ จากจำนวนชั่วโมงไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์และขาดประสบการณ์

2.1.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีสภาพและปัญหาอยู่ในระดับมาก คือผู้สอนขาดความรู้ในเทคนิคทางด้านกีฬาในรูปแบบใหม่ ๆ จึงทำให้การสอนไม่มีความหลากหลาย ไม่มีการสาธิตทักษะก่อนการเรียนการสอน

2.1.3 ด้านผู้เรียน พบว่า สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีสภาพและปัญหาอยู่ในระดับมาก คือนักศึกษาส่วนมากแต่งกายผิดระเบียบในการเรียน ไม่เห็นความสำคัญในวิชาพลศึกษา

2.1.4 ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีสภาพและปัญหาอยู่ในระดับมาก คือสถานที่ในการ ยิม คีฬา วัสดุทางด้านกีฬาไม่มีความชัดเจน ไม่เพียงพอต่อความต้องการในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและเกิดความแออัด

2.1.5 ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีสภาพและปัญหาอยู่ในระดับมาก คือเกณฑ์การให้คะแนนไม่มีความชัดเจน การทดสอบไม่มีความหลากหลาย รวมถึงผู้เรียนขาดความสนใจในการเรียนวิชาพลศึกษา

3. สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยภาพรวมของนักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยเมื่อเทียบกับเกณฑ์ มีสภาพและปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวัดและการประเมินผล มีสภาพและปัญหาอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านสถานที่วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีสภาพและปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกรายด้าน โดยนักศึกษา ในองค์ประกอบ 4 ด้าน

3.1.1 ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีสภาพและปัญหาอยู่ในระดับมาก ผู้สอนไม่สาธิตเทคนิคและวิธีการของทักษะกีฬาในรูปแบบใหม่ ไม่มีความหลากหลายในการจัดกิจกรรมทางวิชาพลศึกษา

3.1.2 ด้านผู้เรียน พบว่า สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีสภาพและปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ผู้เรียน

ต้องการฝึกทักษะทางด้านกีฬาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในสังคมและชีวิตประจำวัน และต้องการมีประสบการณ์ให้มากขึ้น

3.1.3 ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีสภาพและปัญหาอยู่ในระดับมาก คือสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่มีจุดบริการให้ยืมนอกเวลาเรียนและไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา

3.1.4 ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีสภาพและปัญหาอยู่ในระดับมาก คือไม่มีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจนและหลากหลาย

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยภาพรวม สภาพความเป็นจริงมีความเหมาะสมและปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่ามหาวิทยาลัยมีการกำหนดรายวิชาและกิจกรรมการเรียนการสอนทางวิชาพลศึกษาที่หลากหลาย ซึ่งไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน จึงทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา หรือเป็นเพราะว่าอาจารย์ผู้สอนมีการอธิบาย ชี้แจง เนื้อหา วัตถุประสงค์ และความมุ่งหมายในการเรียนการสอนไม่ชัดเจนมีสาเหตุทักษะทางด้านกีฬาให้ผู้เรียนได้ไม่สมบูรณ์ ไม่ครบถ้วน ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ควรมีการปลูกฝังให้ผู้เรียน มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ออกกำลังกายและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ สามารถเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านกีฬากับสังคมและชุมชนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Posner (1992: 199) ได้สรุปลักษณะการนำหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียนตามแนวคิดพฤติกรรมนิยม มักมีลักษณะดังต่อไปนี้ 1) ควรกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอนเชิงพฤติกรรมอย่างชัดเจนและให้สอดคล้องกับวิธีการวัดและประเมินผล 2) ครูเป็นผู้ควบคุมวิธีการเรียนการสอน เป็นผู้สาธิต ถ่ายทอด และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิบัติตาม 3) การวัดและประเมินผลใช้แบบอิงเกณฑ์ (criterion-referenced evaluation) 4) ควรมีการให้รางวัลสำหรับ ผู้เรียนที่มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์และบรรลุความสำเร็จในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย การเรียนการสอนแบบพฤติกรรมนิยมนี้เกณฑ์การวัดและประเมินผลแบบอิงเกณฑ์มีความสำคัญมาก ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนจนสามารถผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จึงจะถือว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์

2. ด้านอาจารย์ผู้สอน โดยภาพรวม สภาพความเป็นจริงมีความเหมาะสมและปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะอาจารย์ผู้สอนบางท่านไม่สำเร็จการศึกษาทางสาขาวิชาพลศึกษาโดยตรง ขาดความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ทางวิชาพลศึกษาได้อย่างถูกต้อง อาจารย์ผู้สอนขาดรูปแบบการสอนที่หลากหลาย ขาดการมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้เรียน ทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้ไม่ดี อีกทั้งการเรียนการสอนในปัจจุบันเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้และประสบการณ์จริงสามารถนำไปใช้ประโยชน์กับสังคมได้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ญัตติฯ แสงคำ (2552: 26) การสอนเป็นหนึ่งในกระบวนการที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามความหมายของการศึกษา คือ การส่งเสริมให้บุคคลเจริญเติบโตและมีความเจริญงอกงามทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และพัฒนาขึ้นไปสู่ความเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม การสอนมีความหมายที่หลากหลายขึ้นอยู่กับปรัชญาหรือจุดมุ่งหมายที่เราต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ดังเช่น ขจรเกียรติ ขุนชิต (ขจรเกียรติ ขุนชิต, 2554: 22; อ้างอิงจาก Bucher; Read. 1970. Qualifications of Physical Education Teacher. P. 159) ครู อาจารย์ วิชาพลศึกษาที่ดีควรจะต้องมีความรู้ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับวิชาพลศึกษา จะต้องมีความชำนาญของกีฬา มีความรู้ทั้งการป้องกันและสาเหตุจากกีฬาแต่ละประเภท และทั้งมีความรู้ทางด้านวิชาการไม่น้อยกว่าวิชาพลศึกษา และมีความประพฤติที่ดีเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชนในสังคม มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ครูควรสร้างความเข้าใจของครูเพื่อที่จะได้มีการช่วยเหลือเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน ครูพลศึกษาจะต้องมีบุคลิกภาพที่ดี แต่งกายเหมาะสม มีอารมณ์มั่นคง พูดเสียงดังชัดเจน และมีลักษณะของความเป็นผู้นำ มีความเสียสละต่อส่วนรวม สามารถปกครองนักเรียนให้มีระเบียบวินัยและมีน้ำใจในทุก ๆ ด้าน

3. ด้านผู้เรียนโดยภาพรวม สภาพความเป็นจริงมีความเหมาะสมและปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะจำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา รวมทั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มีสัดส่วนไม่เพียงพอกับตัวผู้เรียน ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบ ไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาเทียบเท่ากับวิชาอื่น ๆ รวมถึงการแต่งกายของผู้เรียนไม่เหมาะสมในการเรียนวิชาพลศึกษา ในการจัดการเรียนการสอนผู้สอนควรเป็นแบบอย่างให้ผู้เรียนปฏิบัติตามและมีข้อเสนอแนะการแต่งกายในการเล่นกีฬานอกเวลาการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ Joyce ; Weil (1996: 334) อ้างว่า มีงานวิจัยจำนวนไม่น้อยที่ชี้ให้เห็นว่า การสอนโดยมุ่งเน้นให้ความรู้ที่ลึกซึ้งช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกว่ามีบทบาทในการเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียนรู้ และช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนการสอน โดยจัดสาระและวิธีการให้ผู้เรียนอย่างดีทั้งทางด้านเนื้อหาความรู้และการให้ผู้เรียนใช้เวลาเรียนอย่างมีประสิทธิภาพเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนมากที่สุด ผู้เรียนมีใจจดจ่อกับสิ่งที่เรียนและช่วยให้ผู้เรียน ร้อยละ 80 ประสบความสำเร็จในการเรียน นอกจากนี้ยังพบว่าบรรยากาศที่ไม่ปลอดภัยสำหรับผู้เรียนสามารถสกัดกั้นความสำเร็จของการเรียน

ผู้เรียนได้ ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องระมัดระวังไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกในทางลบ เช่น การดูต่ำว่ากล่าว การแสดงความไม่พอใจ หรือวิพากษ์วิจารณ์ผู้เรียน

4. ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมสภาพความเป็นจริงมีความเหมาะสมและปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เป็นเพราะมหาวิทยาลัยมีการบริหารจัดการด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ทางวิชาพลศึกษาได้ไม่ดีไม่คำนึงถึงจำนวนผู้เรียนที่สามารถใช้ประโยชน์ต่าง ๆ ทางด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกได้อย่างเหมาะสม ขาดการตรวจสอบ ดูแลรักษาสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่เห็นความสำคัญของตัวผู้เรียนและผู้ที่มีมารับบริการ มีการปลูกฝังให้ผู้เรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ขาดสถานที่ให้บริการยืมอุปกรณ์ทางพลศึกษานอกเวลาการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ ฟอง เกิดแกว (2550: 58) ได้กล่าวเกี่ยวกับ สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไว้ ดังนี้ เครื่องอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ และวัสดุในการสอนวิชาพลศึกษาถือว่าเป็นหัวใจของการสอนวิชาพลศึกษา เพราะการสอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ต้องอาศัย เครื่องอำนวยความสะดวก เช่น สนามเด็กเล่น อุปกรณ์ และวัสดุสิ้นเปลือง ดังนั้น โรงเรียนควรจัดหาเครื่องอำนวยความสะดวกด้านอุปกรณ์ให้เพียงพอ

5. ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวม สภาพความเป็นจริงมีความเหมาะสมและปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เป็นเพราะอาจารย์ผู้สอนไม่มีการชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ชัดเจน ไม่สอดคล้องกับความรู้ที่ได้จากการจัดการเรียนการสอน ไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน พัฒนาการทางด้านต่าง ๆ และความแตกต่างของผู้เรียน จึงทำให้นักศึกษาได้ผลการเรียนไม่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2551: บทนำ) ที่ระบุว่า มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งทางด้านร่างกาย ความรู้คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติ ดังเช่น ผกาวดี สะเกาคำ (2556: บทคัดย่อ) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนามากที่สุด เกณฑ์การตัดสินระดับคะแนนเป็นแบบอิงเกณฑ์และอิงกลุ่ม องค์กรประกอบในการตัดสินระดับคะแนน ประกอบด้วยด้านทักษะ ความรู้ คุณธรรม และจริยธรรม แบบทดสอบและข้อทดสอบทักษะที่เป็นมาตรฐานมีเป็นจำนวนมากที่ใช้ได้ ไม่ว่าจะ เป็นแบบทดสอบทักษะ (skill test) และข้อสอบข้อเขียน (written test) อย่างไรก็ตาม นักพลศึกษา พบว่า แบบทดสอบดังกล่าวเป็นแบบการวัดแบบเดิม (traditional method) ซึ่งรูปแบบการประเมินที่เคยปฏิบัติกันมาไม่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้หรือเป็นรูปแบบที่ดูเหมือนว่าไม่วัดในสิ่งที่ต้องการวัด สวนการประเมินทักษะเชิงคุณภาพใช้เกณฑ์การประเมิน ร้อยละ 92.93 ประเมินด้านคุณธรรมและจริยธรรม ด้วยแบบวัด คุณธรรมและจริยธรรม ร้อยละ 70.20 ใช้เกณฑ์การประเมิน ร้อยละ 55.56 และประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้วยแบบสังเกต ร้อยละ 78.79 แบบวัดคุณลักษณะ ร้อยละ 75.25 และใช้เกณฑ์การประเมิน ร้อยละ 41.92

จะเห็นได้ว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษานิยมใช้การประเมินเชิงคุณภาพ ด้วยเกณฑ์การประเมินมากขึ้น ถึงแม้ว่าจะเป็น การประเมินแบบอัตนัยแต่มีรายละเอียดระบุเอาไว้จึงช่วยให้การประเมินมีความเชื่อถือได้ และมีความเป็นปรนัยมากขึ้นกว่าการใช้แบบประเมินค่าการดำเนินการทดสอบสมรรถภาพ ทางกายของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคเหนือของประเทศไทยส่วนใหญ่ มีการทดสอบสมรรถภาพ ทางกายก่อนการเรียนการสอนในภาคต้น

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ควรมีการกำหนดหลักสูตรรายวิชาและกิจกรรมทาง วิชาพลศึกษาให้เหมาะสมกับตัวผู้เรียนและสังคมในยุคปัจจุบัน มีการชี้แจงเนื้อหาสาระ จุดประสงค์ และความมุ่งหมายในการเรียนการสอน มีเนื้อหาการเรียนการสอนที่หลากหลายนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

2. ด้านอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ผู้สอนควรรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนและเปิดโอกาสให้ ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นได้มากขึ้น ควรคำนึงถึงความเหมาะสมของจำนวนอาจารย์ผู้สอนและ จำนวนผู้เรียน อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาควรมีรูปแบบการสอนที่หลากหลาย

3. ด้านผู้เรียน อาจารย์ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำเสนอการจัดกิจกรรมทางวิชา พลศึกษาให้มากขึ้น และได้ฝึกปฏิบัติจริงในทักษะและวิธีการที่ถูกต้อง มีวิธีการสอนที่หลากหลาย รวมถึงวิธีการจัดการแข่งขันในแต่ละชนิดกีฬา

4. ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ควรอำนวยความสะดวกในการ จัดให้มีบริการการยืมอุปกรณ์ทางการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานอกเวลาเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ ฝึกฝนทักษะทางพลศึกษาและเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

5. ด้านการวัดและการประเมินผลควรมีการชี้แจงเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนได้ ทราบอย่างชัดเจน มีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน สอดคล้องกับความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนวิชา พลศึกษา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จากกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น ผู้บริหารคณะหรือผู้บริหารมหาวิทยาลัย

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ทางด้านวิชาพลศึกษาที่นอกเหนือจากการเรียนการสอน

บรรณานุกรม

- กรรวิ บุญชัย. (2550). เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาการวัดและประเมินผลทาง
 พลศึกษาขั้นสูง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ:
 กระทรวงฯ.
- _____. ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ:
 กระทรวงฯ.
- _____. (2553). แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2552-2559. กรุงเทพฯ: กระทรวงฯ.
- _____. (2559). แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560-2564. กรุงเทพฯ:
 กระทรวงฯ.
- _____. (2559). แผนพัฒนาการศึกษาของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12
 พุทธศักราช 2560-2564. กรุงเทพฯ: กระทรวงฯ.
- ขจรเกียรติ ขุนชิต. (2554, กรกฎาคม). คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของครู
 พลศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนเครือข่ายสารสนเทศ
 กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552. **วารสารคณะพลศึกษา**. 14(2): 55-66.
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2513). **วิชาพลศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- เฉลิมลาภ ทองอาจ. (2551, มีนาคม). การจัดการเรียนรู้วรรณกรรมปัจจุบันตามทฤษฎีการเรียนรู้
 การสร้างความรู้: การสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาท. **วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย**. 36(3): หน้า163-178.
- ณัฐภา แสงคำ. (2552). **จรรยาบรรณวิชาชีพครู**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เมื่อดทรายพริ้นติ้ง.
- ณัฐยา แก้วมุกดา. (2552). **ปรัชญาและหลักการพลศึกษา**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ทิตินา เขมมณี. (2555). องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.
 พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนาวรรณ รัมมะภาพ. (2558). รายงานการวิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดกิจกรรม
 พลศึกษาในนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ. พระนครศรีอยุธยา:
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- น้ำเพชร แจ่มทอง. (2556). **ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษานักเรียน
 มัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษาอ่างทอง ปีการศึกษา2555**. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การจัด
 การเรียนรู้พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ประหยัด จิระวรพงศ์. (2555). การเรียนรู้ตามการพัฒนาของสมอง. ปริญญาโททางการศึกษา มหาวิทยาลัย (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปรีชา กลิ่นรัตน์. (2526). ประวัติและหลักการพลศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ผกา มาศ รัตน์บุษย์. (2553). ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552. ปริญญาโททางการศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ผกา วดี สะภาคำ. (2556). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคเหนือของประเทศไทย. ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- พิทักษ์ แก้วทองมา. (2556). สภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของประเทศไทย. ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- พิทักษ์ เหล็กกล้า. (2555). รายงานการวิจัยเรื่อง สภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- พิพัฒน์ ตันวิบูลย์วงศ์. (2557). คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของครูพลศึกษา ในทัศนะของผู้บริหาร ครูพลศึกษา และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. ปริญญาโททางการศึกษามหาบัณฑิต (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพวัลย์ ตัณลาพุม. (2530). พลศึกษาเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พอง เกิดแก้ว. (2550). การพลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: พัทธอักษร.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2550). โครงการประเมินผล ยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ พุทธศักราช 2548-2551. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยฯ
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. (2559). คู่มือการพิมพ์รายงานทางวิชาการ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยฯ
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2527). ปรัชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์.

- ศรัณย์ เจียรโน. (2555). **สภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา**.
 ปริญญาานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (กีฬา การท่องเที่ยวและนันทนาการ).
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สมคิด สวนศรี. (2556). **รายงานการวิจัยเรื่อง ความต้องการออกกำลังกายของประชาชนในเขต
 องค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดปทุมธานี**. กรุงเทพฯ: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สมยศ แซ่โต้ว. (2556). **สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในเครือข่ายโรงเรียน
 ราชวินิต ปีการศึกษา 2555**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา).
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมรรถชัย คันธมาทน์. (2556). **ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตร
 ของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2555**. ปริญญาานิพนธ์การศึกษา
 มหาบัณฑิต (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2556). **จิตวิทยาการศึกษาและความเป็นครู**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Bucher, C.A. (1976). **Fundamental of Physical Education**. St. Louis: The C.V.
 Mosby.
- Chi, X. (1993). **Chinese's College Students Perceived Value of Activity**.
 Retrieved June 15, 2017, <https://books.google.co.th/books?id>.
- Dumaguin, J. (1985). **An Evaluation of the Status of Physical Education programs
 in the Public High School of Hawaii**. Retrieved May 15, 2017, <http://www.hawaiipublicschools.org/TeachingAndLearning/HealthAndNutrition/WellnessGuidelines/Pages/PAS.aspx>.
- Folsom Meek. (1995). **Attitudes of Preservice Physical Education Teachers
 Toward Teaching Students with Mild Disabilities**. New York: Journal of
 Physical, Recreation, and Dance.
- Gagne, R.M. (1977). **The Conditions of Learning and Theory of Instruction**.
 Retrieved May 20, 2017, <http://members.aect.org/edtech/ed1/18/18-03.html>.
- Hough, J.B & Duncan, J.K. (1970). **Teaching: Description and Analysis**. Ontario:
 Addison-Wesley Publishing Company.
- Joyce, B, & Weil, M. (1996). **Model of teaching**. 5th ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Kagan, S. (1994). **Cooperative Learning**. San Juan Capistrano: Resources for Teach.

- Korri, Lea Jean. (1971). Instruction Problem Encountered by Woman Physical Education. **Physical Education Majors in Minnesota**. 10(2): 51-81.
- Kulik, K.S. (2009). **Implementation of a quality Physical Education Program as defined by the National Association for Sport and Physical Education of public high Schools in Southwestern Pennsylvania**. Retrieved May 15, 2017, <https://www.d-scholarship.pitt.edu/8779/>.
- Luke, M.D.; & Gary D, Sinclair. (1996). Gender Differences in Adolescents' Attitudes Toward, School Physical Education, **Journal of Teaching in Physical Education**. 8(1): 31-46.
- Maslow, Abraham. (1970). **Motivation and Personality**. New York: Harper and Row.
- Nancy, M. (1992). **Toward Understanding the Live World the Physical Education Teachers in Curriculum Implementation**. Retrieved November 26, 2017, https://www.researchgate.net/publication/6560328_Teachers'_perspectives.
- Posner, G. J. (1992). **Accommodation of a Scientific Conception**. Virginia: The National Science Teacher Education.
- Romine. (1974). **He found that both students and faculty in undergraduate and graduate programs rated the effectiveness of instruction in terms of the perceived interest in and respect for students**. Retrieved May 15, 2017, <https://books.google.co.th/books?id=egRHDgAAQBAJ&pg=PA210>.
- Wilke, B.J. (1983). **The Future of General Instruction Physical**. Retrieved March 15, 2017, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5708137/>.

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
- รายนามผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยกาฬราชภัฏกำแพงเพชร

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รองศาสตราจารย์ ดร.บุญส่ง โกสะ
อดีต อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ อ่อนศิริ
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

ดร.วิชาญ มะวิญธร
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์บัญญัติ สัมมาร์ตัน
อดีต อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์หันตรา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิกร กระแจะจันทร์
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์นนทบุรี

ภาคผนวก ข

- หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ที่ กก ๐๕๑๙/๑๑๗๑

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๐๐๐

๑๘

กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.บุญส่ง โกสะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายกิตติศักดิ์ พ่วงช่อ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียร เนตรประชา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาเขตสุพรรณบุรี พิจารณาเห็นว่าท่าน เป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นักศึกษาผู้วิจัย จะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ประเสริฐศรี)

รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษาประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. ๐-๓๕๕๔-๕๗๔๔-๕ ต่อ ๑๐๘

โทรสาร ๐-๓๕๕๕-๕๒๖๓

ที่ กก ๐๕๑๙/๑๑๗๑

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๐๐๐

๑๘

กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์บัญญัติ สัมมารัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายกิตติศักดิ์ พ่วงช่อ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียว เนตรประชา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาเขตสุพรรณบุรี พิจารณาเห็นว่าท่าน เป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นักศึกษาผู้วิจัย จะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ประเสริฐศรี)

รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษาประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. ๐-๓๕๕๔-๕๗๔๔-๕ ต่อ ๑๐๘

โทรสาร ๐-๓๕๕๕-๕๒๖๓

ที่ กก ๐๕๑๘/๑๑๗๑

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๐๐๐

๑๗

กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.วิชาญ มะวิญธร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายกิตติศักดิ์ พ่วงช่อ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียร เนตรประชา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาเขตสุพรรณบุรี พิจารณาเห็นว่าท่าน เป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นักศึกษาผู้วิจัย จะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ประเสริฐศรี)

รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษาประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. ๐-๓๕๕๕-๕๗๔๔-๕ ต่อ ๑๐๘

โทรสาร ๐-๓๕๕๕-๕๒๖๓

ที่ กก ๐๕๑๘/๑๑๗๖

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๐๐๐

กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ อ่อนศิริ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายกิตติศักดิ์ พ่วงช่อ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียว เนตรประชา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาเขตสุพรรณบุรี พิจารณาเห็นว่าท่าน เป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นักศึกษาผู้วิจัย จะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ประเสริฐศรี)

รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษาประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. ๐-๓๕๕๕-๕๗๔๔-๕ ต่อ ๑๐๘

โทรสาร ๐-๓๕๕๕-๕๒๖๓

ที่ กก ๐๕๑๙/๑๑๗๑

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี

อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๐๐๐

๑๖

กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิกร กระจ่างจันทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายกิตติศักดิ์ พ่วงช่อ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียว เนตรประชา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาเขตสุพรรณบุรี พิจารณาเห็นว่าท่าน เป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นักศึกษาผู้วิจัย จะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ประเสริฐศรี)

รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษาประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. ๐-๓๕๕๕-๕๗๔๔-๕ ต่อ ๑๐๘

โทรสาร ๐-๓๕๕๕-๕๒๖๓

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ภาคผนวก ค

- แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง สภาพและปัญหาการจัดการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

คำชี้แจง

จุดประสงค์ของแบบสอบถามนี้เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาจะนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น ดังนั้นจึงขอความอนุเคราะห์จากอาจารย์และนักศึกษา พิจารณาข้อความโดยละเอียด แล้วตอบคำถามทุกข้อตามความเป็นจริง ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยเป็นภาพรวม จึงไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อตัวอาจารย์และนักศึกษาแต่อย่างใด แบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1. แบบสอบถามสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมี 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถาม ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถาม สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
2. ด้านอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา
3. ด้านผู้เรียนวิชาพลศึกษา
4. ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา
5. ด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ และแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

นายกิตติศักดิ์ พ่วงช่อ

ฉบับที่ 1. แบบสอบถามสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมี 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพแวดล้อมและความเป็นจริง

1. เพศ

- () ชาย () หญิง

2. สถานะภาพ

- () ผู้บริหาร
() อาจารย์ผู้สอน
() นักศึกษา

3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

- () มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
() มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
() มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
() มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
() มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
() มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
() มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
() มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
() มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับสภาพจริงและปัญหาที่เกิดขึ้น ที่ตรงกับความเป็นจริงตามความคิดเห็นของท่านเพียงด้านละ 1 ช่อง และกรุณาทำให้ครบทุกข้อ

ตัวอย่าง แบบสอบถามสภาพและปัญหา ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น						
		สภาพ		ปัญหา				
		มี/ เหมาะสม	ไม่มี/ ไม่เหมาะสม	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
0	ความเหมาะสมในการจัด ชั่วโมงการเรียนการสอน	..✓..✓..

จากตัวอย่าง หมายความว่า ผู้ตอบแจ้งให้ทราบว่าสภาพความเหมาะสมในการจัดชั่วโมงการเรียนการสอนมีความเหมาะสม ส่วนในระดับปัญหาความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนมีปัญหา
ระดับน้อย

วิชาวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

1. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา (สำหรับอาจารย์)

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น						
		สภาพ		ปัญหา				
		มี/ เหมาะสม	ไม่มี/ ไม่เหมาะสม	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1.	หลักสูตรวิชาพลศึกษามีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา							
2.	มีการชี้แจงเนื้อหา จุดประสงค์และความมุ่งหมายในการเรียนการสอน							
3.	มีการเรียนการสอนตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์ของรายวิชา							
4.	มีเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย							
5.	เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม							
6.	การจัดเนื้อหาในหลักสูตรเป็นไปตามลำดับความยากง่าย							
7.	เนื้อหาของหลักสูตรส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ							
8.	เนื้อหาของหลักสูตรสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคม							
9.	หลักสูตรมีการปรับปรุงรายวิชาพลศึกษาอยู่เสมอ							
10.	กิจกรรมทางวิชาพลศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน							
11.	ความเหมาะสมจำนวนชั่วโมงที่เรียนวิชาพลศึกษาต่อสัปดาห์							
12.	มีการจัดแผนการศึกษาตลอดหลักสูตรอย่างชัดเจน							

2. ด้านอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น						
		สภาพ		ปัญหา				
		มี/ เหมาะสม	ไม่มี/ ไม่เหมาะสม	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1.	อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถด้านการสอนวิชาพลศึกษา							
2.	อาจารย์ผู้สอนมีรูปแบบวิธีการสอนวิชาพลศึกษาที่หลากหลาย							
3.	อาจารย์ผู้สอน สอนตรงตามวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชาที่มีไว้ในหลักสูตร							
4.	อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษามีวุฒิการศึกษาทางวิชาพลศึกษาโดยตรง							
5.	อาจารย์ผู้สอนมีการพัฒนาความรู้ทางสาขาวิชาพลศึกษาอย่างต่อเนื่อง							
6.	ความเหมาะสมของจำนวนอาจารย์ผู้สอนต่อจำนวนนักศึกษา							
7.	อาจารย์ผู้สอนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการสอน							
8.	อาจารย์ผู้สอนมีการสาธิตทักษะทางกีฬาให้นักศึกษาก่อนสอน							
9.	อาจารย์ผู้สอนมีความตรงต่อเวลาที่มีการเรียนการสอน							
10.	อาจารย์ผู้สอนมีความสนใจและเอาใจใส่ต่อนักศึกษา							
11.	อาจารย์ผู้สอนใช้เวลาสุภาพ เหมาะสม							
12.	ความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพและการแต่งกายของอาจารย์ผู้สอน							

3. ด้านผู้เรียนวิชาพลศึกษา

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น						
		สภาพ		ปัญหา				
		มี/ เหมาะสม	ไม่มี/ ไม่เหมาะสม	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1.	นักศึกษา มีความรู้ความเข้าใจในวิชาพลศึกษา							
2.	นักศึกษา ขาดทักษะพื้นฐานในวิชาพลศึกษา							
3.	นักศึกษา ขาดความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนวิชาพลศึกษา							
4.	นักศึกษา ไม่มีความตรงต่อเวลาในการเรียน							
5.	นักศึกษา แต่งกายไม่เหมาะสมในการเรียนวิชาพลศึกษา							
6.	นักศึกษา ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการเรียนวิชาพลศึกษาเพิ่มขึ้น							
7.	นักศึกษา ในห้องเรียนมีจำนวนมาก							
8.	นักศึกษา ไม่ให้ความร่วมมือและปฏิบัติตนในการเรียนวิชาพลศึกษา							
9.	นักศึกษา ไม่เห็นความสำคัญและคุณค่าวิชาพลศึกษาเท่ากับวิชาอื่นๆ							
10.	นักศึกษา นำความรู้จากการเรียนการสอนไปใช้ในชีวิตประจำวัน							
11.	นักศึกษา ไม่มีความสนุกสนานในกิจกรรมวิชาพลศึกษา							
12.	ความเหมาะสมของจำนวนชั่วโมงที่มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาต่อสัปดาห์							

4. ด้านสถานที่วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น						
		สภาพ		ปัญหา				
		มี/ เหมาะสม	ไม่มี/ ไม่เหมาะสม	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1.	สถานที่ อุปกรณ์ และสนามฝึก กิจกรรมพลศึกษา ได้มาตรฐาน							
2.	สถานที่ อุปกรณ์ และสนามฝึกกิจกรรม พลศึกษามี เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา							
3.	สถานที่ อุปกรณ์ และสนามฝึกวิชาพลศึกษา มี สภาพพร้อมใช้งาน และปลอดภัย							
4.	สถานที่ฝึกวิชาพลศึกษามีแสงสว่างเพียงพอ							
5.	ใช้ สถานที่ อุปกรณ์ และสนามฝึกวิชาพลศึกษาถูก ประเภท							
6.	ใช้สถานที่ อุปกรณ์ และ สนามฝึกวิชาพลศึกษา อย่างถูกต้องเหมาะสมและเกิดประโยชน์							
7.	สร้างสถานที่ฝึกวิชาพลศึกษาเพิ่มขึ้น							
8.	ความสะดวกในการยืมและคืนอุปกรณ์							
9.	ตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษามี เพียงพอสำหรับนักศึกษา							
10.	สถานที่สำหรับน้ำดื่มสะอาด มีเพียงพอสำหรับจำนวน นักศึกษา							
11.	ความเหมาะสมของสถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์ทาง วิชาพลศึกษา							
12.	ความเหมาะสมของสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย สำหรับนักศึกษา							

5. ด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น						
		สภาพ		ปัญหา				
		มี/ เหมาะสม	ไม่มี/ ไม่เหมาะสม	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1.	การวัดและประเมินผลการเรียนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน							
2.	มีการชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึงเกณฑ์การวัดและประเมินผล							
3.	มีการแจ้งล่วงหน้าให้นักศึกษาทราบก่อนการวัดและประเมินผล							
4.	มีการชี้แจงให้ทราบรายละเอียดของวิธีและขั้นตอนในการทดสอบที่ชัดเจน							
5.	มีการให้คำแนะนำการเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิชาพลศึกษา							
6.	มีการแจ้งผลการเรียนให้นักศึกษาได้ทราบ							
7.	เนื้อหาที่จะทดสอบสอดคล้องกับความรู้ที่ได้จากการสอนและหลักสูตร							
8.	มีการเก็บคำแนะนำการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน คือ การแต่งกาย การเข้าเรียน							
9.	มีวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย							
10.	มีการประเมินผลการเรียนโดยคำนึงถึงพัฒนาการด้านต่างๆ และความแตกต่างของนักศึกษา							
11.	ความชัดเจนของคำสั่งและคำถามในแบบทดสอบ							
12.	กรณีทดสอบไม่ผ่านในทักษะใดๆ อาจารย์ผู้สอนให้สอบแก้ตัว							

วิจัยวิชาเรื่อง สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

1. ด้านอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา (สำหรับนักศึกษา)

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น						
		สภาพ		ปัญหา				
		มี/ เหมาะสม	ไม่มี/ ไม่เหมาะสม	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1.	อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถด้านการสอนวิชาพลศึกษา							
2.	อาจารย์ผู้สอนมีรูปแบบวิธีการสอนวิชาพลศึกษาที่หลากหลาย							
3.	อาจารย์ผู้สอน สอนได้ตามวัตถุประสงค์ของรายวิชา							
4.	อาจารย์ผู้สอนมีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา							
5.	อาจารย์ผู้สอนมีเทคนิคในการสอนและถ่ายทอดความรู้							
6.	อาจารย์ผู้สอนมีการใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน							
7.	อาจารย์ผู้สอนตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบในการสอนอยู่เสมอ							
8.	อาจารย์ผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีสามารถปรับตัวเข้ากับนักศึกษาได้							
9.	จำนวนอาจารย์ผู้สอนมีความเหมาะสมต่อจำนวนนักศึกษา							
10.	อาจารย์ผู้สอนมีความสนใจและเอาใจใส่นักศึกษา							
11.	ความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพและการแต่งกายของอาจารย์ผู้สอน							
12.	อาจารย์ผู้สอนมีความยุติธรรมในการวัดและประเมินผล							

2. ด้านผู้เรียนวิชาพลศึกษา

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น						
		สภาพ		ปัญหา				
		มี/ เหมาะสม	ไม่มี/ ไม่เหมาะสม	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1.	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในวิชาพลศึกษา							
2.	นักเรียนมีความสุขกับการเรียนวิชาพลศึกษา							
3.	นักเรียนใช้กระบวนการกลุ่มในฝึกซ้อมและการเรียนวิชาพลศึกษา							
4.	นักเรียนขยันฝึกซ้อมทักษะต่าง ๆ							
5.	นักเรียนชอบเล่นกีฬาในเวลาว่าง							
6.	ความเหมาะสมของการแต่งกาย ในการเรียนวิชาพลศึกษา							
7.	นักเรียนสามารถนำความรู้เกี่ยวกับวิชาพลศึกษามาใช้ประโยชน์ในการเรียนวิชาอื่น							
8.	นักเรียนให้ความร่วมมือและปฏิบัติตนได้ดีในการเรียนวิชาพลศึกษา							
9.	นักเรียนเห็นความสำคัญและคุณค่าวิชาพลศึกษา							
10.	นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับการเรียนวิชาพลศึกษาเพิ่มขึ้น							
11.	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอื่นๆ ทางพลศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษา							
12.	ความเหมาะสมของจำนวนชั่วโมงในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาต่อสัปดาห์							

3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น					
		สภาพ	ปัญหา				
		มี/ เหมาะ สม	ไม่มี/ ไม่ เหมาะ สม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย ที่สุด
1.	สถานที่ อุปกรณ์ และสนามฝึก กิจกรรมพลศึกษา ได้มาตรฐาน						
2.	สถานที่ อุปกรณ์ และสนามฝึกกิจกรรม พลศึกษามีเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา						
3.	สถานที่ อุปกรณ์ และสนามฝึกวิชาพลศึกษา มีสภาพพร้อมใช้งาน และ ปลอดภัย						
4.	สถานที่ฝึกวิชาพลศึกษามีแสงสว่างเพียงพอ						
5.	อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความทันสมัย						
6.	มีการจัดให้บริหาร การยืมอุปกรณ์นอกเวลา การเรียนการสอน						
7.	ความสะดวกในการยืมและคืนอุปกรณ์						
8.	มีจุดบริการน้ำดื่มบริเวณสนามฝึกวิชาพลศึกษา สะอาดเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา						
9.	บริเวณอาคารวิชาพลศึกษา ห้องเรียนวิชาพลศึกษา มีความสะอาด สวยงาม						
10.	สนามในร่มเหมาะสมกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา						
11.	สนามกลางแจ้งเหมาะสมกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา						
12.	ความเหมาะสมของอุปกรณ์มีคุณภาพมาตรฐานและปลอดภัย						

ตอนที่ 3. ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียน
การสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

1. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

.....
.....

แนวทางแก้ไข.....

2. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

.....
.....

แนวทางแก้ไข.....

3. ด้านผู้เรียน

.....
.....

แนวทางแก้ไข.....

4. ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา

.....
.....

แนวทางแก้ไข.....

5. ด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา

.....
.....

แนวทางแก้ไข.....

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ภาคผนวก ง

- หนังสือขออนุญาตใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ที่ กค ๐๕๑๙/๑๓๕๕

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ๓๒๐๐๐

ฉันทาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ด้วย นายกิตติศักดิ์ พวงช่อ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี ขณะนี้อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียว เนตรประชา เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อให้การทำวิจัยดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี จึงมีความประสงค์ขออนุญาตให้ใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับบุคคลากร ในสถาบันของท่าน

ทั้งนี้ เพื่อนำไปประกอบการขออนุมัติพิจารณาจริยธรรมการวิจัย เพื่อให้นักศึกษาได้ขออนุญาต สถานที่ก่อนที่จะเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

จำสืบัตรี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมพล มูลมงคล)

กรรมการวิทยาเขต รักษาการแทน

รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. ๐-๓๕๕๕-๕๗๔๔-๕ ต่อ ๑๐๘

โทรสาร ๐-๓๕๕๕-๕๒๖๓

ที่ กก ๐๕๑๙/๑๓๕๕

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๐๐๐

๓) ธันวาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

ด้วย นายกิตติศักดิ์ พ่วงช่อ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี ขณะนี้อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพยาว์ เนตรประชา เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อให้การทำวิจัยดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี จึงมีความประสงค์ขออนุญาตให้ใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับบุคลากร ในสถาบันของท่าน

ทั้งนี้ เพื่อนำไปประกอบการขออนุมัติพิจารณาจริยธรรมการวิจัย เพื่อให้นักศึกษาได้ขออนุญาต สถานที่ก่อนที่จะเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

จำสิบตรี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมพล มุลมงคล)

กรรมการวิทยาเขต รักษาราชการแทน

รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. ๐-๓๕๕๕-๕๗๔๔-๕ ต่อ ๑๐๘

โทรสาร ๐-๓๕๕๕-๕๒๖๓

ที่ กก ๐๕๑๙/๑๓๕/๕

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ๓๒๐๐๐

๗

ธันวาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

ด้วย นายกิตติศักดิ์ พ่วงช่อ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี ขณะนี้อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียว เนตรประชา เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อให้การทำวิจัยดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี จึงมีความประสงค์ขออนุญาตให้ใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับบุคลากร ในสถาบันของท่าน

ทั้งนี้ เพื่อนำไปประกอบการขออนุมัติพิจารณาจริยธรรมการวิจัย เพื่อให้นักศึกษาได้ขออนุญาต สถานที่ก่อนที่จะเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

จำสืบทรี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมพล มุลมงคล)

กรรมการวิทยาเขต รักษาราชการแทน

รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. ๐-๓๕๕๕-๕๗๔๔-๕ ต่อ ๑๐๘

โทรสาร ๐-๓๕๕๕-๕๒๖๓

ที่ กก ๐๕๑๗/๑๓๕๔

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๐๐๐

๗ ธันวาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ด้วย นายกิตติศักดิ์ พวงช่อ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี ขณะนี้อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พเยาว์ เนตรประชา เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อให้การทำวิจัยดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี จึงมีความประสงค์ขออนุญาตให้ใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับบุคลากร ในสถาบันของท่าน

ทั้งนี้ เพื่อนำไปประกอบการขออนุมัติพิจารณาจริยธรรมการวิจัย เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ขออนุญาต สถานที่ก่อนที่จะเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

จำสืบทวี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมพล มูลมงคล)

กรรมการวิทยาเขต รักษาการแทน

รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. ๐-๓๕๕๕-๕๗๔๔-๕ ต่อ ๑๐๘

โทรสาร ๐-๓๕๕๕-๕๒๖๓

ที่ กก ๐๕๑๙/๑๓๕๕

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๐๐๐

๗

ธันวาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ด้วย นายกิตติศักดิ์ พ่วงช่อ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี ขณะนี้อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียว เนตรประชา เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อให้การทำวิจัยดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี จึงมีความประสงค์ขออนุญาตให้ใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับบุคลากร ในสถาบันของท่าน

ทั้งนี้ เพื่อนำไปประกอบการขออนุมัติพิจารณาจริยธรรมการวิจัย เพื่อให้นักศึกษาได้ขออนุญาต สถานที่ก่อนที่จะเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

จ่าสิบตรี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมพล มุลมงคล)

กรรมการวิทยาเขต รักษาการแทน

รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. ๐-๓๕๕๕-๕๗๔๔-๕ ต่อ ๑๐๘

โทรสาร ๐-๓๕๕๕-๕๒๖๓

ที่ กค ๐๕๑๙/๑๓๕๕

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๐๐๐

๗

ธันวาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ด้วย นายกิตติศักดิ์ พ่วงช่อ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี ขณะนี้อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียว เนตรประชา เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อให้การทำวิจัยดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี จึงมีความประสงค์ขออนุญาตให้ใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับบุคลากร ในสถาบันของท่าน

ทั้งนี้ เพื่อนำไปประกอบการขออนุมัติพิจารณาจริยธรรมการวิจัย เพื่อให้นักศึกษาได้ขออนุญาต สถานที่ก่อนที่จะเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

จำสืบทวี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมพล มุลมงคล)

กรรมการวิทยาเขต รักษาการแทน

รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. ๐-๓๕๕๕-๕๗๔๔-๕ ต่อ ๑๐๘

โทรสาร ๐-๓๕๕๕-๕๒๖๓

ที่ กก ๐๕๑๙/๑๓๕๕

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๐๐๐

๗

ธันวาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ด้วย นายกิตติศักดิ์ พ่วงช่อ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี ขณะนี้อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพยาว์ เนตรประชา เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อให้การทำวิจัยดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี จึงมีความประสงค์ขออนุญาตให้ใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับบุคลากร ในสถาบันของท่าน

ทั้งนี้ เพื่อนำไปประกอบการขออนุมัติพิจารณาจริยธรรมการวิจัย เพื่อให้นักศึกษาได้ขออนุญาต สถานที่ก่อนที่จะเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

จำสืบทวี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมพล มุลมงคล)

กรรมการวิทยาเขต รักษาราชการแทน

รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. ๐-๓๕๕๕-๕๗๔๔-๕ ต่อ ๑๐๘

โทรสาร ๐-๓๕๕๕-๕๒๖๓

ที่ กก ๐๕๑๙/๑๓๕๔

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ๓๒๐๐๐

๓) ธันวาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

ด้วย นายกิตติศักดิ์ พ่วงช่อ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี ขณะนี้อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียว เนตรประชา เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อให้การทำวิจัยดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี จึงมีความประสงค์ขออนุญาตให้ใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับบุคลากร ในสถาบันของท่าน

ทั้งนี้ เพื่อนำไปประกอบการขออนุมัติพิจารณาจริยธรรมการวิจัย เพื่อให้นักศึกษาได้ขออนุญาต สถานที่ก่อนที่จะเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

จำสืบทวี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมพล มุลมมงคล)

กรรมการวิทยาเขต รักษาราชการแทน

รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. ๐-๓๕๕๔-๕๗๔๔-๕ ต่อ ๑๐๘

โทรสาร ๐-๓๕๕๕-๕๒๖๓

ที่ กก ๐๕๑๙/๑๓๕๕

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๐๐๐

ธันวาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ด้วย นายกิตติศักดิ์ พวงช่อ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี ขณะนี้อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพยาว์ เนตรประชา เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อให้การทำวิจัยดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี จึงมีความประสงค์ขออนุญาตให้ใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับบุคลากร ในสถาบันของท่าน

ทั้งนี้ เพื่อนำไปประกอบการขออนุมัติพิจารณาจริยธรรมการวิจัย เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ขออนุญาตสถานที่ก่อนที่จะเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

จำสืบทรี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมพล มูลมงคล)

กรรมการวิทยาเขต รักษาการแทน

รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. ๐-๓๕๕๔-๕๗๔๔-๕ ต่อ ๑๐๘

โทรสาร ๐-๓๕๕๕-๕๒๖๓

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายกิตติศักดิ์ พวงช่อ
วัน เดือน ปีเกิด	3 กันยายน 2514
สถานที่เกิด	อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ที่อยู่ปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี 450 หมู่ 6 ตำบลย่านยาว อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี 72130
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ประจำสาขาวิชาพลศึกษาและนันทนาการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี 450 หมู่ 6 ตำบลย่านยาว อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี 72130
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2535	โรงเรียนบางสะพานวิทยา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
พ.ศ. 2539	วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี (ตามโครงการรับสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี เข้าสมทบ)
พ.ศ. 2562	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี